

► EVIDENČNI PODATKI

**KAZENSKI ZAKONIK
REPUBLIKE SLOVENIJE**

SPLOŠNI DEL
Prvo poglavje
TEMELJNE DOLOČBE

Ni kaznivega dejanja in kazni brez zakona
1. člen

Nikomur ne sme biti izrečena kazen ali druga kazenska sankcija za dejanje, ki ga zakon ni določil kot kaznivo dejanje, še preden je bilo storjeno, in za katero ni bila z zakonom predpisana kazen.

Podlaga in meja kazenskopravne prisile
2. člen

Določanje kaznivih dejanj in predpisovanje kazenskih sankcij v zakonu je upravičeno samo, kadar in kolikor varstva človeka in drugih temeljnih vrednot ni mogoče zagotavljati drugače.

Časovna veljavnost kazenskega zakona
3. člen

(1) Za storilca kaznivega dejanja se uporablja zakon, ki je veljal ob storitvi kaznivega dejanja.

(2) Če se po storitvi kaznivega dejanja zakon spremeni (enkrat ali večkrat), se uporablja zakon, ki je milejši za storilca.

Ni kazni brez krivde
4. člen

Storilcu kaznivega dejanja se sme izreči kazen samo, če je podana njegova krivda.

Kazenske sankcije
5. člen

(1) Kazenske sankcije so: kazni, opozorilne sankcije, varnostni ukrepi in vzgojni ukrepi.

(2) Za kaznivo dejanje je v zakonu vedno določena kazen. Druge sankcije iz prejšnjega odstavka se izrekajo po določbah splošnega dela tega zakonika.

(3) Ob pogojih, določenih s tem zakonikom, se proti storilcu zaradi storjenega kaznivega dejanja ali izrečene kazenske sankcije uporabita tudi odvzem premoženjske koristi in objava sodbe.

Veljavnost splošnega dela
6. člen

Določbe splošnega dela tega zakonika veljajo za vse kazenskopravne določbe v zakonih Republike Slovenije.

Drugo poglavje
KAZNIVO DEJANJE IN KAZENSKA ODGOVORNOST
1. Splošne določbe o kaznivem dejanju in kazenski odgovornosti

Kaznivo dejanje
7. člen

Kaznivo dejanje je protipravno dejanje, ki ga zakon zaradi njegove nevarnosti določa kot kaznivo dejanje in hkrati določa njegove znake in kazen zanj.

Način izvršitve kaznivega dejanja
8. člen

(1) Kaznivo dejanje je lahko izvršeno s storitvijo ali z opustitvijo.

(2) Kaznivo dejanje je lahko izvršeno z opustitvijo samo, če je storilec opustil dejanje, ki bi ga moral storiti.

(3) Z opustitvijo je lahko izvršeno tudi kaznivo dejanje, ki ga zakon ne določa kot opustitveno kaznivo dejanje, če storilec ne prepreči prepovedane posledice. V takšnem primeru se storilec kaznuje za opustitev samo, če je bil dolžan preprečiti nastanek prepovedane posledice in če je opustitev za nastanek takšne posledice enakega pomena kot storitev.

Čas izvršitve kaznivega dejanja
9. člen

Kaznivo dejanje je izvršeno takrat, ko je storilec delal ali bi moral delati, ne glede na to, kdaj je nastala posledica.

Kraj izvršitve kaznivega dejanja
10. člen

(1) Kaznivo dejanje je izvršeno tako na kraju, kjer je storilec delal ali bi bil moral delati, kakor tudi na kraju, kjer je nastala prepovedana posledica.

(2) Za poskus kaznivega dejanja se šteje, da je bil izvršen tako na kraju, kjer je storilec delal, kakor tudi na kraju, kjer naj bi po njegovem naklepu nastala ali bi lahko nastala prepovedana posledica.

Silobran
11. člen

(1) Ni kaznivo dejanje tisto dejanje, ki je storjeno v silobranu.

(2) Silobran je tista obramba, ki je neizogibno potrebna, da storilec odvrne

od sebe ali koga drugega istočasen protipraven napad.

(3) Storilec, ki je prekoračil meje silobrana, se sme kaznovati mileje; če pa je prekoračil silobran zaradi močne razdraženosti ali prestrašenosti, povzročene z napadom, se mu sme kazen tudi odpustiti.

Skrajna sila 12. člen

(1) Ni kaznivo dejanje tisto dejanje, ki je storjeno v skrajni sili.

(2) Skrajna sila je podana takrat, kadar stori storilec dejanje, ki ima vse zakonske znake kaznivega dejanja zato, da bi od sebe ali koga drugega odvrnil istočasno nezakrivljeno nevarnost, ki je ni bilo mogoče odvrniti drugače, pri tem pa prizadejano zlo ni večje od zla, ki je grozilo.

(3) Storilec, ki je sam povzročil nevarnost, toda iz malomarnosti, ali je prekoračil meje skrajne sile, se sme mileje kaznovati, če pa je prekoračil meje skrajne sile v posebno olajševalnih okoliščinah, se mu sme kazen tudi odpustiti.

(4) Skrajne sile ni, če se je bil storilec dolžan izpostaviti nevarnosti.

Sila in grožnja 13. člen

(1) Ni kaznivo dejanje tisto dejanje, ki je bilo storjeno pod vplivom sile, ki se ji storilec ni mogel upreti.

(2) Če je bilo kaznivo dejanje storjeno pod vplivom sile, ki se ji je bilo mogoče upreti, ali pod vplivom grožnje, se uporabi prejšnji člen.

Dejanje majhnega pomena 14. člen

Ni kaznivo dejanje tisto dejanje, ki ima sicer z zakonom določene znake kaznivega dejanja, je pa majhnega pomena. Dejanje je majhnega pomena, kadar je njegova nevarnost neznatna zaradi narave ali teže dejanja, ali zaradi tega, ker so škodljive posledice neznatne ali jih ni, ali zaradi okoliščin, v katerih je bilo storjeno, in zaradi nizke stopnje storilčeve kazenske odgovornosti ali zaradi njegovih osebnih okoliščin.

Kazenska odgovornost 15. člen

(1) Kazensko odgovoren je storilec, ki je prišteven in kriv.

(2) Kriv je storilec, ki je storil kaznivo dejanje z naklepom ali iz malomarnosti, pri tem pa se je zavedal ali bi se moral in mogel zavedati, da je njegovo dejanje prepovedano.

(3) Za kaznivo dejanje, storjeno iz malomarnosti, je storilec odgovoren samo, če zakon tako določa.

Prištevnost 16. člen

(1) Ni prišteven storilec, ki ob storitvi kaznivega dejanja ni mogel razumeti pomena svojega dejanja ali ni mogel imeti v oblasti svojega ravnanja zaradi trajne ali začasne duševne bolezni, začasnih duševnih motenj, duševne zaostalosti ali zaradi kake druge trajne in hude duševne motenosti (neprištevnost).

(2) Storilec kaznivega dejanja, čigar zmožnost razumeti pomen svojega dejanja ali zmožnost imeti v oblasti svoje ravnanje je bila bistveno zmanjšana zaradi kakšnega stanja iz prejšnjega odstavka, se sme mileje kaznovati (bistveno zmanjšana prištevnost).

(3) Kazensko je odgovoren tisti storilec kaznivega dejanja, ki si je z uporabo alkohola, mamil ali kako drugače sam povzročil neprištevnost, če je bila pred tem glede kaznivega dejanja podana njegova krivda, ki jo zakon določa za to dejanje.

Naklep 17. člen

Kaznivo dejanje je storjeno z naklepom, če se je storilec zavedal svojega dejanja in ga je hotel storiti; ali če se je zavedal, da lahko zaradi njegovega ravnanja nastane prepovedana posledica, pa je privolil, da takšna posledica nastane.

Malomarnost 18. člen

Kaznivo dejanje je storjeno iz malomarnosti, če se je storilec zavedal, da zaradi njegovega ravnanja lahko nastane prepovedana posledica, pa je lahkomišlno mislil, da jo bo lahko preprečil ali da ne bo nastala; ali če se ni zavedel, da lahko nastane prepovedana posledica, pa bi se bil po okoliščinah in po svojih osebnih lastnostih tega moral in mogel zavedati.

Odgovornost za hujšo posledico 19. člen

Če je iz kaznivega dejanja nastala hujša posledica, za katero predpisuje zakon hujšo kazen, se sme ta kazen izreči, če je storilec glede na to posledico ravnal malomarno.

Dejanska zmeta 20. člen

(1) Ni kazensko odgovoren storilec, ki se ob storitvi kaznivega dejanja ni zavedal kakšnega njegovega z zakonom določenega znaka; ali je zmotno mislil, da so podane okoliščine, v katerih bi bilo to dejanje dopustno, če bi bile zares podane.

(2) Če je bil storilec v zmoti zaradi malomarnosti, je kazensko odgovoren za kaznivo dejanje, storjeno iz malomarnosti, če zakon tudi za takšno dejanje določa kazensko odgovornost.

Pravna zmeta 21. člen

(1) Ni kazensko odgovoren storilec kaznivega dejanja, ki iz opravičenih razlogov ni vedel, da je to dejanje prepovedano.

(2) Če bi se storilec zmoti lahko izognil, se sme kaznovati mileje.

2. Poskus kaznivega dejanja Poskus 22. člen

(1) Kdor je izvršitev naklepnega kaznivega dejanja začel, pa ga ni dokončal, se kaznuje za poskus, če gre za kaznivo dejanje, za katero se sme po zakonu izreči tri leta zapora ali hujša kazen; za poskus drugih kaznivih dejanj pa samo tedaj, če zakon izrecno predpisuje, da je kazniv tudi poskus.

(2) Storilec se kaznuje za poskus v mejah kazni, predpisane za kaznivo dejanje, lahko pa tudi mileje.

Neprimeren poskus 23. člen

Storilcu, ki poskuša storiti kaznivo dejanje z neprimernim sredstvom ali proti neprimernemu predmetu, se sme odpustiti kazen.

Prostovoljni odstop 24. člen

(1) Storilcu, ki je poskusil izvršiti kaznivo dejanje, pa je prostovoljno odstopil

od njegove izvršitve, se sme odpustiti kazen.

(2) Če storilec prostovoljno odstopi od izvršitve kaznivega dejanja, se kaznuje za tista dejanja, ki pomenijo kakšno drugo samostojno kaznivo dejanje.

3. Udeležba pri kaznivem dejanju Sostorilstvo 25. člen

Če dvoje ali več oseb skupno stori kaznivo dejanje tako, da sodelujejo pri izvršitvi, ali tako, da s kakšnim drugačnim dejanjem odločilno prispevajo k njegovi izvršitvi, se vsaka izmed njih kaznuje s kaznijo, predpisano za to dejanje.

Napeljevanje 26. člen

(1) Kdor drugega naklepoma napelje, da stori kaznivo dejanje, se kaznuje, kakor da bi ga bil sam storil.

(2) Kdor drugega naklepoma napeljuje k storitvi kaznivega dejanja, za katero se sme po zakonu izreči tri leta zapora ali hujša kazen, se kaznuje kakor za poskus kaznivega dejanja, tudi če dejanje ni bilo niti poskušano.

Pomoč 27. člen

(1) Kdor komu naklepoma pomaga pri izvršitvi kaznivega dejanja, se kaznuje, kakor da bi ga bil sam storil, sme pa se kaznovati tudi mileje.

(2) Kot pomoč pri izvršitvi kaznivega dejanja se šteje zlasti: če da kdo storilcu nasvet ali navodila, kako naj stori kaznivo dejanje, če mu da na razpolago sredstva ali odstrani ovire za izvršitev kaznivega dejanja, kakor tudi če vnaprej obljubi, da bo prikriil kaznivo dejanje, storilca, sredstva, s katerimi bo kaznivo dejanje storjeno, sledove kaznivega dejanja ali predmete, pridobljene s kaznivim dejanjem.

Kaznovanje napeljevalca in pomagača za poskus 28. člen

Če ostane kaznivo dejanje pri poskusu, se napeljevalec in pomagač kaznujeta kakor za poskus.

Meje kazenske odgovornosti in kaznivosti udeležencev 29. člen

(1) Sostorilec je kazensko odgovoren v mejah svojega naklepa ali

malomarnosti, napeljevalec in pomagač pa v mejah njunega naklepa.

(2) Sostorilcu, napeljevalcu in pomagaču se sme odpustiti kazen, če je prostovoljno preprečil kaznivo dejanje.

(3) Osebna razmerja, lastnosti in okoliščine, zaradi katerih zakon izključuje kazensko odgovornost ali dopušča odpustitev, zmanjšanje ali povečanje kazni, se smejo upoštevati samo pri tistem storilcu, sostorilcu, napeljevalcu ali pomagaču, pri katerem so takšna razmerja, lastnosti in okoliščine podane.

4. Posebne določbe o kaznivosti za kazniva dejanja, storjena po javnih
občilih
Kaznivost odgovornega urednika
30. člen

(1) Za kazniva dejanja, storjena po časnikih ali drugih periodičnih tiskanih publikacijah, po radiu, televiziji ali filmskih novicah, se kaznuje odgovorni urednik oziroma tisti, ki ga je nadomeščal takrat, ko je bila objavljena informacija:

- 1) če je avtor do konca glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje ostal neznan;
- 2) če je bila informacija objavljena brez avtorjeve privolitve;
- 3) če so bile takrat, ko je bila informacija objavljena, podanestvarne ali pravne ovire za pregon avtorja, ki še vedno trajajo.

(2) Odgovorni urednik oziroma tisti, ki ga je nadomeščal, se kaznuje v mejah kazni, predpisane za kaznivo dejanje, lahko pa tudi mileje.

(3) Odgovorni urednik oziroma tisti, ki ga je nadomeščal, se ne kaznuje, če iz upravičenih razlogov ni vedel za kakšno izmed okoliščin, navedenih v prvem odstavku tega člena, ali za objavljeno informacijo, s katero je bilo storjeno kaznivo dejanje.

Kaznivost izdajatelja, tiskarja in izdelovalca
31. člen

(1) Ob pogojih iz prvega odstavka prejšnjega člena se kaznujejo:

- 1) za kaznivo dejanje, storjeno po neperiodični tiskani publikaciji - izdajatelj; če ni izdajatelja ali če so podane stvarne ali pravne ovire za njegov pregon, pa tiskar, ki je za to vedel;
- 2) za kaznivo dejanje, storjeno po gramofonski plošči, magnetofonskem traku, filmu za javno ali zasebno predvajanje ali po diapozitivu, fotogramu, videosredstvih, avditivnih sredstvih ali po podobnih občilih, ki so namenjena širšemu krogu ljudi -izdelovalec.

(2) Če je izdajatelj, tiskar ali izdelovalec pravna oseba ali državni organ, se kaznuje tista oseba, ki odgovarja za izdajanje, tiskanje ali izdelovanje.

(3) Določbi drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena veljata tudi za izdajatelja, tiskarja in izdelovalca.

Uporaba splošnih določb o kazenski odgovornosti
32. člen

Določbe o kaznivosti oseb, navedenih v 30. in 31. členu tega zakonika, se uporabljajo le, če te osebe niso kazensko odgovorne po splošnih določbah tega zakonika o kazenski odgovornosti.

5. Kaznivost pravnih oseb za kazniva dejanja
Odgovornost pravnih oseb
33. člen

(1) Zakon določa odgovornost pravne osebe za kaznivo dejanje, ki ga je storilec izvršil v imenu, na račun ali v korist pravne osebe.

(2) Zakon določa kazni, opozorilne sankcije in varnostne ukrepe ter pravne posledice obsodbe za pravne osebe.

(3) V zakonu se določijo kazniva dejanja, za katera lahko odgovarja pravna oseba.

(4) Z zakonom se določijo posebne določbe o kazenskem postopku zoper pravno osebo.

Tretje poglavje

KAZNI

1. Vrste kazni in pogoji za njihovo izrekanje

Vrste kazni

34. člen

Za kazniva dejanja se smejo kazensko odgovornim storilcem izreči tele kazni:

- 1) zapor;
- 2) denarna kazen;
- 3) prepoved vožnje motornega vozila;
- 4) izgon tujca iz države.

Glavne in stranske kazni

35. člen

- (1) Zapor se sme izreči samo kot glavna kazen.
- (2) Denarna kazen se sme izreči kot glavna in tudi kot stranska kazen.
- (3) Prepoved vožnje motornega vozila in izgon tujca iz države se smeta izreči samo kot stranski kazni ob kazni zapora, denarni kazni ali pogojni obsodbi.
- (4) Poleg glavne kazni se sme izreči ena ali več stranskih kazni.

Zakonitost pri izrekanju kazni

36. člen

- (1) Storilcu kaznivega dejanja se izreče kazen, ki je predpisana za storjeno kaznivo dejanje; milejša ali strožja kazen od predpisane se sme izreči le ob pogojih, ki jih določa ta zakonik.
- (2) Za kazniva dejanja, storjena iz koristoljubnosti, se sme izreči denarna kazen kot stranska kazen tudi tedaj, kadar ni predpisana z zakonom, ali kadar je z zakonom predpisano, da bo storilec kaznovan z zaporom ali z denarno kaznijo, sodišče pa izreče kot glavno kazen zapor.

Zapor

37. člen

- (1) Zapor ne sme biti krajši od petnajstih dni in ne daljši od petnajstih let.
- (2) Za najhujša naklepna kazniva dejanja se sme alternativno predpisati kazen dvajsetih let zapora.

(3) Kazen zapora do dveh let se predpiše brez najmanjše mere te kazni.

(4) Zapor se izreka na cela leta in cele mesece, do šestih mesecev pa tudi na cele dni.

Denarna kazen

38. člen

(1) Denarna kazen se izreka v dnevni zneskih in znaša najmanj pet, največ pa tristošestdeset dnevni zneskov, za kazniva dejanja, storjena iz koristoljubnosti pa največ tisočpetsto dnevni zneskov.

(2) Število dnevni zneskov denarne kazni določi sodišče upoštevajoč splošna pravila o odmeri kazni. Višino dnevnega zneska določi sodišče tako, da upošteva višino storilčevega dnevnega zaslužka glede na njegovo trimesečno čisto plačo in njegove druge dohodke ter njegove družinske obveznosti. Pri določanju višine zneska se sodišče opre na podatke, ki v času izrekanja kazni niso stari več kot šest mesecev.

(3) Okoliščine iz prejšnjega odstavka, pomembne za določitev višine dnevnega zneska denarne kazni, sme sodišče izjemoma tudi oceniti.

(4) Najnižji dnevni znesek denarne kazni znaša eno šestdesetino, najvišji pa eno tretjino zadnje uradno objavljene povprečne čiste plače v Republiki Sloveniji.

(5) V sodbi določi sodišče rok za plačilo denarne kazni. Ta rok ne sme biti krajši od petnajst dni in ne daljši od treh mesecev, vendar pa sme sodišče v opravičenih primerih dovoliti, da lahko obsojenec plača denarno kazen v obrokih, pri čemer rok za plačilo ne sme biti daljši od dveh let.

(6) Če se denarna kazen ne da niti prisilno izterjati, jo sodišče izvrši tako, da se za vsaka začeta dva dnevna zneska denarne kazni določi en dan zapora, pri čemer zapor ne sme biti daljši od šestih mesecev.

(7) Če obsojenec plača samo del denarne kazni, se mu ostanek sorazmerno spremeni v zapor, če plača še ostanek, pa se izvrševanje zapora ustavi.

(8) Po obsojenčevi smrti se denarna kazen ne izvrši.

Prepoved vožnje motornega vozila

39. člen

(1) Storilcu kaznivega dejanja zoper varnost javnega prometa sme sodišče izreči prepoved vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(2) Sodišče določi čas trajanja kazni iz prejšnjega odstavka; ta ne sme biti krajši od treh mesecev in ne daljši od enega leta, računajoč od dneva pravnomočnosti sodbe. Čas, prebit v zaporu oziroma v zdravstvenem zavodu za zdravljenje in varstvo, se ne všteva v čas trajanja te kazni.

(3) Če je kazen iz prvega odstavka tega člena izrečena osebi, ki ima tuje dovoljenje za vožnjo motornega vozila, obsega ta kazen prepoved uporabe tega dovoljenja na ozemlju Republike Slovenije.

Izgon tujca iz države 40. člen

(1) Sodišče sme izreči tujcu izgon z ozemlja Republike Slovenije za čas od enega do desetih let.

(2) Trajanje izgona se šteje od dneva pravnomočnosti sodbe. Čas, prebit v zaporu, se ne všteva v čas trajanja te kazni.

2. Odmera kazni Splošna pravila za odmero kazni 41. člen

(1) Storilcu kaznivega dejanja odmeri sodišče kazen v mejah, ki so z zakonom predpisane za to dejanje, glede na težo storjenega dejanja in storilčevo krivdo.

(2) Pri tem upošteva sodišče vse okoliščine, ki vplivajo na to, ali naj bo kazen manjša ali večja (olajševalne in obteževalne okoliščine), zlasti pa: stopnjo storilčeve kazenske odgovornosti, nagibe, iz katerih je dejanje storil, stopnjo ogrožanja ali kršitve zavarovane dobrine, okoliščine, v katerih je bilo dejanje storjeno, prejšnje življenje storilca, njegove osebne in premoženjske razmere, njegovo obnašanje po storjenem dejanju, zlasti, ali je poravnal škodo, povzročeno s kaznivim dejanjem in druge okoliščine, ki se nanašajo na storilčevo osebnost.

(3) Pri odmeri kazni storilcu, ki je storil kaznivo dejanje, potem ko je že bil pravnomočno obsojen, ali pa je kazen preстал oziroma je zastarala ali pa mu je bila odpuščena (povratek), sodišče upošteva zlasti, ali je bilo prejšnje dejanje iste vrste kot novo, ali sta bili obe dejanji storjeni iz enakih nagibov, in koliko časa je preteklo od prejšnje obsodbe oziroma od prestane, odpuščene ali zastarane kazni.

Omilitev kazni 42. člen

Sodišče sme storilcu odmeriti kazen pod mejo, ki je predpisana z zakonom, ali pa uporabiti milejšo vrsto kazni:

- 1) če zakon določa, da se sme storilec mileje kaznovati;
- 2) če ugotovi, da so podane posebne olajševalne okoliščine, ki utemeljujejo izrek omiljene kazni.

Meje omilitve kazni zapora

43. člen

Kadar so podani pogoji za omilitev kazni iz prejšnjega člena, jo sodišče omili v naslednjih mejah:

- 1) če je za kaznivo dejanje kot najmanjša mera kazni predpisan zapor treh ali več let, jo sme omiliti do enega leta zapora;
- 2) če je za kaznivo dejanje kot najmanjša mera kazni predpisan zapor enega leta, jo sme omiliti do treh mesecev zapora;
- 3) če je za kaznivo dejanje kot najmanjša mera kazni predpisan zapor manj od enega leta, jo sme omiliti do petnajst dni zapora;
- 4) če je za kaznivo dejanje predpisana kazen zapora in pri tem ni določena najmanjša mera, sme namesto zapora izreči denarno kazen.

Odpustitev kazni

44. člen

(1) Sodišče sme storilcu kaznivega dejanja odpustiti kazen, kadar to zakon posebej določa.

(2) Kadar ima sodišče pravico storilcu kaznivega dejanja odpustiti kazen, mu jo sme omiliti brez omejitev, ki so predpisane za omilitev kazni.

Poseben razlog za odpustitev kazni

45. člen

Sodišče sme storilcu, ki je storil kaznivo dejanje iz malomarnosti, odpustiti kazen, če posledice dejanja storilca toliko prizadevajo, da izrek kazni v takšnem primeru očitno ne bi bil upravičen.

Strožja kazen pri večkratnem povratku

46. člen

(1) Za naklepno kaznivo dejanje, za katero je predpisana kazen zapora, sme sodišče izreči strožjo kazen od predpisane, ob tehle pogojih:

- 1) če je bil storilec prej že dvakrat ali večkrat obsojen za istovrstna naklepna kazniva dejanja na zapor najmanj enega leta;
- 2) če od dneva, ko je bil storilec odpuščen s prestajanja prej izrečene kazni, do novega kaznivega dejanja še ni preteklo pet let.

(2) Strožja kazen ne sme preseči dvojne mere predpisane kazni in ne petnajstih let zapor.

(3) Pri presoji, ali naj izreče strožjo kazen od predpisane, upošteva sodišče zlasti sorodnost storjenih kaznivih dejanj, nagibe, iz katerih so bila kazniva dejanja storjena, in druge okoliščine, ki kažejo na to, da bo storilec ponavljal takšna kazniva dejanja.

Stek kaznivih dejanj 47. člen

(1) Če je storilec z enim dejanjem ali z več dejanji storil dvoje ali več kaznivih dejanj, za katera se mu hkrati sodi, določi sodišče najprej kazen za vsako posamezno kaznivo dejanje, nato pa izreče za vsa ta kazniva dejanja enotno kazen.

(2) Enotno kazen izreče sodišče po naslednjih pravilih:

1) če je za kakšno kaznivo dejanje v steku določilo kazen dvajsetih let zapor, izreče le to kazen;

2) če je za kazniva dejanja v steku določilo kazen zapor, mora biti enotna kazen večja od vsake posamezne določene kazni, vendar ne sme doseči seštevka določenih kazni in ne preseči petnajstih let zapor;

3) če so za vsa kazniva dejanja v steku predpisane kazni zapor do treh let, enotna kazen ne sme biti večja od osmih let zapor;

4) če je za kazniva dejanja v steku določilo le denarne kazni, zviša najvišjo določeno denarno kazen, ki pa ne sme preseči seštevka določenih denarnih kazni in ne tristošestdeset dnevni zneskov, če je bilo eno ali več kaznivih dejanj storjenih iz koristoljubnosti, pa ne sme presegati tisoč petsto dnevni zneskov;

5) če je za nekatera kazniva dejanja v steku določilo kazen zapor, za druga kazniva dejanja pa denarne kazni, izreče eno kazen zapor in eno denarno kazen po 2., 3. in 4. točki tega odstavka;

6) če je za kazniva dejanja v steku določilo več istovrstnih stranskih kazni, izreče enotno stransko kazen tako, da ne sme doseči njihovega seštevka in ne preseči najvišje mere te kazni.

(3) Če je sodišče za kazniva dejanja v steku določilo za najmanj dve kaznivi dejanji kazen nad deset let zapor, sme izreči zapor dvajsetih let.

(4) Stransko kazen izreče sodišče, čeprav je bila določena le za eno samo kaznivo dejanje v steku; če pa je določilo več denarnih kazni, izreče eno samo denarno kazen po 4. točki drugega odstavka tega člena.

(5) Če je sodišče za kazniva dejanja v steku določilo kazni zapor in

mladoletniškega zapora, izreče zapor kot enotno kazen po pravilih, ki so določena v 1., 2. in 3. točki drugega odstavka tega člena.

Odmera kazni obsojencu 48. člen

(1) Če sodi sodišče obsojenca zaradi kaznivega dejanja, ki ga je storil, preden je začel prestajati kazen po poprejšnji obsodbi, ali zaradi kaznivega dejanja, ki ga je storil med prestajanjem zapora ali mladoletniškega zapora, izreče za vsa kazniva dejanja enotno kazen po prejšnjem členu; pri tem upošteva, da je prej izrečena kazen že določena. Kazen ali del kazni, ki jo je obsojenec že prestal, se mu všteje v izrečeno kazen zapora.

(2) Za kaznivo dejanje, ki ga je storil med prestajanjem zapora ali mladoletniškega zapora, izreče sodišče storilcu kazen ne glede na prej izrečene kazni, če bi bil neprestani del prej izrečene kazni pri uporabi določb prejšnjega člena nesorazmerno majhen.

(3) Obsojenec, ki je storil v zavodu za prestajanje kazni zapora med prestajanjem zapora ali mladoletniškega zapora kaznivo dejanje, za katero predpisuje zakon denarno kazen ali zapor do enega leta, se kaznuje disciplinsko.

Vštevanje pripora in prejšnje kazni 49. člen

(1) Čas, prestan v priporu, ter kakršenkoli odvzem prostosti v zvezi s kaznivim dejanjem, se všteva v izrečeno kazen zapora, mladoletniškega zapora in denarno kazen.

(2) Če je uveden kazenski postopek za več kaznivih dejanj in pripor ni odrejen za vsako od njih, se čas, prebit v priporu, všteva v izrečeno kazen zapora, mladoletniškega zapora in denarno kazen za kaznivo dejanje, za katero je obdolženec obsojen.

(3) Zapor, denarna kazen ali kakšna druga sankcija, ki jo je obsojenec prestal oziroma plačal za prekršek, ter kazen ali disciplinski odvzem prostosti, ki ga je prestal zaradi kršitve vojaške discipline, se mu všteje v kazen, izrečeno za kaznivo dejanje, katerega znaki imajo tudi znake prekrška oziroma kršitve vojaške discipline.

(4) Dan pripora, dan odvzema prostosti, dan mladoletniškega zapora, dan zapora in dva dnevna zneska denarne kazni so pri vsakem vštevanju izenačeni.

Četrto poglavje
OPOZORILNE SANKCIJE
1. Pogojna obsodba

Splošne določbe o pogojni obsodbi
50. člen

(1) Sodišče sme ob pogojih, ki so določeni s tem zakonikom, izreči storilcu kaznivega dejanja pogojno obsodbo namesto kazni.

(2) S pogojno obsodbo določi sodišče storilcu kaznivega dejanja kazen, ki pa ne bo izrečena, če obsojenec v času, ki ga določi sodišče in ki ne sme biti krajši od enega in ne daljši od petih let (preizkusna doba), ne bo storil novega kaznivega dejanja.

(3) V pogojni obsodbi lahko sodišče določi, da bo določena kazen izrečena tudi, če obsojenec v določenem roku ne vrne premoženjske koristi, do katere je prišel s kaznivim dejanjem, ne povrne škode, ki jo je povzročil s kaznivim dejanjem, ali ne izpolni drugih, v kazenskopравnih določbah predvidenih obveznosti. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi sodišče v mejah preizkusne dobe.

(4) Varnostni ukrepi, izrečeni ob pogojni obsodbi, se izvršijo.

Izrek pogojne obsodbe
51. člen

(1) Pogojna obsodba se sme izreči, če je sodišče storilcu določilo kazen zapora do dveh let ali denarno kazen.

(2) Pogojna obsodba se ne sme izreči za kazniva dejanja, za katera je predpisana kazen zapora najmanj treh let.

(3) Sodišče izreče pogojno obsodbo, če glede na osebnost storilca, njegovo prejšnje življenje, njegovo obnašanje po storjenem kaznivem dejanju, stopnjo kazenske odgovornosti in glede na druge okoliščine, v katerih je dejanje storil, spozna, da je mogoče pričakovati, da ne bo več ponavljal kaznivih dejanj.

(4) Če sodišče v pogojni obsodbi določi stranske kazni, sme izreči, da se vse ali posamezne stranske kazni izvršijo.

Preklic pogojne obsodbe zaradi novega kaznivega dejanja
52. člen

(1) Sodišče prekliče pogojno obsodbo, če stori obsojenec v preizkusni dobi

eno ali več kaznivih dejanj, za katera je izreklo kazen zapora dveh let ali daljšo kazen.

(2) Če stori obsojenec v preizkusni dobi eno ali več kaznivih dejanj, za katera je sodišče določilo kazen zapora manj kot dve leti ali denarno kazen, odloči sodišče, ali bo preklicalo pogojno obsodbo, ko presodi vse okoliščine, ki se nanašajo na storjena kazniva dejanja in storilca, zlasti pa na sorodnost storjenih kaznivih dejanj, njihov pomen in nagibe, iz katerih so bila storjena. Pri tem je vezano na prepoved, da ne sme izreči pogojne obsodbe, če je treba storilcu za kazniva dejanja, ugotovljena v pogojni obsodbi, in za nova kazniva dejanja izreči kazen več kot dveh let zapora (prvi odstavek prejšnjega člena).

(3) Če sodišče prekliče pogojno obsodbo, izreče po 47. členu tega zakonika enotno kazen za prej storjeno in za novo kaznivo dejanje; pri tem vzame, da je kazen iz preklicane pogojne obsodbe že določena.

(4) Če sodišče ne prekliče pogojne obsodbe, sme za novo kaznivo dejanje izreči pogojno obsodbo ali kazen. Če spozna, da je treba tudi za novo kaznivo dejanje izreči pogojno obsodbo, določi po 47. členu tega zakonika enotno kazen za prej storjeno in za novo kaznivo dejanje in določi novo preizkusno dobo, ki ne sme biti krajša od enega leta in ne daljša od petih let in se šteje od pravnomočnosti nove sodbe. Obsojencu, ki mu je za novo kaznivo dejanje izrečen zapor, se čas prestajanja te kazni ne šteje v preizkusno dobo, določeno s pogojno obsodbo za prejšnje kaznivo dejanje.

Preklic pogojne obsodbe zaradi prej storjenega kaznivega dejanja 53. člen

(1) Sodišče prekliče pogojno obsodbo, če po njenem izreku ugotovi, da je obsojenec storil kaznivo dejanje, preden je bil pogojno obsojen, in če sodi, da ne bi bilo podlage za pogojno obsodbo, če bi se bilo vedelo za to dejanje. V takem primeru ravna po tretjem odstavku prejšnjega člena.

(2) Če sodišče ne prekliče pogojne obsodbe, ravna po četrtem odstavku prejšnjega člena.

Preklic pogojne obsodbe zaradi neizpolnitve naloženih obveznosti 54. člen

Če je bilo s pogojno obsodbo obsojencu naloženo, da izpolni kakšno obveznost iz tretjega odstavka 50. člena tega zakonika, pa je ni izpolnil v roku, ki mu je bil določen v sodbi, sme sodišče v mejah preizkusne dobe podaljšati rok za izpolnitev obveznosti ali pa preklicati pogojno obsodbo in izreči kazen, ki je bila določena v pogojni obsodbi. Če spozna, da obsojenec iz upravičenih razlogov ne more izpolniti naložene obveznosti,

mu sodišče lahko odpusti njeno izpolnitev ali pa jo nadomesti z drugo ustrežno obveznostjo, določeno v zakonu.

Roki za preklic pogojne obsodbe 55. člen

(1) Pogojna obsodba se sme preklicati v preizkusni dobi. Če stori obsojenec v tem času kaznivo dejanje, ki ima za posledico preklic pogojne obsodbe, pa se to s sodbo ugotovi šele po preteku preizkusne dobe, se sme pogojna obsodba preklicati najpozneje v enem letu, odkar je pretekla preizkusna doba.

(2) Če obsojenec v danem roku ne izpolni obveznosti iz tretjega odstavka 50. člena tega zakonika, sme sodišče najpozneje v enem letu, odkar je pretekla preizkusna doba, preklicati pogojno obsodbo in izreči kazen, ki je bila določena v pogojni obsodbi.

2. Pogojna obsodba z varstvenim nadzorstvom Varstveno nadzorstvo 56. člen

(1) Ob pogojih, določenih v tem zakoniku, sme sodišče določiti, da bo storilec, ki mu je bila izrečena pogojna obsodba, za določen čas med preizkusno dobo pod varstvenim nadzorstvom.

(2) Varstveno nadzorstvo obsega z zakonom določeno pomoč, nadzor ali varstvo.

(3) Če obsojenec, ki mu je bilo izrečeno varstveno nadzorstvo, ne izpolnjuje obveznosti, ki mu jih je naložilo sodišče, ga sodišče lahko opomni ali mu prejšnje obveznosti nadomesti z drugimi ali podaljša varstveno nadzorstvo v mejah preizkusne dobe ali pa prekliče pogojno obsodbo.

Pogoji za izrek varstvenega nadzorstva 57. člen

(1) Ukrep varstvenega nadzorstva izreče sodišče, če spozna, da je storilcu med preizkusno dobo potrebna kakšna oblika takega nadzorstva (drugi odstavek prejšnjega člena). Ta ukrep izreče sodišče za določen čas v mejah preizkusne dobe, določene s pogojno obsodbo.

(2) Če sodišče ugotovi, da varstveno nadzorstvo ni več potrebno, sme izvrševanje tega ukrepa ustaviti še pred potekom preizkusne dobe.

Izbira navodil 58. člen

(1) Ko izreče ukrep varstvenega nadzorstva, lahko odredi sodišče tudi eno ali več navodil, po katerih se mora ravnati obsojenec.

(2) Pri izbiri navodil upošteva sodišče zlasti storilčevo starost, njegove psihične lastnosti, nagibe, iz katerih je storil dejanje, osebne razmere, njegovo prejšnje življenje, okoliščine, v katerih je storil dejanje, ter njegovo obnašanje po storjenem kaznivem dejanju. Posebej mora paziti, da z izbiro navodil ne bo prizadelo obsojenčevega človeškega dostojanstva ali mu povzročilo posebnih težav.

(3) Navodila sodišča smejo obsegati naslednje naloge:

- 1) zdraviti se v ustreznem zdravstvenem zavodu;
- 2) obiskovati ustrezno poklicno, psihološko ali drugo posvetovalnico;
- 3) usposabljanje se za poklic, ali sprejeti zaposlitev, ki ustreza obsojenčevemu zdravju, sposobnostim in nagnjenju;
- 4) porabljati dohodke v skladu z preživninskimi dolžnostmi.

(4) Med preizkusno dobo sme sodišče spremeniti ali odpraviti navodila po uradni dolžnosti, na predlog svetovalca ali obsojenca.

Dejavnost svetovalca 59. člen

(1) Varstveno nadzorstvo izvršuje svetovalec, ki ga določi sodišče.

(2) Svetovalec pomaga obsojencu in nadzira izpolnjevanje navodil, ki jih je sodišče izreklo obsojencu. Pri tem je svetovalec dolžan:

- 1) s pomočjo in nadzorstvom ter praktičnimi napotki in nasveti za izvrševanje navodil sodišča prispevati k temu, da obsojenec v prihodnje ne bo storil novega kaznivega dejanja,
- 2) opravljati dolžnost iz prejšnje točke in vzdrževati stike z obsojencem obzirno ter na način, da ne bo obsojenec zaradi tega izpostavljen neprijetnostim,
- 3) občasno poročati sodišču o izvrševanju varstvenega nadzorstva, predlagati spremembo ali odpravo navodil ter ustavitev nadzorstva.

Posledice neizpolnjevanja navodil 60. člen

Če obsojenec med preizkusno dobo ne izpolnjuje navodil ali se izmika stikom s svetovalcem, ga sme sodišče posvariti, spremeniti navodila, podaljšati varstveno nadzorstvo v mejah določene preizkusne dobe ali preklicati pogojno obsodbo.

3. Sodni opomin

Pogoji za izrek sodnega opomina
61. člen

- (1) Sodni opomin se sme izreči za kazniva dejanja, za katera je predpisana denarna kazen ali zapor do enega leta, če so storjena v takih olajševalnih okoliščinah, ki jih delajo posebno lahka.
- (2) Za določena kazniva dejanja se sme izreči sodni opomin ob pogojih, ki jih določa zakon, tudi kadar je zanje predpisan zapor do treh let.
- (3) Sodni opomin sme sodišče izreči za več kaznivih dejanj, storjenih v steku, če so za vsako od teh dejanj podani pogoji iz prvega ali drugega odstavka tega člena.
- (4) Pri odločanju, ali naj izreče sodni opomin, upošteva sodišče osebnost storilca, njegovo prejšnje življenje, njegovo obnašanje po storjenem kaznivem dejanju, stopnjo kazenske odgovornosti in druge okoliščine, v katerih je dejanje storil.

Peto poglavje
VARNOSTNI UKREPI

Vrste varnostnih ukrepov
62. člen

Storilcem kaznivih dejanj se smejo izrehati naslednji varnostni ukrepi:

- 1) obvezno psihiatrično zdravljenje in varstvo v zdravstvenem zavodu;
- 2) obvezno psihiatrično zdravljenje na prostosti;
- 3) obvezno zdravljenje alkoholikov in narkomanov;
- 4) prepoved opravljanja poklica;
- 5) odvzem voznškega dovoljenja;
- 6) odvzem predmetov.

Izrekanje varnostnih ukrepov
63. člen

(1) Sodišče sme izreči storilcu kaznivega dejanja enega ali več varnostnih ukrepov, kadar so zanje podani s tem zakonikom določeni pogoji.

(2) Obvezno psihiatrično zdravljenje in varstvo v zdravstvenem zavodu in obvezno psihiatrično zdravljenje na prostosti se izrekata neprištevnemu storilcu kaznivega dejanja samostojno. Poleg teh dveh ukrepov sme sodišče izreči tudi prepoved opravljanja poklica, odvzem voznškega dovoljenja in odvzem predmetov.

(3) Odvzem voznškega dovoljenja in odvzem predmetov se smeta izreči, če je bila storilcu izrečena kazen, pogojna obsodba, sodni opomin ali mu je bila odpuščena kazen.

(4) Obvezno zdravljenje alkoholikov in narkomanov in prepoved opravljanja poklica, se smeta izreči, če je bila storilcu izrečena kazen zapora ali v pogojni obsodbi določena kazen zapora.

Obvezno psihiatrično zdravljenje in varstvo v zdravstvenem zavodu
64. člen

(1) Storilcu, ki je storil kaznivo dejanje v stanju neprištevnosti ali bistveno zmanjšane prištevnosti, izreče sodišče obvezno psihiatrično zdravljenje in varstvo v zdravstvenem zavodu, če na podlagi teže storjenega kaznivega dejanja in stopnje storilčeve duševne motenosti ugotovi, da bi na prostosti lahko storil kakšno hudo kaznivo dejanje zoper življenje, telo, spolno nedotakljivost ali premoženje in da je takšno nevarnost mogoče odpraviti le z zdravljenjem in varstvom v zdravstvenem zavodu.

(2) Sodišče ustavi ukrep iz prejšnjega odstavka, ko ugotovi, da zdravljenje

in varstvo v zdravstvenem zavodu nista več potrebna. Sodišče po preteku enega leta vsako leto znova odloči, ali je nadaljnje zdravljenje in varstvo v zdravstvenem zavodu še potrebno.

(3) Ukrep iz prvega odstavka tega člena traja za neprištevnega storilca največ deset let.

(4) Storilcu, ki je storil kaznivo dejanje v stanju bistveno zmanjšane prištevnosti in je bil obsojen na zapor, se izvrševanje ukrepa iz prvega odstavka tega člena ustavi, ko je v zdravstvenem zavodu prestal čas, za katerega mu je bila izrečena kazen. Čas, prestan v zdravstvenem zavodu, se všteje v čas prestajanja kazni. Če je ta čas krajši od izrečene kazni, lahko sodišče odredi, da mora obsojenec prestat ostanek kazni, ali da naj bo izpuščen na pogojni odpust. Pri odločanju o pogojnem odpustu obsojenca upošteva sodišče zlasti uspeh zdravljenja, njegovo zdravstveno stanje, čas, ki ga je prestal v zdravstvenem zavodu, in ostanek kazni, ki je ni prestal.

Obvezno psihiatrično zdravljenje na prostosti 65. člen

(1) Storilcu, ki je storil kaznivo dejanje v stanju neprištevnosti, izreče sodišče obvezno psihiatrično zdravljenje na prostosti, če ugotovi, da je to potrebno in da zadostuje za to, da storilec ne bo ponavljal hujših kaznivih dejanj.

(2) Sodišče sme izreči obvezno psihiatrično zdravljenje na prostosti tudi storilcu, čigar prištevnost je bistveno zmanjšana in je bil po četrtem odstavku prejšnjega člena izpuščen na pogojni odpust.

(3) Obvezno psihiatrično zdravljenje sme trajati najdalj dve leti. Sodišče po preteku enega leta ponovno odloči o tem, ali je obvezno zdravljenje na prostosti še potrebno.

(4) Če se storilec noče zdraviti na prostosti, ali če zdravljenje samovoljno opusti, ali če zdravljenje ni uspešno, lahko sodišče ob pogojih iz prvega odstavka prejšnjega člena odredi, da se ta ukrep izvršuje v ustreznem zdravstvenem zavodu. Tudi v takšnem primeru sme ta ukrep trajati največ dve leti. Sodišče po preteku enega leta ponovno odloči o tem, ali je ta ukrep še potreben.

Obvezno zdravljenje alkoholikov in narkomanov 66. člen

(1) Storilcu, ki je storil kaznivo dejanje zaradi odvisnosti od alkohola ali mamil in je nevarnost, da bo zaradi tega ponavljal kazniva dejanja, sme

sodišče izreči obvezno zdravljenje.

(2) Ukrep iz prejšnjega odstavka se izvršuje v zavodu za izvrševanje kazni ali v zdravstvenem zavodu. Čas, prestan v zdravstvenem zavodu, se všteje v kazen.

(3) Kadar izreče pogojno obsodbo, sme sodišče naložiti storilcu zdravljenje na prostosti, pri čemer upošteva zlasti njegovo pripravljenost za takšno zdravljenje. Če se storilec brez upravičenega razloga ne začne zdraviti, ali če zdravljenje samovoljno opusti, sme sodišče pogojno obsodbo preklicati.

(4) Če je bil ta ukrep izrečen ob kazni zapora, sme trajati, dokler kazen ni prestana. Če je bil ta ukrep izrečen ob pogojni obsodbi, sme trajati najdalj dve leti.

Prepoved opravljanja poklica 67. člen

(1) Sodišče sme storilcu kaznivega dejanja prepovedati opravljanje določenega poklica, določene samostojne dejavnosti ali kakšne dolžnosti, če je zlorabil svoj poklic, položaj, dejavnost ali dolžnost za kaznivo dejanje in če sodišče utemeljeno sklepa, da bi bilo zaradi tega nevarno, če bi še naprej opravljal tako dejavnost.

(2) Sodišče določi, koliko časa naj traja ukrep iz prejšnjega odstavka; ta ne sme trajati manj kot eno leto in ne dalj kot pet let, šteto od pravnomočnosti odločbe, pri čemer se čas, prestan v zaporu ali zdravstvenem zavodu za zdravljenje in varstvo, ne všteva v čas trajanja tega ukrepa.

(3) Kadar izreče pogojno obsodbo, sme sodišče določiti, da bo ta obsodba preklicana, če storilec prekrši prepoved opravljanja poklica.

(4) Sodišče sme odločiti, da ta varnostni ukrep preneha, če sta pretekli dve leti od začetka njegovega izvrševanja. O tem odloči sodišče na prošnjo obsojenca, če ugotovi, da so prenehali razlogi za izrek tega ukrepa.

Odvzem voznškega dovoljenja 68. člen

(1) Storilcu kaznivega dejanja zoper varnost javnega prometa sme sodišče odvzeti voznško dovoljenje za določene vrste motornih vozil in pri tem določiti, da se mu ne sme izdati novo dovoljenje za čas od enega do petih let. Če storilec voznškega dovoljenja nima, sodišče izreče, da se mu dovoljenje ne sme izdati.

(2) Sodišče sme izreči ta ukrep, če spozna, da bi storilčeva nadaljnja

udeležba v javnem prometu pomenila nevarnost za javni promet zaradi njegove nesposobnosti za varno upravljanje z motornimi vozili.

(3) Vozniško dovoljenje preneha veljati s pravnomočnostjo sodne odločbe. Čas, prestan v zaporu ali v zdravstvenem zavodu za zdravljenje in varstvo, se ne všteva v čas trajanja tega ukrepa.

(4) Po preteku časa, ki ga je določilo sodišče v okviru najmanjše in najvišje mere tega ukrepa, sme storilec na novo pridobiti vozniško dovoljenje ob splošnih pogojih, ki so predpisani za pridobitev posameznih vrst vozniških dovoljenj.

(5) Sodišče sme odločiti, da ta varnostni ukrep preneha in da sme storilec na novo pridobiti vozniško dovoljenje, če sta pretekli dve leti od začetka njegovega izvrševanja. O tem odloči sodišče na prošnjo obsojenca, če ugotovi, da so prenehali razlogi za izrek tega ukrepa.

Odvzem predmetov 69. člen

(1) Predmeti, ki so bili uporabljeni ali namenjeni za kaznivo dejanje ali so nastali s kaznivim dejanjem, se smejo vzeti, če so storilčeva last.

(2) Predmeti iz prejšnjega odstavka se smejo vzeti tudi tedaj, kadar niso storilčeva last, če to terjajo splošna varnost ali moralni razlogi, vendar pa pravica drugih terjati od storilca odškodnino s tem ni prizadeta.

(3) Z zakonom se sme določiti obvezen odvzem predmetov, tudi če niso storilčeva last.

Šesto poglavje
VZGOJNI UKREPI IN KAZNI ZA MLADOLETNIKE
1. Splošne določbe

Veljavnost posebnih kazenskoopravnih določb za mladoletnike
70. člen

(1) Za mladoletne storilce kaznivih dejanj veljajo določbe tega poglavja, druge določbe tega zakonika pa le, če ne nasprotujejo posebnim določbam, ki veljajo zanje.

(2) Posebne določbe, ki veljajo za mladoletne storilce kaznivih dejanj, se pod pogoji, določenimi v tem poglavju, uporabljajo tudi za polnoletne, kadar se jim sodi za kazniva dejanja, ki so jih storili kot mladoletniki, izjemoma pa tudi za tiste, ki so storili kaznivo dejanje kot mlajši polnoletniki.

Izključitev kazenskih sankcij proti otrokom
71. člen

Proti mladoletni osebi, ki ob storitvi kaznivega dejanja še ni bila stara štirinajst let (otrok), se ne smejo uporabiti kazenske sankcije.

Kazenske sankcije za mladoletnike
72. člen

(1) Mladoletniku, ki je bil ob storitvi kaznivega dejanja že star štirinajst let, pa še ni bil star šestnajst let (mlajši mladoletnik), se smejo izreči le vzgojni ukrepi.

(2) Mladoletniku, ki je bil ob storitvi kaznivega dejanja že star šestnajst let, pa še ni bil star osemnajst let (starejši mladoletnik), se smejo izreči vzgojni ukrepi pod pogoji, določenimi v tem zakoniku.

(3) Kazensko odgovornemu starejšemu mladoletniku se sme izjemoma izreči tudi denarna kazen ali mladoletniški zapor, ob teh kaznih pa kot stranski kazni tudi prepoved vožnje motornega vozila ali izgon tujca iz države.

(4) Mladoletnim storilcem kaznivih dejanj se lahko izrečejo tudi varnostni ukrepi, razen prepovedi opravljanja poklica, če jim je izrečen vzgojni ukrep, denarna kazen ali mladoletniški zapor.

Namen vzgojnih ukrepov in kazni za mladoletnike
73. člen

Namen vzgojnih ukrepov in kazni za mladoletnike je, da se mladoletnim

storilcem kaznivih dejanj z varstvom in s pomočjo, z nadzorstvom nad njimi, njihovim strokovnim usposabljanjem in razvijanjem njihove osebne odgovornosti zagotovijo njihova vzgoja, prevzgoja in pravilen razvoj.

2. Vzgojni ukrepi Vrste vzgojnih ukrepov 74. člen

(1) Vzgojni ukrepi so:

- 1) ukor;
- 2) navodila in prepovedi;
- 3) nadzorstvo organa socialnega varstva;
- 4) oddaja v vzgojni zavod;
- 5) oddaja v prevzgojni dom;
- 6) oddaja v zavod za usposabljanje.

(2) Ukor, navodila in prepovedi ali nadzorstvo organa socialnega varstva izreče sodišče mladoletniku, ki ga je potrebno opozoriti na nepravilnost njegovega ravnanja ter zagotoviti njegovo vzgojo, prevzgojo in pravilen razvoj v njegovem dotedanjem okolju s pomočjo kratkih ali trajnejših ukrepov ob ustreznem strokovnem vodenju.

(3) Oddajo v vzgojni zavod, oddajo v prevzgojni dom ali oddajo v zavod za usposabljanje (zavodski ukrepi) izreče sodišče mladoletniku, pri katerem so potrebni trajnejši vzgojni, prevzgojni ali zdravstveni ukrepi in njegova popolna ali delna izločitev iz dotedanjega okolja. Zavodski ukrepi se uporabijo kot skrajnje sredstvo in smejo trajati v mejah, določenih z zakonom, le toliko časa, kolikor je potrebno, da bo dosežen namen vzgojnih ukrepov.

Izbira vzgojnega ukrepa 75. člen

Pri izbiri vzgojnega ukrepa upošteva sodišče mladoletnikovo starost in njegovo duševno razvitost, njegove psihične lastnosti, njegova nagnjenja, nagibe, iz katerih je dejanje storil, dotedanjo vzgojo, okolje in razmere, v katerih je živel, težo in naravo dejanja, ali mu je bil že prej izrečen vzgojni ukrep ali kazen, in vse druge okoliščine, ki vplivajo na to, da izreče sodišče tisti ukrep, s katerim bo najbolje dosežen namen vzgojnih ukrepov.

Ukor 76. člen

(1) Sodišče izreče mladoletniku ukor, če spozna, da bo že z grajo mladoletnika dosežen namen vzgojnih ukrepov.

(2) Ko izreče sodišče mladoletniku ukor, mu prikaže škodljivost in nepravilnost njegovega ravnanja in ga opozori, da mu bo lahko izreklo strožjo kazensko sankcijo, če bi storil novo kaznivo dejanje.

Navodila in prepovedi 77. člen

(1) Sodišče izreče mladoletniku eno ali več navodil ali prepovedi kot samostojen vzgojni ukrep, če je treba s primernimi ukrepi vplivati nanj in na njegovo vedenje.

(2) Sodišče lahko izreče mladoletniku naslednja navodila in prepovedi:

- 1) osebno se opravičiti oškodovancu;
- 2) poravnati se z oškodovancem tako, da mladoletnik s plačilom, z delom ali kako drugače povrne škodo, ki jo je povzročil s kaznivim dejanjem;
- 3) redno obiskovati šolo;
- 4) usposabljati se za poklic ali sprejeti zaposlitev, ki ustreza njegovemu znanju, sposobnosti in nagnjenju;
- 5) nastaniti se pri določeni družini, v domu ali drugje;
- 6) opraviti delo v korist humanitarnih organizacij ali lokalne skupnosti;
- 7) zdraviti se v ustrezni zdravstveni organizaciji;
- 8) obiskovati vzgojno, poklicno, psihološko ali drugo podobno posvetovalnico;
- 9) udeležiti se programov socialnega treninga;
- 10) opraviti preizkus znanja prometnih predpisov;
- 11) prepoved vožnje motornega vozila pod pogoji, pod katerimi je mogoče to sankcijo izreči polnoletnim.

(3) Pri izbiri in izrekanju navodil in prepovedi sodišče praviloma upošteva mladoletnikovo pripravljenost za sodelovanje.

(4) Navodila ali prepovedi smejo trajati najdalj eno leto.

(5) Sodišče lahko navodila in prepovedi med izvrševanjem spremeni ali odpravi, če bo s tem bolje dosežen namen vzgojnih ukrepov.

(6) V okviru navodila iz 2. točke drugega odstavka tega člena določi sodišče obseg, obliko in način povrnitve škode, pri tem pa osebno delo mladoletnika ne sme preseči šestdeset ur v obdobju treh mesecev in mora biti razporejeno tako, da ni moteno mladoletnikovo šolanje ali njegova zaposlitev.

(7) V okviru navodila iz 6. točke drugega odstavka tega člena sme sodišče določiti mladoletniku opravljanje del do največ stodvajset ur v obdobju šestih mesecev in sicer tako, da ni moteno mladoletnikovo šolanje ali njegova zaposlitev.

(8) Navodilo iz 9. točke drugega odstavka tega člena izreče sodišče zlasti, če je to potrebno za mladoletnikovo izobraževanje ali delovno usposabljanje; sodišče sme določiti to navodilo za največ štiri ure dnevno, in sicer tako, da ni moteno mladoletnikovo šolanje ali njegova zaposlitev.

(9) Izvrševanje navodil iz 2., 6. in 9. točke drugega odstavka tega člena pripravijo in vodijo organi socialnega varstva; pri njihovem izvrševanju sodeluje in ga nadzoruje sodnik za mladoletnike.

(10) Pri izvrševanju navodil iz drugega odstavka tega člena se ne sme prizadeti mladoletnikovo človeško dostojanstvo.

(11) Če mladoletnik navodil ali prepovedi ne izpolnjuje, lahko sodišče namesto njih izreče vzgojni ukrep nadzorstva organa socialnega varstva. Na to opozori sodišče mladoletnika, njegove starše, posvojitelja, rejnika ali skrbnika, ko izreče navodila ali prepovedi.

Nadzorstvo organa socialnega varstva 78. člen

(1) Če mladoletnik potrebuje strokovno pomoč in nadzorstvo ter je potrebno trajneje vplivati na njegovo vzgojo, prevzgojo in pravičen razvoj, mu sodišče izreče nadzorstvo organa socialnega varstva.

(2) Sodišče odloči pozneje, kdaj preneha ta ukrep, z omejitvijo, da ne sme trajati manj kot eno leto in ne dalj kot tri leta. Dokler traja ta ukrep, ostane mladoletnik še naprej pri svojih starših ali drugih ljudeh, ki ga preživljajo, svetovalec, ki ga določi organ socialnega varstva, pa opravlja nadzorstvo.

(3) Določeni svetovalec mladoletnika nadzoruje, predvsem pa skrbi za njegovo šolanje, zaposlitev, izločitev iz okolja, ki nanj škodljivo vpliva, za potrebno zdravljenje in ureditev razmer, v katerih živi.

(4) Ob vzgojnem ukrepu nadzorstva organa socialnega varstva lahko sodišče določi mladoletniku katero izmed navodil in prepovedi iz prejšnjega člena, ki v tem primeru nimajo narave samostojnega vzgojnega ukrepa.

Oddaja v vzgojni zavod 79. člen

(1) Sodišče izreče oddajo v vzgojni zavod mladoletniku, glede katerega je treba poskrbeti za njegovo vzgojo in prevzgojo pod stalnim vodstvom in nadzorstvom strokovnih vzgojiteljev.

(2) V vzgojnem zavodu ostane mladoletnik najmanj šest mesecev in največ

tri leta. Ko izreče sodišče ta ukrep, ne določi, koliko časa naj traja, temveč odloči o njegovem prenehanju pozneje.

(3) Vzgojni ukrep oddaje v vzgojni zavod se lahko izvaja tudi v stanovanjskih skupinah, ki jih organizirajo vzgojni zavodi, ali z dnevnim bivanjem mladoletnikov v vzgojnem zavodu.

Oddaja v prevzgojni dom 80. člen

(1) Če so mladoletniku potrebni učinkovitejši prevzgojni ukrepi, izreče sodišče oddajo v prevzgojni dom.

(2) Pri odločanju o tem, ali naj izreče ta ukrep, upošteva sodišče zlasti naravo in težo storjenega kaznivega dejanja ter okoliščino, ali so bili mladoletniku že prej izrečeni vzgojni ukrepi ali kazni.

(3) V prevzgojnem domu ostane mladoletnik najmanj eno leto in največ tri leta. Ko izreče sodišče ta ukrep, ne določi, koliko časa naj traja, temveč odloči o njegovem prenehanju pozneje.

Oddaja v zavod za usposabljanje 81. člen

(1) Mladoletniku, ki je moten v duševnem ali telesnem razvoju, sme izreči sodišče namesto oddaje v vzgojni zavod ali prevzgojni dom oddajo v ustrezen zavod za usposabljanje.

(2) Ta ukrep lahko izreče sodišče tudi namesto varnostnega ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, če je mogoče v zavodu za usposabljanje poskrbeti za zdravljenje in varstvo in s tem doseči namen tega varnostnega ukrepa.

(3) Mladoletnik ostane v zavodu za usposabljanje dokler je to potrebno za njegovo usposabljanje, zdravljenje ali varstvo, vendar najdalj tri leta.

(4) Če je sodišče izreklo mladoletniku ta vzgojni ukrep namesto varnostnega ukrepa po drugem odstavku tega člena, po preteku enega leta vsako leto znova odloči, ali sta zdravljenje in varstvo še potrebna. Ob mladoletnikovi polnoletnosti pa sodišče preizkusi, ali je potrebno, da še ostane v tem zavodu, ali pa ga je treba premestiti v ustrezen zavod za polnoletne osebe.

Pogojni odpust v času izvrševanja zavodskega vzgojnega ukrepa 82. člen

(1) Sodišče lahko pogojno odpusti mladoletnika, kateremu je bil izrečen vzgojni ukrep oddaje v vzgojni zavod ali oddaje v prevzgojni dom, ko je prebil v zavodu najmanj eno leto, če je mogoče na podlagi doseženih rezultatov vzgoje in prevzgoje utemeljeno sklepati, da v času trajanja pogojnega odpusta ne bo ponavljal kaznivih dejanj.

(2) Sodišče lahko odloči, da se za čas trajanja pogojnega odpusta mladoletniku izreče vzgojni ukrep nadzorstva organa socialnega varstva.

(3) Sodišče lahko prekliče pogojni odpust, če stori mladoletnik novo kaznivo dejanje ali se ne drži obveznosti v okviru vzgojnega ukrepa nadzorstva organa socialnega varstva. V tem primeru se čas, prestan na pogojnem odpustu, ne šteje v čas trajanja vzgojnega ukrepa.

(4) Pogojni odpust lahko traja najdalj do izteka zakonskega roka trajanja izrečenega zavodskega ukrepa ali dokler sodišče ne ustavi izvrševanja tega ukrepa, ali ga zamenja z drugim vzgojnim ukrepom.

Ustavitev izvrševanja in sprememba odločbe o vzgojnih ukrepih 83. člen

(1) Kadar se po odločbi, s katero je bil izrečen vzgojni ukrep nadzorstva organa socialnega varstva ali zavodski ukrep, pokažejo okoliščine, ki jih ni bilo takrat, ko se je o tem odločalo, ali se zanje ni vedelo, so pa take, da bi vplivale na odločbo, se izvrševanje izrečenega ukrepa lahko ustavi, ali pa se ta nadomesti z drugim vzgojnim ukrepom.

(2) Poleg primerov iz prejšnjega odstavka se sme, če ni za posamezne ukrepe določeno drugače, glede na uspeh vzgoje, prevzgoje ali usposabljanja, izvrševanje ukrepa ustaviti ali pa izrečeni ukrep nadomestiti z drugim ukrepom, s katerim bo bolje dosežen namen vzgojnih ukrepov. Glede zavodskih ukrepov je mogoča ustavitev izvrševanja ali nadomestitev z drugim ukrepom z naslednjimi omejitvami:

- 1) izvrševanje oddaje v vzgojni zavod se pred potekom šestih mesecev ne sme ustaviti, do preteka tega roka pa se sme nadomestiti samo z oddajo mladoletnika v prevzgojni dom ali zavod za usposabljanje;
- 2) izvrševanje oddaje v prevzgojni dom se pred potekom enega leta ne sme ustaviti, do tega časa pa se sme nadomestiti z oddajo mladoletnika v vzgojni zavod ali v zavod za usposabljanje.

Ponovno odločanje o vzgojnih ukrepih 84. člen

(1) Če je preteklo od pravnomočnosti odločbe, s katero je bil izrečen vzgojni ukrep nadzorstva organa socialnega varstva ali zavodski ukrep, več kot eno

leto, pa se ukrep ni začel izvrševati, odloči sodišče, ali naj se izrečeni ukrep izvrši ali ne, lahko pa ga tudi nadomesti s kakšnim drugim vzgojnim ukrepom.

(2) Tako ravna sodišče tudi, če se je vzgojni ukrep sicer začel izvrševati, pa se zaradi bega mladoletnika iz vzgojnega zavoda ali iz drugega razloga ni izvrševal dalj kot eno leto.

Izrek vzgojnega ukrepa za kazniva dejanja v steku 85. člen

(1) Če je storil mladoletnik več kaznivih dejanj v steku, presoja sodišče pri izbiri vzgojnih ukrepov, ki so predpisani v tem zakoniku, enotno vsa dejanja, ne da bi določalo za vsako poseben ukrep.

(2) Tako ravna sodišče tudi tedaj, kadar po izreku vzgojnega ukrepa ugotovi, da je mladoletnik pred njegovim izrekom ali po izreku storil kakšno kaznivo dejanje.

Vodenje evidence o vzgojnih ukrepih in dajanje podatkov o vzgojnih ukrepih 86. člen

Podatki iz evidence o vzgojnih ukrepih se smejo dajati samo sodiščem, državnim tožilstvom in organom za notranje zadeve v zvezi s kazenskim postopkom proti mladoletniku ter organom socialnega varstva in zavodom, ki izvršujejo vzgojne ukrepe.

Nadzorstvo nad izvrševanjem vzgojnih ukrepov 87. člen

Nadzorstvo glede zakonitega in pravilnega izvrševanja vzgojnih ukrepov izvaja sodišče, ki je izreklo ukrep.

3. Kaznovanje starejših mladoletnikov Izrekanje denarne kazni mladoletnikom 88. člen

(1) Starejšemu mladoletniku sme sodišče, upoštevajoč tudi namen vzgojnih ukrepov, za kazniva dejanja, za katera je predpisana kazen zapora do petih let ali denarna kazen, izreči denarno kazen, če jo je po svojih dohodkih zmožen sam plačati.

(2) Denarna kazen se mladoletniku izreče v dnevni zneski, njena najmanjša mera sta dva dnevna zneska, najvišja pa stoosemdeset dnevni zneskov. Glede drugih pravil o odmeri denarne kazni uporabi sodišče določbe 38. člena tega zakonika.

(3) Če se denarna kazen ne da niti prisilno izterjati, sodišče namesto nje izreče enega izmed vzgojnih ukrepov iz 1. do 3. točke prvega odstavka 74. člena tega zakonika.

(4) Če stori mladoletnik več kaznivih dejanj v steku in sodišče spozna, da je treba za vsa dejanja izreči mladoletniku denarno kazen, izreče eno kazen v skladu z določbo drugega odstavka tega člena.

(5) Če pa sodišče spozna, da bi bilo treba starejšega mladoletnika za kakšno kaznivo dejanje kaznovati z denarno kaznijo, za drugo pa izreči vzgojni ukrep, izreče za vsa kazniva dejanja v steku denarno kazen ali vzgojni ukrep.

Mladoletniški zapor 89. člen

(1) Starejšemu mladoletniku sme sodišče izreči mladoletniški zapor za kaznivo dejanje, za katero je z zakonom predpisana kazen hujša od petih let zopora, če zaradi narave in teže dejanja in zaradi visoke stopnje kazenske odgovornosti ne bi bilo upravičeno izreči vzgojnega ukrepa.

(2) Mladoletniški zapor ne sme biti krajši od šestih mesecev in ne daljši od petih let. Za kazniva dejanja, za katera je mogoče izreči kazen zopora dvajsetih let, se sme izreči mladoletniški zapor do desetih let. Mladoletniški zapor se izreka na leta in cele mesece.

(3) Pri odmeri mladoletniškega zopora sodišče ni vezano na najmanjšo mero kazni zopora, predpisano za storjeno dejanje.

Odmera mladoletniškega zopora 90. člen

(1) Pri odmeri mladoletniškega zopora upošteva sodišče poleg olajševalnih in obteževalnih okoliščin (41. člen tega zakonika) še stopnjo mladoletnikove osebne zrelosti in čas, potreben za njegovo vzgojo, prevzgojo in strokovno usposabljanje.

(2) Če stori mladoletnik dvoje ali več kaznivih dejanj v steku in sodišče spozna, da je treba za vsa dejanja izreči mladoletniški zapor, izreče sodišče eno kazen v mejah zakonske mere te kazni. Če pa sodišče spozna, da bi bilo treba mladoletnika za kakšno kaznivo dejanje, ki je v steku, kaznovati z mladoletniškim zoporum, za druga kazniva dejanja pa izreči denarno kazen ali vzgojni ukrep, izreče za vsa dejanja v steku samo mladoletniški zapor.

(3) Tako ravna sodišče tudi tedaj, kadar se po izreku mladoletniškega

zapora ugotovi, da je mladoletnik pred njegovim izrekom ali po njem storil kakšno kaznivo dejanje.

Učinek mladoletniškega zapora in zapora na vzgojne ukrepe
91. člen

(1) Če izreče sodišče med izvrševanjem vzgojnega ukrepa starejšemu mladoletniku mladoletniški zapor, preneha vzgojni ukrep, ko začne mladoletnik prestajati to kazen.

(2) Če izreče sodišče po izreku vzgojnega ukrepa polnoletnemu storilcu kaznivega dejanja mladoletniški zapor ali kazen zapora najmanj enega leta, se vzgojni ukrep ne izvrši; če pa se že izvršuje, se izvrševanje ustavi, ko začne prestajati kazen.

(3) Če izreče sodišče po izreku vzgojnega ukrepa polnoletnemu storilcu kaznivega dejanja kazen zapora manj kot eno leto, odloči v sodbi, ali naj se po prestani kazni vzgojni ukrep izvrši ali ne.

(4) Če izreče sodišče polnoletnemu storilcu kaznivega dejanja med izvrševanjem vzgojnega ukrepa zapor v trajanju manj od enega leta, odloči v sodbi, ali naj se po prestani kazni izvrševanje vzgojnega ukrepa nadaljuje ali pa naj se ustavi, ko se začne izvrševati izrečena kazen.

4. Izrekanje kazenskih sankcij polnoletnim za kazniva dejanja, ki so jih storili kot mladoletniki

Izrekanje kazenskih sankcij polnoletnemu za kaznivo dejanje, ki ga je storil kot mlajši mladoletnik

92. člen

(1) Polnoletnemu, ki je dopolnil enaindvajset let, se ne sme soditi za kaznivo dejanje, ki ga je storil kot mlajši mladoletnik.

(2) Če polnoletni, ki je storil kaznivo dejanje kot mlajši mladoletnik, med sojenjem še ni dopolnil enaindvajset let, se mu sme soditi samo za kazniva dejanja, za katera je predpisana kazen hujša od petih let zapora. Takšnemu polnoletnemu sme sodišče izreči samo ustrezen zavodski vzgojni ukrep. Pri presoji, ali naj izreče ta ukrep, upošteva sodišče vse okoliščine primera, zlasti pa težo storjenega dejanja, čas, ki je pretekel od njegove storitve, storilčevo vedenje in namen tega vzgojnega ukrepa.

Izrekanje kazenskih sankcij polnoletnemu za kaznivo dejanje, ki ga je storil kot starejši mladoletnik

93. člen

(1) Polnoletnemu se sme izreči za kaznivo dejanje, ki ga je storil kot starejši mladoletnik, vzgojni ukrep nadzorstva organa socialnega varstva, ustrezen zavodski vzgojni ukrep, ob pogojih iz 88. člena tega zakonika denarno kazen, ob pogojih iz 89. člena tega zakonika pa tudi mladoletniški zapor. Pri presoji, ali naj izreče sankcijo in katero izmed naštetih sankcij, upošteva sodišče vse okoliščine primera, zlasti pa težo storjenega dejanja, čas, ki je pretekel od njegove storitve, storilčevo vedenje in namen, ki ga je treba doseči s temi sankcijami.

(2) Polnoletnemu, ki je storil kaznivo dejanje kot starejši mladoletnik in ki je med sojenjem dopolnil enaindvajset let, sme izreči sodišče namesto mladoletniškega zapora zapor ali pogojno obsodbo. Kazen zapora, izrečena v takšnem primeru, ima glede rehabilitacije, izbrisa obsodbe in pravnih posledic enak pravni učinek kot mladoletniški zapor.

Izrekanje vzgojnih ukrepov mlajšim polnoletnikom 94. člen

(1) Storilcu, ki je kot polnoleten storil kaznivo dejanje, pa med sojenjem še ni dopolnil enaindvajset let, sme sodišče izreči vzgojni ukrep nadzorstva organa socialnega varstva ali zavodski ukrep, če spozna, da je glede na njegovo osebnost in okoliščine, v katerih je storil dejanje, primerneje namesto kazni zapora izreči tak ukrep.

(2) Mlajšemu polnoletniku, ki mu je bil izrečen vzgojni ukrep, sme sodišče ob pogojih, določenih v tem zakoniku, izrečiti tudi stransko kazen prepovedi vožnje motornega vozila in varnostne ukrepe, razen prepovedi opravljanja poklica.

(3) Izrečeni vzgojni ukrep sme trajati najdalj do tedaj, ko storilec dopolni triindvajset let.

Sedmo poglavje
ODVZEM PREMOŽENJSKE KORISTI, PRIDOBLENE S KAZNIVIM
DEJANJEM

Razlog za odvzem premoženjske koristi
95. člen

- (1) Nihče ne more obdržati premoženjske koristi, ki je bila pridobljena s kaznivim dejanjem ali zaradi njega.
- (2) Korist iz prejšnjega odstavka tega člena se odvzame s sodno odločbo, s katero je bilo ob pogojih, določenih v tem zakoniku, ugotovljeno kaznivo dejanje.

Način odvzema premoženjske koristi
96. člen

- (1) Storilcu ali drugemu prejemniku koristi se odvzamejo denar, dragocenosti in vsaka druga premoženjska korist, ki je bila pridobljena s kaznivim dejanjem ali zaradi njega, če pa mu jih ni mogoče odvzeti, se mu naloži, da mora plačati denarni znesek, ki ustreza premoženjski koristi. Sodišče sme v upravičenih primerih dovoliti, da se denarni znesek, ki ustreza pridobljeni premoženjski koristi, lahko plača tudi v obrokih, pri čemer pa rok plačila ne sme biti daljši od dveh let.
- (2) Premoženjska korist, pridobljena s kaznivim dejanjem ali zaradi njega, se lahko odvzame tudi tistim, na katere je bila prenešena brezplačno ali za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti, če so vedeli ali bi bili mogli vedeti, da je bila pridobljena s kaznivim dejanjem. Če je bila premoženjska korist prenešena na bližnje sorodnike, zakonca, posvojitelja ali posvojenca, se jim odvzame, razen če dokažejo, da so zanjo plačali celotno vrednost.

Varstvo oškodovanca
97. člen

- (1) Če je bil oškodovancu v kazenskem postopku prisojen premoženjskopравни zahtevek, izreče sodišče odvzem premoženjske koristi, kolikor ta presega oškodovancu prisojeni premoženjskopравни zahtevek.
- (2) Oškodovanec, ki ga je sodišče v kazenskem postopku glede premoženjskopravnega zahtevka napotilo na pravdo, lahko zahteva poplačilo iz odvzete vrednosti, če začne pravdo v šestih mesecih od pravnomočnosti odločbe, s katero je bil napoten na pravdo, in če zahteva poplačilo iz odvzete vrednosti v treh mesecih od pravnomočnosti odločbe, s katero je bil ugotovljen njegov zahtevek.

(3) Oškodovanec, ki ni priglasil premoženjskopравnega zahtevka v kazenskem postopku, lahko zahteva poplačilo iz odvzete vrednosti, če je pravdo za ugotovitev svojega zahtevka začel v treh mesecih od dneva, ko je zvedel za odločbo, s katero je bila odvzeta premoženjska korist, najpozneje pa v dveh letih od pravnomočnosti te odločbe, in če v treh mesecih od pravnomočnosti odločbe, s katero je bil ugotovljen njegov zahtevak, zahteva poplačilo iz odvzete vrednosti.

Odvzem premoženjske koristi pravni osebi
98. člen

Če je bila s kaznivim dejanjem ali zaradi njega pridobljena premoženjska korist pravni osebi, se ji taka korist odvzame. Pravni osebi se tudi odvzame premoženjska korist, ki jo osebe, navedene v prvem odstavku 96. člena tega zakonika, prenesejo nanjo brezplačno ali za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti.

Osmo poglavje
PRAVNE POSLEDICE OBSODBE

Nastanek pravnih posledic obsodbe
99. člen

- (1) Obsodbe za določena kazniva dejanja ali na določene kazni imajo lahko za pravno posledico prenehanje oziroma izgubo določenih pravic ali prepoved pridobitve določenih pravic.
- (2) Pravne posledice obsodbe ne morejo nastati, če je bila storilcu za kaznivo dejanje izrečena denarna kazen, pogojna obsodba ali sodni opomin ali če mu je bila kazen odpuščena.
- (3) Pravne posledice obsodbe se smejo predpisati samo z zakonom in nastanejo po samem zakonu, s katerim so predpisane.
- (4) Za storilca se sme uporabiti samo tista pravna posledica obsodbe, ki je bila z zakonom določena ob času storitve kaznivega dejanja.

Vrste pravnih posledic obsodbe
100. člen

- (1) Pravna posledica obsodbe, ki se nanaša na prenehanje ali izgubo določenih pravic, je prenehanje opravljanja določenih javnih funkcij ali pooblastil uradne osebe.
- (2) Pravne posledice, ki so v prepovedi pridobitve določenih pravic so:
 - 1) prepoved opravljanja določenih javnih funkcij ali pooblastil uradne osebe;
 - 2) prepoved pridobitve določenega poklica;
 - 3) prepoved pridobitve določenih dovoljenj ali odobritev, ki jih dajejo državni organi s svojo odločbo.
- (3) Pravne posledice iz prejšnjega odstavka ne morejo nastati za mladoletnika.

Začetek in trajanje pravnih posledic obsodbe

101. člen

- (1) Pravne posledice učinkujejo od dneva pravnomočnosti obsodbe.
- (2) Pravne posledice obsodbe, ki so v prepovedi pridobitve določenih pravic, smejo trajati največ pet let od dneva, ko je bila kazen prestana, odpuščena ali zastarana, če ni za posamezne pravne posledice z zakonom določen krajši rok.

(3) Po preteku dveh let od dneva, ko je bila kazen prestana, zastarana ali odpuščena, sme sodišče na prošnjo obsojenca odrediti, da preneha pravna posledica obsodbe, ki se nanaša na prepoved pridobitve določene pravice.

(4) Pri presoji, ali naj odredi prenehanje pravne posledice obsodbe, upošteva sodišče vedenje obsojenca po obsodbi, ali je povrnil škodo, ki jo je povzročil s kaznivim dejanjem, kot tudi druge okoliščine, ki kažejo, da je prenehanje pravne posledice obsodbe utemeljeno.

(5) S prenehanjem pravnih posledic obsodbe niso prizadete tiste pravice drugih, ki se opirajo na obsodbo.

(6) Z izbrisom obsodbe prenehajo njene pravne posledice.

Deveto poglavje
REHABILITACIJA, IZBRIS OBSODBE IN POGOJI ZA DAJANJE
PODATKOV IZ KAZENSKE
EVIDENCE

Pravni položaj obsojenca po prestani kazni
102. člen

(1) Po prestani, odpuščeni ali zastarani kazni zapora ali mladoletniškega zapora imajo obsojenci vse pravice, ki so določene v ustavi, zakonih in drugih predpisih in lahko pridobivajo vse pravice, razen tistih, ki so jim omejene zaradi izrečenega varnostnega ukrepa ali zaradi nastalih pravnih posledic obsodbe.

(2) Prejšnji odstavek velja tudi za tiste, ki so na pogojnem odpustu.

Zakonska rehabilitacija in izbris obsodbe
103. člen

(1) Z zakonsko rehabilitacijo se izbriše obsodba iz kazenske evidence in prenehajo vse njene pravne posledice, obsojenec pa velja za neobsojenega.

(2) Za obsodbo velja pravnomočna odločba, kakor tudi spremembe te odločbe z amnestijo ali pomilostitvijo.

(3) Obsodba se izbriše iz kazenske evidence v določenem roku, od kar je bila kazen izvršena, zastarana ali odpuščena, če obsojenec v tem roku ne stori novega kaznivega dejanja.

(4) Roki iz prejšnjega odstavka so:

1) za obsodbo, s katero je bil storilcu izrečen sodni opomin in za obsodbo, s katero mu je bila odpuščena kazen - eno leto od pravnomočnosti sodne odločbe;

2) za pogojno obsodbo - eno leto, odkar je pretekla preizkusna doba;

3) za obsodbo na denarno kazen, stransko kazen, kazen zapora do enega leta ali na mladoletniški zapor - tri leta;

4) za obsodbo na kazen zapora nad eno leto do treh let - pet let;

5) za obsodbo na kazen zapora nad tri leta do petih let - osem let;

6) za obsodbo na kazen zapora nad pet do deset let - deset let;

7) za obsodbo na kazen zapora nad deset do petnajst let - petnajst let.

(5) Obsodba na kazen zapora dvajsetih let se ne izbriše.

(6) Obsodba se ne more izbrisati iz kazenske evidence, dokler trajajo varnostni ukrepi.

Sodna rehabilitacija
104. člen

Sodišče sme na prošnjo obsojenca odločiti, da se obsodba izbriše iz kazenske evidence in da obsojenec velja za neobsojenega, če je potekla polovica z zakonom določenega roka, po preteku katerega se obsodba izbriše, če obsojenec v tem času ni storil novega kaznivega dejanja. Pri odločanju o izbrisu upošteva sodišče vedenje obsojenca po prestani kazni, naravo kaznivega dejanja in druge okoliščine, ki so pomembne za izbris obsodbe.

Dajanje podatkov iz kazenske evidence
105. člen

(1) Kazenska evidenca obsega: osebne podatke o storilcih kaznivih dejanj; podatke o izrečenih kaznih, varnostnih ukrepih, pogojnih obsodbah, sodnih opominih in obsodbah, s katerimi je bila storilec kaznivih dejanj, o katerih se vodi kazenska evidenca, oproščena kazen, ter o njihovih pravnih posledicah; poznejše spremembe pod atkov oobsodbah, ki so bile vpisane v kazensko evidenco, kakor tudi podatke o izvršeni kazni in o razveljavitvi vpisa neupravičene obsodbe.

(2) O vzgojnih ukrepih se vodi posebna evidenca, ki obsega osebne podatke o mladoletniku, podatke o izrečenih vzgojnih ukrepih ter podatke o izvršenih vzgojnih ukrepih oziroma druge podatke, ki se nanašajo na izvrševanje vzgojnih ukrepov.

(3) Podatki iz kazenske evidence se dajejo le za neizbrisane obsodbe sodišču, državnemu tožilstvu in organom za notranje zadeve v zvezi s kazenskim postopkom, ki teče zoper prej obsojeno osebo, organom, pristojnim za izvrševanje kazenskih sankcij, in pristojnim organom, ki sodelujejo v postopku za podelitev amnestije, pomilostitve ali za izbris obsodbe.

(4) Podatki iz kazenske evidence o neizbrisani obsodbi se smejo dati na obrazloženo zahtevo državnim organom, pravnim osebam in zasebnim delodajalcem le, če še trajajo pravne posledice obsodbe ali varnostni ukrepi ali pa, če imajo upravičen, na zakonu utemeljen interes.

(5) Posamezniku se sme na njegovo zahtevo dati podatke o tem, da je bil oziroma da ni bil obsojen, samo, če jih potrebuje za uveljavitev svojih pravic.

Deseto poglavje
TEMELJNE DOLOČBE O IZVRŠEVANJU KAZENSKIH SANKCIJ

Omejitve pravic med izvrševanjem kazenskih sankcij
106. člen

(1) Z ustavo in zakoni zajamčene pravice tistih, proti katerim se izvršujejo kazenske sankcije, se smejo, v skladu z zakonom, odvzeti ali omejiti samo, kolikor je nujno, da se izvrši posamezna kazenska sankcija.

(2) Oseba, proti kateri se izvršuje kazenska sankcija, ne sme biti podvržena mučenju ali drugi obliki okrutnega, nečloveškega ali ponižujočega ravnanja. V primeru, ko je bila podvržena takšnemu ravnanju, ji mora biti zagotovljeno sodno varstvo.

Zavodi za prestajanje kazni zapora
107. člen

(1) Obsojenci prestajajo kazen zapora v zaprtih, polodprtih in odprtih zavodih za prestajanje kazni zapora.

(2) Obsojenci se razvrščajo v te zavode glede na to, koliko mora biti omejena njihova prostost.

(3) Če je obsojencu izrečena kazen zapora do treh let, lahko sodišče odredi, da jo prestaja v odprtem zavodu, če mu je izrečena kazen zapora do petih let, pa lahko sodišče odredi, da jo prestaja v polodprtem zavodu.

(4) Kazen zapora do treh mesecev je mogoče izvršiti tudi tako, da obsojeni namesto kazni zapora opravi v obdobju najdalj šest mesecev delo v korist humanitarnih organizacij ali lokalne skupnosti v obsegu najmanj osemdeset ali največ dvestoštirideset ur. To delo se razporedi tako, da ne moti obsojenčevih obveznosti iz delovnega razmerja. O obliki takšne izvršitve odloča sodišče, ki je izreklo kazen na prvi stopnji, upoštevajoč pri tem objektivne in subjektivne okoliščine storilca in njegovo privolitev v tak način izvršitve kazni zapora. Če obsojeni ne izpolnjuje nalog, ki izvirajo iz opravljanja dela v korist humanitarnih organizacij ali lokalne skupnosti, lahko sodišče odredi, da se izrečena kazen zapora izvrši.

Ravnanje z obsojenci
108. člen

(1) Z obsojenci je treba ravnati človeško, spoštovati njihovo osebno dostojanstvo ter varovati njihovo telesno in duševno celovitost.

(2) Ni dovoljeno uporabljati prevzgojnih, medicinskih ali psiholoških postopkov, ki posegajo v obsojenčevo osebnost, in jih obsojenec upravičeno izrecno zavrača.

Pogojni odpust 109. člen

(1) Obsojenec, ki je prestal polovico kazni zapora, sme biti odpuščen s prestajanja kazni s pogojem, da do preteka časa, za katerega je izrečena kazen, ne stori novega kaznivega dejanja.

(2) Obsojenec, ki mu je sodišče izreklo kazen dvajsetih let zapora, sme biti pogojno odpuščen s prestajanja kazni potem, ko je prestal petnajst let zapora.

(3) Organ, ki odloča o pogojnem odpustu, in postopek za odločanje o pogojnem odpustu, določa zakon.

(4) Obsojenec je lahko pogojno odpuščen, če je mogoče utemeljeno pričakovati, da ne bo ponovil kaznivega dejanja. Pri presoji, ali naj se obsojenec pogojno odpusti, se upošteva njegovo vedenje med prestajanjem kazni.

(5) Izjemoma sme biti pogojno odpuščen tudi obsojenec, ki je prestal le tretjino kazni, če je podan pogoj iz četrtega odstavka tega člena in če posebne okoliščine, ki se nanašajo na obsojenčevo osebnost, kažejo, da ne bo ponovil kaznivega dejanja.

(6) Starejši mladoletnik, ki prestaja mladoletniški zapor, je lahko pogojno odpuščen, ko prestane tretjino kazni, vendar ne prej, preden ne prebije šestih mesecev v zavodu za prestajanje mladoletniškega zapora. Za čas, ko je na pogojnem odpustu, lahko sodišče odredi nadzorstvo organa socialnega varstva.

Preklic pogojnega odpusta 110. člen

(1) Sodišče prekliče pogojni odpust, če stori obsojenec medtem, ko je na pogojnem odpustu, eno ali več kaznivih dejanj, za katera je izreklo kazen zapora nad eno leto.

(2) Sodišče lahko prekliče pogojni odpust, če stori pogojno odpuščeni eno ali več kaznivih dejanj, za katera je izreklo kazen zapora do enega leta. Pri presoji, ali naj prekliče pogojni odpust, upošteva sodišče zlasti sorodnost

storjenih kaznivih dejanj, njihov pomen, nagibe, iz katerih so bila storjena, in druge okoliščine, ki kažejo, da je preklic pogojnega odpusta utemeljen.

(3) Kadar sodišče prekliče pogojni odpust, izreče kazen po 47. in drugem odstavku 48. člena tega zakonika; pri tem vzame kot določen tisti del prej izrečene kazni, ki je obsojenec še ni prestal.

(4) Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se uporabljajo tudi, kadar obsodi sodišče pogojno odpuščenega za dejanje, ki ga je storil, preden je bil pogojno odpuščen.

(5) Če je pogojno odpuščeni obsojen na kazen zavora do enega leta in sodišče ne prekliče pogojnega odpusta, se pogojni odpust podaljša za čas, ko je obsojenec prestajal kazen zavora.

(6) Če stori obsojenec v času pogojnega odpusta kaznivo dejanje, ki ima za posledico preklic pogojnega odpusta, pa se to s sodbo ugotovi šele po njegovem preteku, se sme pogojni odpust preklicati najpozneje v enem letu, odkar je čas pogojnega odpusta preteklo.

Enajsto poglavje ZASTARANJE

Zastaranje kazenskega pregona 111. člen

- (1) Kolikor ni v tem zakoniku drugače določeno, kazenski pregon ni več dovoljen, če je preteklo:
- 1) petindvajset let od storitve kaznivega dejanja, za katero se sme po zakonu izreči zapor dvajsetih let;
 - 2) petnajst let od storitve kaznivega dejanja, za katero se sme po zakonu izreči zapor nad deset let;
 - 3) deset let od storitve kaznivega dejanja, za katero se sme po zakonu izreči zapor nad pet let;
 - 4) pet let od storitve kaznivega dejanja, za katero se sme po zakonu izreči zapor nad tri leta;
 - 5) tri leta od storitve kaznivega dejanja, za katero se sme po zakonu izreči zapor nad eno leto;
 - 6) dve leti od storitve kaznivega dejanja, za katero se sme po zakonu izreči zapor do enega leta ali denarna kazen.
- (2) Če je za kaznivo dejanje predpisanih več kazni, se zastaralni rok določi po najhujši predpisani kazni.

Tek in pretrganje zastaranja kazenskega pregona 112. člen

- (1) Zastaranje kazenskega pregona se začne tistega dne, ko je bilo kaznivo dejanje storjeno.
- (2) Zastaranje ne teče v času, ko se po zakonu pregon ne sme začeti ali nadaljevati.
- (3) Zastaranje pretrga vsako procesno dejanje za pregon storilca zaradi storjenega kaznivega dejanja.
- (4) Zastaranje se pretrga tudi tedaj, če stori storilec v času, ko teče zastaralni rok, enako hudo ali hujše kaznivo dejanje.
- (5) Po vsakem pretrganju se začne zastaranje znova.
- (6) Kazenski pregon zastara v vsakem primeru, če preteče dvakrat toliko časa, kolikor ga zahteva zakon za zastaranje kazenskega pregona.

Zastaranje izvršitve kazni 113. člen

(1) Če ni v tem zakoniku drugače določeno, se izrečena kazen ne sme več izvršiti, ko je preteklo:

- 1) petindvajset let od obsodbe na dvajset let zavora;
- 2) petnajst let od obsodbe na zavor nad deset let;
- 3) deset let od obsodbe na zavor nad pet let;
- 4) pet let od obsodbe na zavor nad tri leta;
- 5) tri leta od obsodbe na zavor nad eno leto;
- 6) dve leti od obsodbe na zavor do enega leta ali na denarno kazen.

(2) Mladoletniški zavor se ne sme izvršiti, ko je preteklo:

- 1) deset let od obsodbe na mladoletniški zavor nad pet let;
- 2) pet let od obsodbe na mladoletniški zavor nad tri leta;
- 3) tri leta od obsodbe na mladoletniški zavor do treh let.

Zastaranje izvršitve stranskih kazni in varnostnih ukrepov 114. člen

(1) Izvršitev denarne kazni kot stranske kazni zastara, ko pretečeta dve leti od pravnomočnosti sodbe, s katero je bila ta kazen izrečena.

(2) Izvršitev prepovedi vožnje motornega vozila in izgon tujca iz države kot stranskih kazni zastara, ko zastara glavna kazen.

(3) Izvršitev varnostnih ukrepov obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti, odvzema voznškega dovoljenja in odvzema predmetov zastara, ko pretečejo tri leta od pravnomočnosti odločbe, s katero so bili ti ukrepi izrečeni.

(4) Izvršitev varnostnega ukrepa obveznega zdravljenja alkoholikov in narkomanov zastara hkrati s kaznijo, ob kateri je bil ta ukrep izrečen, oziroma s potekom preizkusne dobe določene v pogojni obsodbi.

(5) Izvršitev varnostnega ukrepa prepovedi opravljanja poklica zastara, ko preteče čas, za katerega je bil ukrep izrečen.

Tek in pretrganje zastaranja izvršitve kazni 115. člen

(1) Zastaranje izvršitve kazni se začne tistega dne, ko postane sodba pravnomočna; če je pogojna obsodba preklicana, pa tistega dne, ko postane pravnomočna odločba o preklicu.

(2) Zastaranje ne teče v času, ko se po zakonu kazen ne sme izvršiti.

(3) Zastaranje pretrga vsako dejanje pristojnega organa, ki mu je namen izvršitev kazni.

(4) Po vsakem pretrganju se začne zastaranje znova.

(5) Izvršitev kazni zastara v vsakem primeru, ko preteče dvakrat toliko časa, kolikor ga zahteva zakon za zastaranje izvršitve kazni.

(6) Določbe od drugega do petega odstavka tega člena veljajo smiselno tudi za zastaranje izvršitve varnostnih ukrepov.

Nezastarljivost kaznivih dejanj genocida in vojnih hudodelstev
116. člen

Kazenski pregon in izvršitev kazni ne zastarata za kazniva dejanja iz členov 373 do 378 tega zakonika, kot tudi ne za tista kazniva dejanja, za katera po mednarodnih pogodbah zastaranje ne more nastopiti.

Dvanajsto poglavje
AMNESTIJA IN POMILOSTITEV

Amnestija
117. člen

(1) Z amnestijo se osebam, ki so je deležne, odpusti pregon, popolnoma ali delno odpusti izvršitev kazni, izrečena kazen spremeni v milejšo, izbriše obsodba ali odpravi določena pravna posledica obsodbe.

(2) Če se z amnestijo spremeni odločba o kazenski sankciji, se uporabijo določbe splošnega dela tega zakonika.

Pomilostitev
118. člen

(1) S pomilostitvijo se po imenu določeni osebi odpusti pregon ali popolnoma ali delno odpusti izvršitev kazni, izrečena kazen spremeni v milejšo ali v pogojno obsodbo ali izbriše obsodba ali odpravi oziroma skrajša trajanje določene pravne posledice obsodbe.

(2) Če se s pomilostitvijo spremeni odločba o kazenski sankciji, se uporabijo določbe splošnega dela tega zakonika.

Učinek amnestije in pomilostitve na pravice drugih
119. člen

Z amnestijo ali pomilostitvijo niso prizadete tiste pravice drugih, ki se opirajo na obsodbo.

Trinajsto poglavje
VELJAVNOST KAZENSKEGA ZAKONA

Veljavnost kazenskega zakona Republike Slovenije za vsakogar, kdor stori
kaznivo dejanje na njenem ozemlju

120. člen

(1) Kazenski zakon Republike Slovenije velja za vsakogar, kdor stori
kaznivo dejanje na ozemlju Republike
Slovenije.

(2) Kazenski zakon Republike Slovenije velja tudi za vsakogar, kdor stori
kaznivo dejanje na domači ladji, ne glede na to, kje je bila ladja ob storitvi
dejanja.

(3) Kazenski zakon Republike Slovenije velja tudi za vsakogar, kdor stori
kaznivo dejanje na domačem civilnem letalu med poletom ali na domačem
vojaškem letalu, ne glede na to, kje je bilo letalo ob storitvi dejanja.

Veljavnost kazenskega zakonika Republike Slovenije za določena kazniva
dejanja, storjena v tujini

121. člen

Ta zakonik velja za vsakogar, kdor stori v tujini kaznivo dejanje iz 249.
člena tega zakonika, če se ponarejanje nanaša na domač denar ter katero
izmed kaznivih dejanj iz 348. do 362. člena tega zakonika.

Veljavnost kazenskega zakona Republike Slovenije za državljana
Republike Slovenije, ki stori kaznivo dejanje v tujini

122. člen

Kazenski zakon Republike Slovenije velja za državljana Republike
Slovenije tudi, če stori v tujini kakšno drugo kaznivo dejanje, poleg kaznivih
dejanj, naštetih v prejšnjem členu, če se zaloti na ozemlju Republike
Slovenije ali če se ji izroči.

Veljavnost kazenskega zakona Republike Slovenije za tujca, ki stori
kaznivo dejanje v tujini

123. člen

(1) Kazenski zakon Republike Slovenije velja tudi za tujca, ki stori zunaj
Republike Slovenije, proti njej ali proti njenemu državljanu kaznivo dejanje,
čeprav ne gre pri tem za kazniva dejanja, naštetih v 121. členu tega
zakonika, če se zaloti na ozemlju Republike Slovenije ali če se ji izroči.

(2) Kazenski zakon Republike Slovenije velja tudi za tujca, ki stori proti tuji

državi ali proti tujcu v tujini kaznivo dejanje, za katero se sme po tem zakoniku izreči tri leta zapora ali hujša kazen, če se zaloti na ozemlju Republike Slovenije, pa se ne izroči tuji državi. V takem primeru sodišče ne sme izreči hujše kazni od tiste, ki je predpisana z zakonom države, v kateri je bilo kaznivo dejanje storjeno.

Posebni pogoji za pregon 124. člen

(1) Če se je v primeru iz 120. člena tega zakonika začel ali končal kazenski postopek v tuji državi, se storilec preganja v Republiki Sloveniji samo z dovoljenjem ministra za pravosodje.

(2) V primerih iz 122. in 123. člena tega zakonika se storilec ne preganja:

- 1) če je kazen, na katero je bil v tujini obsojen, popolnoma preстал, ali je bilo skladno z mednarodno pogodbo odločeno, da bo v tujini izrečeno kazen preстал v Republiki Sloveniji;
- 2) če je bil v tujini s pravnomočno sodbo oproščen ali mu je bila kazen odpuščena, ali je izvršitev kazni zastarala;
- 3) če se za kaznivo dejanje po tujem zakonu preganja na zahtevo oškodovanca, takšna zahteva pa ni bila vložena.

(3) V primerih iz 122. in 123. člena tega zakonika se storilec preganja samo, če je dejanje kaznivo tudi po zakonu države, v kateri je bilo storjeno.

(4) Če gre v primeru iz 122. člena tega zakonika za dejanje, ki po zakonu države, v kateri je bilo storjeno, ni kaznivo, gre pa za dejanje storjeno proti Republiki Sloveniji ali njenemu državljanu, se sme storilec preganjati samo z dovoljenjem ministra za pravosodje.

(5) Če v primeru iz prejšnjega člena tega zakonika dejanje po zakonu države, v kateri je bilo storjeno, ni kaznivo, se sme storilec preganjati v Republiki Sloveniji le z dovoljenjem ministra za pravosodje in če gre za dejanje, ki je takrat, ko je bilo storjeno, veljalo za kaznivo dejanje po splošnih pravnih načelih, priznanih od mednarodne skupnosti.

(6) V primeru iz 120. člena tega zakonika se sme ob pogojih, ki jih določa zakon, pregon tujca odstopiti drugi državi.

Vštevanje pripora in kazni, prestane v tujini 125. člen

Pripor, odvzem prostosti med izročitvenim postopkom ter kazen, ki jo je storilec po sodbi tujega sodišča že

prestal, se vštejejo v kazni, ki jo izreče za isto kaznivo dejanje domače sodišče; če kazni niso iste vrste, presodi sodišče, kako naj se kazni všteje.

Štirinajsto poglavje
POMEN IZRAZOV V TEM ZAKONIKU
126. člen

(1) Ozemlje Republike Slovenije obsega: kopno ozemlje, obalno morje in vodne površine znotraj njenih meja ter zračni prostor nad njimi.

(2) Uradna oseba po tem zakoniku je lahko:

- 1) poslanec v državnem zboru in člani državnega sveta;
- 2) oseba, ki pri državnem organu opravlja uradne dolžnosti ali ima uradno funkcijo;
- 3) druga oseba, ki opravlja določene uradne dolžnosti na podlagi pooblastil, katera ji daje zakon ali na podlagi zakona izdani predpisi;
- 4) vojaška oseba, ki je kot takšna določena s posebnimi predpisi, kadar gre za posebna kazniva dejanja, pri katerih je navedena uradna oseba, pa niso določena kot kazniva dejanja zoper vojaško dolžnost.

(3) Za vojaško osebo po tem zakoniku se štejejo: oseba, ki poklicno opravlja vojaško službo, vojak, ki služi vojaški rok ter vojaški obveznik rezervne sestave, kadar opravlja vojaško službo.

(4) Za volitve in glasovanje po tem zakoniku se štejejo volitve predsednika republike, poslancev državnega zbora, članov državnega sveta, lokalne volitve ter zakonodajni referendumi, referendumi za potrditev spremembe ustave in za ustanovitev občine.

(5) Za gospodarsko dejavnost po tem zakoniku se štejejo:

- 1) proizvodnja in promet blaga, opravljanje storitev na trgu, bančno in drugo finančno poslovanje;
- 2) vodenje in sodelovanje pri upravljanju, zastopanju in nadzorstvu v prejšnji točki navedenih dejavnosti.

(6) Za zunajzakonsko skupnost po tem zakoniku se šteje dalj časa trajajoča življenjska skupnost moškega in ženske, ki nista sklenila zakonske zveze.

(7) Listina je vsako pisanje, nosilec podatkov, ali drugi predmet primeren in namenjen za dokaz kakšnega dejstva, ki ima vrednost za pravna razmerja.

(8) Denar je kovan ali papirnat denar, ki je na podlagi zakona v obtoku v Republiki Sloveniji ali v tuji državi.

(9) Za vrednotnice po tem zakoniku se štejejo kolki, in druge vrednotnice, izdane in v obtoku na podlagi zakona Republike Slovenije, ter tuje vrednotnice.

(10) Za premično stvar po tem zakoniku se šteje tudi vsaka pridobljena ali zbrana energija za svetlobo, toploto, pogon, premikanje ali prenos glasu, slike ali besedila na daljavo, ali računalniška zmogljivost.

(11) Za silo se šteje tudi uporaba hipnoze ali mamil za to, da se kdo proti njegovi volji spravi v nezavest ali onesposobi za odpor.

(12) Za motorno vozilo se šteje vsako prometno sredstvo na motorni pogon v kopnem, vodnem in zračnem prometu.

(13)

- 1) Za majhno premoženjsko korist, škodo ali vrednost se šteje znesek, ki ne presega ene polovice uradno objavljene povprečne mesečne čiste plače v Republiki Sloveniji v gospodarstvu v času storitve kaznivega dejanja (povprečna čista plača v gospodarstvu);
- 2) Za večjo premoženjsko korist, škodo ali vrednost se šteje znesek, ki presega pet povprečnih čistih plač v gospodarstvu;
- 3) Za veliko premoženjsko korist, škodo ali vrednost se šteje znesek, ki presega petdeset povprečnih čistih plač v gospodarstvu.

POSEBNI DEL
Petnajsto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER ŽIVLJENJE IN TELO

Umor
127. člen

(1) Kdor komu vzame življenje, se kaznuje z zaporem najmanj petih let.

(2) Storilec dejanja iz prejšnjega odstavka se kaznuje z zaporem najmanj desetih let ali z zaporem dvajsetih let:

1) če stori dejanje na grozovit ali zahrbtnen način;

2) če stori dejanje iz koristoljubnosti, zato da bi storil ali prikril kakšno drugo kaznivo dejanje, iz brezobzirnega maščevanja ali iz kakšnih drugih nizkotnih nagibov;

3) če stori dejanje zoper uradno ali vojaško osebo, ko ta opravlja naloge javne ali državne varnosti, varuje javni red, zasleduje storilca kaznivega dejanja ali pazi na koga, ki mu je vzeta prostost;

4) če stori dejanje dvoje ali več oseb, ki so se združile za to, da bi izvršile umor.

(3) Če je bilo dejanje iz prvega odstavka tega člena storjeno v posebno olajševalnih okoliščinah, se storilec kaznuje z zaporem od šestih mesecev do petih let.

Uboj na mah
128. člen

Kdor koga ubije na mah, ker ga je ta brez njegove krivde z napadom ali hudimi žalitvami močno razdražil, se kaznuje z zaporem od enega do desetih let.

Povzročitev smrti iz malomarnosti
129. člen

Kdor povzroči smrt drugega iz malomarnosti, se kaznuje z zaporem od šestih mesecev do petih let.

Detomor
130. člen

Mati, ki vzame življenje svojemu otroku med porodom ali takoj po porodu, dokler je še pod njegovim vplivom, se kaznuje z zaporem do treh let.

Napeljevanje k samomoru in pomoč pri samomoru
131. člen

(1) Kdor koga naklepoma napelje k samomoru ali mu pomaga pri samomoru in ta stori samomor, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka proti mladoletni osebi, ki je že stara štirinajst let, ali proti osebi, katere sposobnost razumeti pomen svojega dejanja ali imeti v oblasti svoje ravnanje je bila bistveno zmanjšana, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(3) Če je dejanje iz prvega odstavka tega člena storjeno proti mladoletni osebi, ki še ni stara štirinajst let, ali proti osebi, ki ni mogla razumeti pomena svojega dejanja ali imeti v oblasti svojega ravnanja, se storilec kaznuje kot za umor.

(4) Kdor surovo ali nečloveško ravna s kom, ki mu je podrejen ali od njega odvisen, in ta zaradi takega ravnanja stori samomor, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(5) Kdor komu pomaga pri samomoru in ta stori samomor, pa so pri tem podane posebne olajševalne okoliščine, se kaznuje z zaporom do treh let.

(6) Če je bil zaradi kakšnega dejanja iz prejšnjih odstavkov samomor samo poskušen, sme sodišče storilca kaznovati mileje.

Nedovoljena prekinitev nosečnosti 132. člen

(1) Kdor v nasprotju z zdravstvenimi pogoji in načinom umetne prekinitve nosečnosti, ki so določeni z zakonom, noseči ženski z njeno privolitvijo prekine nosečnost, začne prekinjati ali ji pomaga pri prekinitvi nosečnosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Kdor noseči ženski brez njene privolitve prekine ali začne prekinjati nosečnost, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

Lahka telesna poškodba 133. člen

(1) Kdor koga tako telesno poškoduje, da je bil zaradi tega začasno okvarjen ali oslavljen kakšen del njegovega telesa ali njegov organ, ali je poškodovančeva zmožnost za delo začasno zmanjšana, ali je prizadeta njegova zunanjost, ali je začasno okvarjeno njegovo zdravje, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Če je poškodba iz prejšnjega odstavka prizadejana z orožjem, nevarnim orodjem, z drugim sredstvom ali na tak način, s katerim se lahko telo hudo poškoduje ali zdravje hudo okvari, se storilec kaznuje z zapornom do treh let.

(3) Sodišče sme storilcu dejanja iz prejšnjega odstavka izreči sodni opomin zlasti v primeru, če je bil storilec izzvan z nedostojnim ali surovim obnašanjem poškodovanca.

(4) Pregon za dejanje iz prvega odstavka tega člena se začne na predlog.

Huda telesna poškodba 134. člen

(1) Kdor koga tako telesno poškoduje ali mu prizadene takšno škodo na zdravju, da bi bilo lahko zaradi tega v nevarnosti življenje poškodovanca, ali je uničen ali za vselej in znatno oslavljen kakšen del njegovega telesa ali kak organ, ali je začasno in znatno oslavljen pomemben del telesa ali pomemben organ, ali je zaradi tega poškodovani začasno nezmožen za vsakršno delo, ali je njegova zmožnost za delo za vselej zmanjšana ali je bila začasno znatno zmanjšana, ali je bil začasno skažen, ali mu je začasno hudo ali za vselej v manjši meri okvarjeno zdravje, se kaznuje z zapornom od šestih mesecev do petih let.

(2) Če poškodovani zaradi poškodbe iz prejšnjega odstavka umre, se storilec kaznuje z zapornom od enega do desetih let.

(3) Kdor stori dejanje iz prvega odstavka tega člena iz malomarnosti, se kaznuje z zapornom do dveh let.

(4) Če je storilec dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena storil na mah, ker ga je poškodovanec brez njegove krivde z napadom ali hudimi žalitvami močno razdražil, se kaznuje z zapornom do treh let.

Posebno huda telesna poškodba 135. člen

(1) Kdor koga tako hudo telesno poškoduje ali mu prizadene tako hudo škodo na zdravju, da je bilo zaradi tega v nevarnosti življenje poškodovanca, ali je uničen ali za vselej in znatno oslavljen pomemben del njegovega telesa ali pomemben organ, ali je postal poškodovani zaradi tega za vselej nezmožen za vsakršno delo, ali je ostal skažen, ali mu je bilo za vselej hudo okvarjeno zdravje, se kaznuje z zapornom od enega do desetih let.

(2) Če poškodovani zaradi poškodbe iz prejšnjega odstavka umre, se storilec kaznuje z zapornom najmanj treh let.

(3) Kdor stori dejanje iz prvega odstavka tega člena iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(4) Če je storilec dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena storil na mah, ker ga je poškodovanec brez njegove krivde z napadom ali hudimi žalitvami močno razdražil, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Sodelovanje pri pretepu 136. člen

Kdor sodeluje pri pretepu, v katerem je kdo ubit ali hudo telesno poškodovan, se za samo sodelovanje kaznuje z zaporom do enega leta.

Ogrožanje z nevarnim orodjem pri pretepu ali prepiru 137. člen

(1) Kdor pri pretepu ali prepiru seže po orožju, nevarnem orodju ali po kakšnem drugem sredstvu, s katerim se lahko telo hudo poškoduje ali zdravje hudo okvari, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

(2) Pregon se začne na predlog.

Povzročitev nevarnosti 138. člen

Kdor pusti koga brez pomoči v smrtni nevarnosti, ki jo je sam povzročil, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Zapustitev slabotne osebe 139. člen

Kdor pusti osebo, ki mu je bila zaupana ali za katero je sicer dolžan skrbeti, brez pomoči v razmerah, ki so nevarne za življenje ali zdravje, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Opustitev pomoči 140. člen

Kdor ne pomaga komu, ki je v neposredni smrtni nevarnosti, čeprav bi to lahko storil brez nevarnosti zase ali za koga drugega, se kaznuje z zaporom do enega leta.

Šestnajsto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER ČLOVEKOVE PRAVICE IN SVOBOŠČINE

Kršitev enakopravnosti
141. člen

(1) Kdor zaradi razlike v narodnosti, rasi, barvi, veroizpovedi, etnični pripadnosti, spolu, jeziku, političnem ali drugačnem prepričanju, spolni usmerjenosti, gmotnem stanju, rojstvu, izobrazbi, družbenem položaju ali kakšni drugi okoliščini prikrajša koga za katero izmed človekovih pravic ali temeljnih svoboščin, ki so priznane od mednarodne skupnosti ali določene z ustavo ali zakonom, ali mu takšno pravico ali svoboščino omeji, ali kdor na podlagi takšnega razlikovanja komu da kakšno posebno pravico ali ugodnost, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor preganja posameznika ali organizacijo zaradi njihovega zavzemanja za enakopravnost ljudi.

(3) Če stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena uradna oseba z zlorabo uradnega položaja ali uradnih pravic, se kaznuje z zaporom do treh let.

Prisiljenje
142. člen

(1) Kdor koga s silo ali z resno grožnjo prisili, da kaj stori ali opusti ali da kaj trpi, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Pregon se začne na predlog.

Protipraven odvzem prostosti
143. člen

(1) Kdor koga protipravno zapre, ima zaprtega ali mu kako drugače omeji svobodo gibanja, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka uradna oseba z zlorabo svojega položaja ali svojih pravic, se kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Poskus dejanja iz prvega odstavka tega člena je kazniv.

(4) Kdor komu protipravno odvzame prostost za več kot teden dni ali če to stori na grozovit način, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

Ugrabitev
144. člen

(1) Kdor ugrabi koga z namenom, da njega ali koga drugega prisili, da nekaj stori, opusti ali trpi, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka proti mladoletni osebi ali zagrozi z umorom ali s hudo telesno poškodbo ugrabljene osebe, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(3) Storilec dejanj iz prvega ali drugega odstavka tega člena, ki prostovoljno spusti na prostost ugrabljeno osebo, preden je izpolnjena njegova zahteva, zaradi katere jo je ugrabil, se sme kaznovati mileje ali se mu sme kazni odpustiti.

Ogrožanje varnosti
145. člen

(1) Kdor ogrozi varnost kakšne osebe z resno grožnjo, da bo napadel njeno življenje ali telo, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Pregon se začne na predlog.

Grdo ravnanje
146. člen

(1) Kdor z grdim ravnanjem prizadene telesno ali duševno celovitost drugega, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

(2) Pregon se začne na predlog.

Neupravičena osebna preiskava
147. člen

(1) Kdor neupravičeno preišče drugega ali stvari, ki jih ima ta na sebi ali s seboj, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka uradna oseba z zlorabo uradnega položaja ali uradnih pravic, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(3) Poskus dejanj iz prvega in drugega odstavka tega člena je kazniv.

(4) Pregon za dejanje iz prvega odstavka tega člena se začne na predlog.

Neupravičeno prisluškovanje in zvočno snemanje
148. člen

(1) Kdor neupravičeno s posebnimi napravami prisluškuje pogovoru ali izjavi, ki mu nista namenjena, ali ju zvočno snema, ali kdor takšen pogovor ali takšno izjavo neposredno prenaša tretji osebi, ali ji takšen posnetek predvaja ali kako drugače omogoči, da se z njim neposredno seznanijo, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor zvočno snema njemu namenjeno zaupno izjavo drugega brez njegove privolitve z namenom, da bi takšno izjavo zlorabil, ali kdor takšno izjavo neposredno prenaša tretji osebi ali ji takšen posnetek predvaja ali ji kako drugače omogoči, da se z njim neposredno seznanijo.

(3) Če stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena uradna oseba z zlorabo uradnega položaja ali uradnih pravic ali poskusi to storiti, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(4) Pregon za dejanje iz prvega odstavka tega člena se začne na predlog, za dejanje iz drugega odstavka pa na zasebno tožbo.

Neupravičeno slikovno snemanje 149. člen

(1) Kdor neupravičeno slikovno snema ali naredi slikovni posnetek drugega ali njegovih prostorov brez njegove privolitve in pri tem občutno poseže v njegovo zasebnost, ali kdor takšno snemanje neposredno prenaša tretji osebi ali ji takšen posnetek prikazuje ali ji kako drugače omogoči, da se z njim neposredno seznanijo, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka uradna oseba z zlorabo uradnega položaja ali uradnih pravic ali poskusi to storiti, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(3) Pregon za dejanje iz prvega odstavka tega člena se začne na predlog.

Kršitev tajnosti občil 150. člen

(1) Kdor neupravičeno odpre tuje pismo, tujo brzojavko ali kakšno drugo tuje zaprto pisanje ali pošiljko, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

(2) Z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta se kaznuje:

1) kdor se z uporabo tehničnih ali kemičnih sredstev, ne da bi odprl tuje

pismo, tujo brzojavko ali kakšno drugo tujo zaprto pošiljko, neupravičeno seznanj z njihovo vsebino;

2) kdor se z uporabo tehničnih sredstev neupravičeno seznanj s sporočilom, ki se prenaša po telefonu ali s kakšnim drugim telekomunikacijskim sredstvom;

3) kdor neupravičeno odpre zaprt predmet, ki varuje sporočilo, in se neupravičeno seznanj s sporočilom v njem.

(3) Enako se kaznuje, kdor s katerim izmed dejanj, ki so navedena v prvem in drugem odstavku tega člena, omogoči drugemu, da se neposredno seznanj z vsebino sporočila ali pošiljke.

(4) Kdor neupravičeno obdrži, skrije, uniči ali komu drugemu izroči tuje pismo, brzojavko ali kakšno drugo pošiljko, preden se je prejemnik seznanil z njeno vsebino, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(5) Če stori dejanje iz prejšnjih odstavkov tega člena uradna oseba z zlorabo uradnega položaja ali uradnih pravic, poštni ali drug delavec, ki mu je zaupano prevzemanje, prenos ali predaja tujih pisem, tujih brzojavk ali kakšnih drugih pisanj ali pošiljk, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(6) Pregon za dejanja iz prvega do četrtega odstavka tega člena se začne na predlog.

Nedovoljena objava zasebnih pisanj 151. člena

(1) Kdor brez dovoljenja pooblaščen osebe v primerih, kadar je tako dovoljenje potrebno, objavi dnevnik, pismo ali kakšno drugo zasebno pisanje, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Pregon se začne na zasebno tožbo.

Kršitev nedotakljivosti stanovanja 152. člen

(1) Kdor neupravičeno vstopi v tuje stanovanje ali zaprte prostore, ali kdor se na zahtevo upravičenca od tam ne odstrani, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor neupravičeno preišče stanovanje ali prostore iz prvega odstavka tega člena.

(3) Če stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena uradna oseba z zlorabo uradnega položaja ali uradnih pravic, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(4) Poskus dejanj iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena je kazniv.

(5) Pregon za dejanji iz prvega in drugega odstavka tega člena se začne na predlog.

Neupravičena izdaja poklicne skrivnosti 153. člen

(1) Kdor neupravičeno izda skrivnost, za katero je zvedel kot zagovornik, odvetnik, zdravnik, duhovnik, socialni delavec, psiholog ali kot kakšna druga oseba pri opravljanju svojega poklica, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Za dejanje iz prejšnjega odstavka se ne kaznuje, kdor izda skrivnost zaradi splošne koristi ali zaradi koristi koga drugega, če je ta korist večja kakor pa ohranitev skrivnosti.

(3) Pregon se začne na zasebno tožbo.

Zloraba osebnih podatkov 154. člen

(1) Kdor v nasprotju z zakonom uporabi osebne podatke, ki se smejo voditi samo na podlagi zakona ali na podlagi osebne privolitve posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor vdre v računalniško vodeno zbirko podatkov z namenom, da bi sebi ali komu drugemu pridobil kakšen osebni podatek.

(3) Če stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena uradna oseba z zlorabo uradnega položaja ali uradnih pravic, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Kršitev pravice do pritožbe 155. člen

(1) Kdor pri opravljanju svojega dela prepreči drugemu, da bi uporabil svojo pravico do pritožbe, ugovora ali kakšnega drugega pravnega sredstva, do vloge ali predloga, ali da bi dal politične ali druge pobude splošnega pomena, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka uradna oseba z zlorabo svojega položaja ali pravic, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Preprečitev ali oviranje javnega shoda
156. člen

(1) Kdor s silo, resno grožnjo, preslepitvijo ali kako drugače protipravno prepreči ali ovira sklicanje ali potek mirnega javnega shoda, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena uradna oseba z zlorabo svojega uradnega položaja ali uradnih pravic, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Preprečitev tiskanja in oddajanja
157. člen

Kdor protipravno prepreči tiskanje, prodajo ali razširjanje časopisa, knjige ali druge tiskane stvari, ali oddajanje radijskega ali televizijskega programa, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

Kršitev avtorske pravice
158. člen

(1) Kdor s svojim imenom ali z imenom koga drugega objavi, prikaže, izvede ali prenese tuje avtorsko delo ali njegov del, ali dovoli to storiti, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Kdor skazi, okrni ali kako drugače neupravičeno poseže v tuje avtorsko delo, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

(3) Pregon se začne na predlog.

Neupravičeno izkoriščanje avtorskega dela
159. člen

(1) Kdor z namenom, da bi sebi ali komu drugemu pridobil večjo protipravno premoženjsko korist, reproducira, distribuira, da v najem primerke, javno izvede, javno prenese, javno prikaže, radiodifuzno oddaja ali predela avtorsko delo, pa za to nima dovoljenja avtorja ali drugega imetnika avtorske pravice, ko je tako dovoljenje po zakonu potrebno, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do treh mesecev.

(2) Kdor z namenom, da bi sebi ali komu drugemu pridobil večjo protipravno premoženjsko korist, da v promet ali z namenom dajanja v promet ponudi

javnosti primerke avtorskega dela, za katere ve, da so bili neupravičeno reproducirani, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(3) Če je bila z dejanjem iz prejšnjega odstavka pridobljena velika premoženjska korist in je šlo storilcu za to, da si pridobi takšno premoženjsko korist, se kaznuje z zaporom do treh let.

(4) Primerki avtorskega dela in naprave za njihovo reproduciranje se vzamejo.

Kršitev pravic izvajalcev
160. člen

(1) Kdor brez dovoljenja izvajalca v primerih, ko je tako dovoljenje po zakonu potrebno, izvedbo ali posnetek izvedbe oddaja, razmnoži, da v promet ali priobči javnosti in s tem pridobi večjo premoženjsko korist, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

(2) Pregon se začne na predlog.

Sedemnajsto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER VOLILNO PRAVICO IN VOLITVE

Kršitev volilne pravice
161. člen

Uradna oseba, ki koga z namenom, da bi mu onemogočila izvrševanje volilne pravice, nezakonito ne vpiše v volilni imenik, ali ga črta iz volilnega imenika, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zapornom do enega leta.

Kršitev proste odločitve volilcev
162. člen

(1) Kdor koga s silo, z resno grožnjo, s podkupovanjem, s preslepitvijo ali na drug nedovoljen način prisili ali nanj vpliva, da pri volitvah ali glasovanju glasuje, ali ne glasuje, ali da ne glasuje veljavno, ali da glasuje za ali proti določenemu predlogu, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zapornom do enega leta.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka uradna oseba pri opravljanju svoje dolžnosti v zvezi z volitvami ali glasovanjem, se kaznuje z zapornom do dveh let.

Zloraba volilne pravice
163. člen

Kdor pri volitvah ali glasovanju glasuje namesto drugega pod njegovim imenom, ali več kot enkrat glasuje pri istem glasovanju, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zapornom do enega leta.

Kršitev svobodne opredelitve
164. člen

Kdor pokliče glasovalca pri volitvah ali glasovanju na odgovor zaradi glasovanja, ali od njega zahteva, naj pove, kako je glasoval ali zakaj ni glasoval, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zapornom do enega leta.

Uničenje ali ponareditev volilnih listin
165. člen

(1) Kdor pri volitvah ali glasovanju uniči, poškoduje, prikrije ali ponaredi kakšno listino o volitvah ali glasovanju ali kakršenkoli predmet, ki je dokaz za ugotavljanje izida volitev ali glasovanja, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zapornom do enega leta.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka uradna oseba pri opravljanju

svoje dolžnosti v zvezi z volitvami ali glasovanjem, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Ponareditev volilnih rezultatov
166. člen

Uradna oseba, ki pri volitvah ali glasovanju spremeni število oddanih glasov z dodajanjem ali odvzemanjem glasovnic ali glasov pri štetju, ali objavi izid volitev ali glasovanja, ki se ne ujema z opravljenim glasovanjem, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Kršitev tajnosti glasovanja
167. člen

(1) Kdor kakorkoli prekrši tajnost glasovanja pri volitvah ali glasovanju, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka uradna oseba pri opravljanju svojih dolžnosti v zvezi z volitvami ali glasovanjem, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Sprejemanje podkupnine pri volitvah
168. člen

(1) Kdor za to, da pri volitvah ali glasovanju ne glasuje, ali da glasuje za določen predlog ali proti njemu terja ali sprejme nagrado, darilo ali kakšno drugo premoženjsko korist zase ali za koga drugega, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Sprejeta nagrada, darilo ali druga premoženjska korist se vzamejo.

Osemnajsto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER ČAST IN DOBRO IME

Razžalitev
169. člen

(1) Kdor koga razžali, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do treh mesecev.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno stiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja ali na javnem shodu, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

(3) Ne kaznuje se, kdor se o kom žaljivo izrazi v znanstvenem, književnem ali umetniškem delu, v resni kritiki, pri izvrševanju uradne dolžnosti, časnikarskega poklica, politične ali druge družbene dejavnosti, pri obrambi kakšne pravice ali pri varstvu upravičenih koristi, če se iz načina izražanja ali iz drugih okoliščin vidi, da tega ni storil z namenom zaničevanja.

(4) Če je razžaljenec razžalitev vrnil, sme sodišče obe stranki ali eno izmed njiju kaznovati ali kazen odpustiti.

Obrekovanje
170. člen

(1) Kdor o kom trdi ali raznaša kaj neresničnega, kar lahko škoduje njegovi časti ali dobremu imenu, čeprav ve, da je to, kar trdi ali raznaša, neresnično, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno s tiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja ali na javnem shodu, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(3) Če je tisto, kar se neresnično trdi ali raznaša, take narave, da ima hude posledice za oškodovanca, se storilec kaznuje z zaporom do dveh let.

Žaljiva obdolžitev
171. člen

(1) Kdor o kom trdi ali raznaša kaj, kar lahko škoduje njegovi časti ali dobremu imenu, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do treh mesecev.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno s tiskom, po radiu, televiziji

ali z drugim sredstvom javnega obveščanja ali na javnem shodu, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

(3) Če je tisto, kar se trdi ali raznaša, take narave, da ima hude posledice za oškodovanca, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(4) Če dokaže resničnost svoje trditve ali če dokaže, da je imel utemeljen razlog verjeti v resničnost tistega, kar je trdil ali raznašal, se storilec ne kaznuje za žaljivo obdolžitev, lahko pa se kaznuje za razžalitev (169. člen) ali za očitane kaznivega dejanja z namenom zaničevanja (173. člen).

(5) Če kdo za koga trdi ali raznaša, da je storil kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, se sme resničnost, da je oškodovanec storil kaznivo dejanje, dokazovati le s pravnomočno sodbo, z drugimi dokazi pa le tedaj, če pregon ali sojenje nista mogoča ali nista dovoljena.

(6) Če je bila žaljiva obdolžitev, da je oškodovanec storil kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, storjena v okoliščinah iz tretjega odstavka 169. člena tega zakonika, se storilec ne kaznuje za žaljivo obdolžitev, čeprav ni pravnomočne sodbe, če dokaže, da je imel utemeljen razlog verjeti v resničnost tistega, kar je trdil ali raznašal.

Opravljanje 172. člen

(1) Kdor trdi ali raznaša kaj iz osebnega ali družinskega življenja kakšne osebe, kar lahko škoduje njenemu dobremu imenu, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do treh mesecev.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno s tiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja ali na javnem shodu, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

(3) Če je tisto, kar kdo trdi ali raznaša, take narave, da ima hude posledice za oškodovanca, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(4) Resničnosti ali neresničnosti tistega, kar se trdi ali raznaša iz osebnega ali družinskega življenja koga drugega, ni mogoče dokazovati, razen v primerih iz petega odstavka tega člena.

(5) Kdor trdi ali raznaša kaj iz osebnega ali družinskega življenja drugega pri izvrševanju uradne dolžnosti, politične ali druge družbene dejavnosti, pri obrambi kakšne pravice ali pri varstvu upravičenih koristi, se ne kaznuje, če dokaže resničnost svoje trditve ali če dokaže, da je imel utemeljen razlog verjeti v resničnost tistega, kar je trdil ali raznašal.

Očitanje kaznivega dejanja z namenom zaničevanja
173. člen

(1) Kdor z namenom zaničevanja komu očita, da je storil kaznivo dejanje ali da je bil obsojen zaradi kaznivega dejanja, ali to z istim namenom komu pove, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do treh mesecev.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno s tiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja ali na javnem shodu, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

Sramotitev Republike Slovenije
174. člen

(1) Kdor javno stori dejanje iz členov 169 do 173 tega zakonika proti Republiki Sloveniji ali predsedniku republike v zvezi z opravljanjem njegove funkcije, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor javno sramoti zastavo, grb ali himno Republike Slovenije.

Sramotitev tuje države ali mednarodne organizacije
175. člen

(1) Kdor javno stori dejanje iz členov 169 do 173 tega zakonika proti tuji državi, poglavarju tuje države ali diplomatskemu predstavniku tuje države v Republiki Sloveniji ali kdor javno sramoti zastavo, grb ali himno tuje države, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka proti mednarodni organizaciji, ki jo priznava Republika Slovenija, ali proti njenemu predstavniku ali proti njenim simbolom.

Sramotitev slovenskega naroda ali narodnih skupnosti
176. člen

Kdor javno stori dejanje iz členov 169 do 171 tega zakonika proti slovenskemu narodu ali proti italijanski ali madžarski narodni skupnosti, ki živita v Republiki Sloveniji, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

Odpustitev kazni za kazniva dejanja iz členov 169 do 173
177. člen

Če je bil storilec kaznivega dejanja iz členov 169 do 173 tega zakonika izzvan z nedostojnim ali surovim ravnanjem oškodovanca ali se pred sodiščem opraviči oškodovancu, ali pred sodiščem prekliče tisto, kar je trdil ali raznašal, mu sme sodišče kazni odpustiti.

Posebne določbe o pregonu
178. člen

(1) Pregon zaradi kaznivih dejanj iz členov 169 do 173 tega zakonika se začne na zasebno tožbo.

(2) Če so dejanja iz členov 169 do 173 tega zakonika storjena proti državnemu organu ali proti uradni ali vojaški osebi v zvezi z opravljanjem njune službe v tem organu, se pregon začne na predlog.

(3) Pregon za kaznivo dejanje iz 175. člena tega zakonika se začne z dovoljenjem ministra za pravosodje.

(4) Če so dejanja iz členov 169 do 173 tega zakonika storjena proti pokojni osebi, se začne pregon na zasebno tožbo zakonca, osebe, s katero je pokojnik živel v zunajzakonski skupnosti, njegovih otrok ali posvojencev, staršev ali posvojiteljev, bratov ali sester.

Objava sodbe
179. člen

Pri obsodbi za kazniva dejanja iz členov 169 do 176 tega zakonika, storjena s tiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja, sme sodišče na oškodovančevo zahtevo odločiti, da se sodba na stroške obsojenca objavi na isti način, kot je bilo dejanje storjeno, v celoti ali v izvlečku.

Devetnajsto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER SPOLNO NEDOTAKLJIVOST

Posilstvo
180. člen

(1) Kdor prisili osebo drugega ali istega spola k spolnemu občevanju tako, da uporabi silo ali zagrozi z neposrednim napadom na življenje ali telo, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno na grozovit ali na posebno poniževalen način ali če je dejanje storilo več oseb zaporedoma, ali nad obsojenci, ki prestajajo kazen zapora v zaprtih ali polodprtih zavodih za prestajanje kazni zapora, se storilec kaznuje z zaporom najmanj treh let.

(3) Kdor prisili osebo drugega ali istega spola k spolnemu občevanju tako, da ji zagrozi, da bo o njej ali njenih bližnjih odkril, kar bi škodovalo njeni ali njihovi časti ali dobremu imenu, ali da bo njej ali njenim bližnjim povzročil veliko premoženjsko škodo, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(4) Če sta bili dejanji iz prvega ali tretjega odstavka tega člena storjeni proti osebi, s katero storilec živi v zakonski ali zunajzakonski skupnosti, se pregon začne na predlog.

Spolno nasilje
181. člen

(1) Kdor uporabi silo ali zagrozi osebi drugega ali istega spola z neposrednim napadom na življenje ali telo in jo tako prisili, da stori ali trpi kakšno spolno dejanje, ki ni obseženo v prejšnjem členu, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do desetih let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno na grozovit ali na posebno poniževalen način, ali če je dejanje storilo več oseb zaporedoma, se storilec kaznuje z zaporom najmanj treh let.

(3) Kdor osebo drugega ali istega spola prisili, da stori ali trpi kakšno spolno dejanje iz prvega odstavka tega člena tako, da ji zagrozi, da bo o njej ali njenih bližnjih odkril, kar bi škodovalo njeni ali njihovi časti ali dobremu imenu, ali da bo njej ali njenim bližnjim povzročil veliko premoženjsko škodo, se kaznuje z zaporom do petih let.

(4) Če sta bili dejanji iz prvega ali tretjega odstavka tega člena storjeni proti

osebi, s katero storilec ali storilka živi v zakonski ali zunajzakonski skupnosti, se pregon začne na predlog.

Spolna zloraba slabotne osebe
182. člen

(1) Kdor spolno občuje ali stori kakšno drugo spolno dejanje z osebo drugega ali istega spola, tako da zlorabi njeno duševno bolezen, začasno duševno motnjo, hujšo duševno zaostalost, slabost ali kakšno drugačno stanje, zaradi katerega se ne more upirati, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(2) Kdor v okoliščinah iz prejšnjega odstavka kako drugače prizadene spolno nedotakljivost slabotne osebe, se kaznuje z zaporom do treh let.

Spolni napad na otroka
183. člen

(1) Kdor spolno občuje ali stori kakšno drugo spolno dejanje z osebo drugega ali istega spola, ki še ni stara štirinajst let, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka s slabotno osebo, ki še ni stara štirinajst let ali tako, da uporabi silo ali zagrozi z neposrednim napadom na življenje ali telo, se kaznuje z zaporom najmanj treh let.

(3) Učitelj, vzgojitelj, skrbnik, posvojitelj, roditelj, duhovnik, zdravnik ali druga oseba, ki z zlorabo svojega položaja spolno občuje ali stori kakšno drugo spolno dejanje z osebo, ki še ni stara štirinajst let in mu je zaupana v učenje, vzgojo, varstvo in oskrbo, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(4) Kdor v okoliščinah iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena kako drugače prizadene spolno nedotakljivost osebe, ki še ni stara štirinajst let, se kaznuje z zaporom do treh let.

Kršitev spolne nedotakljivost z zlorabo položaja
184. člen

(1) Kdor zlorabi svoj položaj in tako pripravi osebo drugega ali istega spola, ki mu je podrejena ali od njega odvisna, k spolnemu občevanju, ali da stori oziroma trpi kakšno drugo spolno dejanje, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Učitelj, vzgojitelj, skrbnik, posvojitelj, roditelj ali druga oseba, ki z zlorabo svojega položaja spolno občuje ali stori kakšno drugo spolno dejanje z

osebo, staro nad štirinajst let, ki mu je zaupana v učenje, vzgojo, varstvo in oskrbo, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Zvodništvo
185. člen

(1) Kdor zводи mladoletno osebo, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(2) Kdor za plačilo zводи ali omogoča spolno občevanje ali druga spolna dejanja, se kaznuje z zaporom do treh let.

Posredovanje pri prostituciji
186. člen

(1) Kdor pridobiva, navaja, spodbuja ali mami druge k prostituciji ali kdor kakorkoli sodeluje pri njihovi izročitvi komu drugemu za prostitucijo, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno proti mladoletni osebi ali pa s silo, grožnjo ali preslepitvijo, se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Prikazovanje in izdelava pornografskega gradiva
187. člen

(1) Kdor osebi, mlajši od štirinajst let, proda, prikaže ali z javnim razstavljanjem ali kako drugače omogoči, da so ji dostopni spisi, slike, avdiovizualni ali drugi predmeti pornografske vsebine, ali ji prikaže pornografsko predstavo, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Kdor zlorabi mladoletno osebo za izdelavo slik, avdiovizualnih ali drugih predmetov pornografske vsebine, ali jo uporabi za pornografsko predstavo, se kaznuje z zaporom do treh let.

Dvajseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER ČLOVEKOVO ZDRAVJE

Prenašanje nalezljivih bolezni
188. člen

(1) Kdor se ne ravna po predpisih ali odredbah, s katerimi pristojni organ odredi pregled, razkuženje, izločitev bolnikov ali kakšne druge ukrepe za zatiranje ali preprečevanje nalezljivih bolezni pri ljudeh in s tem povzroči, da se nalezljiva bolezen razširi, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor se ne ravna po predpisih ali odredbah, s katerimi pristojni organi določijo ukrepe za zatiranje ali preprečevanje kužnih bolezni pri živalih, ki se lahko prenesejo na ljudi in s tem povzroči, da se kužna bolezen prenese na ljudi.

(3) Kdor stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena iz malomarnosti, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

(4) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega ali drugega odstavka z zaporom do osmih let, za dejanja iz tretjega odstavka pa z zaporom do petih let.

Opustitev zdravstvene pomoči
189. člen

Zdravnik ali drug zdravstveni delavec, ki v nasprotju s svojo poklicno dolžnostjo ne pomaga bolniku ali komu drugemu, ki je v nevarnosti za življenje, se kaznuje z zaporom do enega leta.

Malomarno zdravljenje
190. člen

(1) Zdravnik, ki pri opravljanju zdravniške dejavnosti iz malomarnosti ravna v nasprotju s pravili zdravniške znanosti in stroke in tako povzroči, da se komu občutno poslabša zdravje, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje drug zdravstveni delavec, ki pri svoji zdravstveni dejavnosti iz malomarnosti ravna v nasprotju s pravili zdravstvene stroke in tako povzroči, da se komu občutno poslabša zdravje.

Nedovoljena presaditev delov človeškega telesa
191. člen

- (1) Zdravnik, ki komu vzame del telesa zaradi presaditve ali komu presadi del telesa, čeprav je jemanje ali presaditev dela telesa po pravilih zdravniške znanosti in stroke neupravičeno, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.
- (2) Enako se kaznuje zdravnik, ki z namenom presaditve vzame del človeškega telesa, preden je na predpisan način ugotovljena smrt.
- (3) Zdravnik, ki komu vzame del telesa zaradi presaditve ali presadi komu del telesa, ne da bi si poprej pridobil na predpisani način izjavljeno privolitev dajalca in prejemnika ali njunih zakonitih zastopnikov, se kaznuje z zaporom do treh let.
- (4) Enako se kaznuje, kdor neupravičeno in proti plačilu posreduje pri dajanju delov telesa žive ali umrle osebe za presaditev.

Malomarno opravljanje lekarnarske dejavnosti
192. člen

Lekarnar ali druga oseba, pooblaščen za izdajanje zdravil, ki iz malomarnosti ne pripravi zdravila v predpisanem razmerju ali količini, ali izda namesto predpisanega ali zahtevanega zdravila drugo zdravilo ali snov, ali pri pripravljanju ali izdajanju zdravil kako drugače ravna v nasprotju s pravili znanosti in stroke in tako povzroči, da se komu občutno poslabša zdravje, se kaznuje z zaporom do enega leta.

Proizvodnja in promet škodljivih sredstev za zdravljenje
193. člen

- (1) Kdor proizvaja, prodaja ali kako drugače daje v promet zdravila ali druga sredstva za zdravljenje, ki so škodljiva za zdravje, se kaznuje z zaporom do treh let.
- (2) Enako se kaznuje, kdor pridobiva, predeluje ali razpečava okuženo kri ali drugo tkivo ali iz tega izdelano snov za zdravljenje.
- (3) Kdor stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom do enega leta.
- (4) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico hudo ali posebno hudo telesno poškodbo ali tema ustrezno okvaro zdravja ene ali več oseb, se

storilec kaznuje za dejanje iz prvega ali drugega odstavka z zapalom do osmih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zapalom do petih let.

(5) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega ali drugega odstavka z zapalom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zapalom od enega do osmih let.

Proizvodnja in promet zdravstveno oporečnih živil in drugih izdelkov 194. člen

(1) Kdor proizvaja, prodaja ali kako drugače daje v promet živila, ki so škodljiva za človekovo zdravje, in tako povzročinevarnost za življenje ali zdravje ljudi, se kaznuje z zapalom do treh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor proizvaja, prodaja ali kako drugače daje v promet sredstva za osebno nego, otroške igrače ali podobne izdelke za množično potrošnjo, ki so škodljivi za zdravje.

(3) Kdor stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena iz malomarnosti, se kaznuje z zapalom do enega leta.

(4) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico hudo ali posebno hudo telesno poškodbo ali temu ustrezno okvaro zdravja ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega ali drugega odstavka z zapalom do osmih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zapalom do petih let.

(5) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega ali drugega odstavka z zapalom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zapalom od enega do osmih let.

(6) Škodljiva živila in drugi izdelki se vzamejo.

Nevestno pregledovanje mesa za prehrano 195. člen

(1) Veterinar ali druga pooblaščenca oseba, ki pri pregledu klavnih živali ali mesa, ki je namenjeno za prehrano, nevestno ravna ali proti predpisom ne opravi pregleda in s tem omogoči, da pride v promet meso, ki je škodljivo za človekovo zdravje, se kaznuje z zapalom do enega leta.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali z zapalom do šestih mesecev.

Neupravičena proizvodnja in promet z mamili
196. člena

(1) Kdor neupravičeno proizvaja, predeluje, prodaja ali ponuja naprodaj, ali zaradi prodaje kupuje, hrani ali prenaša, ali posreduje pri prodaji ali nakupu, ali kako drugače neupravičeno daje v promet substance ali preparate, ki so razglašeni za mamila, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka več oseb, ki so se združile za izvrševanje takih dejanj, ali če je storilec tega dejanja organiziral mrežo prekupčevalcev ali posrednikov, se storilec kaznuje z zaporom najmanj treh let.

(3) Kdor brez pooblastila izdeluje, nabavlja, ima ali daje v uporabo opremo, material ali substance, za katere ve, da so namenjene za proizvodnjo mamil, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(4) Mamila in sredstva za njihovo izdelovanje se vzamejo.

Omogočanje uživanja mamil
197. člen

(1) Kdor napelje drugega k uživanju mamila ali mu da mamilo, da ga uživa on ali kdo drug, ali kdor da na razpolago prostore za uživanje mamila, ali kako drugače omogoči drugemu, da uživa mamilo,

se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno proti mladoletniku ali proti več osebam, se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(3) Mamila in pripomočki za njihovo uživanje se vzamejo.

Enaindvajseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER ZAKONSKO ZVEZO, DRUŽINO IN MLADINO

Dvojna zakonska zveza
198. člen

- (1) Kdor sklene novo zakonsko zvezo, čeprav je že poročen, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zapornom do enega leta.
- (2) Enako se kaznuje tudi, kdor sklene zakonsko zvezo z osebo, za katero ve, da je poročena.
- (3) Če je prejšnja zakonska zveza prenehala ali je bila razveljavljena, se pregon ne začne, če pa se je začel, se ustavi.

Sprememba rodbinskega stanja
199. člen

- (1) Kdor podtakne ali zamenja otroka ali kako drugače spremeni njegovo rodbinsko stanje, se kaznuje z zapornom do dveh let.
- (2) Poskus je kazniv.

Odvzem mladoletne osebe
200. člen

- (1) Kdor protipravno odvzame mladoletno osebo roditelju, posvojitelju, skrbniku, zavodu ali osebi, kateri je zaupana, ali jo zadržuje in preprečuje, da bi jo imel tisti, ki ima pravico do nje, ali kdor zlonamerno onemogoča, da bi se uresničila izvršljiva odločba glede mladoletne osebe, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zapornom do enega leta.
- (2) Če izreče sodišče pogojno obsodbo, lahko naloži storilcu, da mora mladoletno osebo izročiti upravičencu, ali omogočiti uresničitev izvršljive odločbe glede mladoletne osebe.
- (3) Če je storilec dejanja iz prvega odstavka tega člena prostovoljno izročil mladoletno osebo upravičencu, ali omogočil uresničitev izvršljive odločbe, se mu sme kazen odpustiti.

Zanemarjanje mladoletne osebe in surovo ravnanje
201. člen

- (1) Roditelj, posvojitelj, skrbnik ali druga oseba, ki zanemarja mladoletno osebo, za katero mora skrbeti, tako da hudo krši svoje dolžnosti skrbi in

vzgoje, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Roditelj, posvojitelj, skrbnik ali druga oseba, ki sili mladoletno osebo k pretiranemu delu ali k delu, ki ni primerno njeni starosti, ali jo iz koristoljubnosti navaja k beračenju ali k drugim dejanjem, ki so škodljiva za njen razvoj, ali z njo surovo ravna ali jo trpinči, se kaznuje z zaporom do treh let.

Kršitev družinskih obveznosti 202. člen

(1) Kdor hudo zanemarja družinske obveznosti, ki jih ima po zakonu in tako pusti v težkem položaju družinskega člana, ki ne more sam skrbeti zase, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Če izreče sodišče pogojno obsodbo, lahko naloži storilcu, da mora v redu izvrševati svoje dolžnosti skrbi, vzgoje in preživljanja.

Izmikanje plačevanju preživnine 203. člen

(1) Kdor se izmika dajati preživnino za osebo, ki jo je po zakonu dolžan preživljati in za katero je višina njegove preživninske obveznosti določena z izvršljivo sodno odločbo, sodno poravnavo, izvršljivim dogovorom, sklenjenim pred drugim organom ali z drugim izvršilnim naslovom, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Če izreče sodišče pogojno obsodbo, lahko naloži storilcu, da mora redno plačevati preživnino, lahko pa tudi, da mora poravnati zaostalo preživnino ali druge prisojene obveznosti, nastale s preživljanjem.

Krvoskrunstvo 204. člen

Polnoletna oseba, ki spolno občuje z mladoletnim krvnim sorodnikom v ravni črti ali z mladoletnim bratom oziroma sestrom, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Dvaindvajseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER DELOVNO RAZMERJE IN SOCIALNO
VARNOST

Kršitev temeljnih pravic delavcev
205. člen

Kdor vedoma ne ravna po predpisih o sklenitvi ali prenehanju delovnega razmerja, o osebnem dohodku in nadomestilih osebnega dohodka, delovnem času, odmoru, počitku, dopustu ali odsotnosti z dela, varstvu žensk, mladine in invalidov, o prepovedi nadurnega ali nočnega dela in tako prikrajša delavca za pravico, ki mu gre, ali mu jo omeji, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

Kršitev pravic pri zaposlovanju ali brezposelnosti
206. člen

(1) Kdor komu odreče ali omeji pravico do svobodne zaposlitve pod enakimi pogoji, ki so določeni s predpisi, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor vedoma ne ravna po predpisih o pravicah brezposelnih oseb in tako brezposelno osebo prikrajša za pravico, ki ji gre ali ji jo omeji.

Kršitev pravic do sodelovanja pri upravljanju
207. člen

(1) Kdor s kršitvijo predpisov ali splošnih aktov prepreči ali onemogoči delavcem izvrševanje pravic do sodelovanja pri upravljanju ali te pravice zlorabi ali ovira njihovo uresničevanje, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta

Ogrožanje varnosti pri delu
208. člen

(1) Kdor v rudniku, tovarni, na gradbišču ali kakšnem drugem delovnem kraju uniči, poškoduje ali odstrani varnostne naprave in tako povzroči nevarnost za življenje ljudi, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Oseba, ki je odgovorna za varnost in zdravje pri delu v rudnikih, tovarnah, delavnicah, na gradbiščih ali na drugih delovnih krajih in ki ne postavi varnostnih naprav ali ne skrbi za njihovo brezhibnost ali ne poskrbi za njihovo delovanje, kadar je to potrebno, ali sicer ne ravna po predpisih

ali tehničnih pravilih o varnostnih ukrepih in tako povzroči nevarnost za življenje ljudi, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(3) Če je dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do enega leta.

(4) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb, se storilec za dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena kaznuje z zaporom do petih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zaporom do treh let.

(5) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec za dejanje iz prvega ali drugega odstavka kaznuje z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zaporom od enega do osmih let.

Kršitev pravic iz socialnega zavarovanja
209. člen

Kdor vedoma ne ravna po predpisih s področja socialnega zavarovanja in s tem koga prikrajša za pravico, ki mu gre ali mu jo omeji, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

Zloraba pravic iz socialnega zavarovanja
210. člen

Kdor hlina ali si povzroči bolezen ali delovno nezmožnost in s tem doseže, da se mu na podlagi socialnega zavarovanja prizna pravica, ki mu ne bi šla, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

Triindvajseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER PREMOŽENJE

Tatvina
211. člen

- (1) Kdor vzame komu tujo premično stvar z namenom, da si jo protipravno prilasti, se kaznuje z zaporom do treh let.
- (2) Če je vrednost ukradene stvari majhna in je šlo storilcu za to, da si prilasti stvar take vrednosti, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.
- (3) Pregon za dejanje iz prejšnjega odstavka se začne na predlog.
- (4) Če je storilec vrnil oškodovancu ukradeno stvar, preden je zvedel, da je uveden kazenski postopek, se mu smekazen odpustiti.

Velika tatvina
212. člen

- (1) Storilec tatvine iz prvega odstavka prejšnjega člena se kaznuje z zaporom do petih let:
 - 1) če je storil tatvino tako, da je z vlomom, vdorom ali z drugačnim premagovanjem večjih ovir prišel v zaprto stavbo, sobo, blagajno, omaro ali v druge zaprte prostore;
 - 2) če je storilo tatvino dvoje ali več oseb, ki so se združile zato, da bi kradle;
 - 3) če je storil tatvino na posebno predrzen način;
 - 4) če je imel pri sebi kakšno orožje ali nevarno orodje za napad ali obrambo;
 - 5) če je storil tatvino ob požaru, povodnji ali podobni naravni nesreči;
 - 6) če je storil tatvino tako, da je izrabil nemoč ali nesrečo drugega.
- (2) Enako se kaznuje storilec tatvine, če je ukradena stvar posebnega kulturnega ali zgodovinskega pomena ali če je ukradena stvar velike vrednosti in je šlo storilcu za to, da si prilasti takšno stvar ali stvar take vrednosti.
- (3) Če je bila z dejanjem iz prvega odstavka tega člena pridobljena stvar posebnega kulturnega ali zgodovinskega pomena ali stvar velike vrednosti in je šlo storilcu zato, da si prilasti takšno stvar ali stvar take vrednosti, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

Rop
213. člen

(1) Kdor vzame tujo premično stvar z namenom, da si jo protipravno prilasti tako, da uporabi silo zoper kakšno osebo ali ji zagrozi z neposrednim napadom na življenje ali telo, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Če je vrednost ukradene stvari velika in je šlo storilcu za to, da si prilasti stvar take vrednosti, se kaznuje z zaporom najmanj treh let.

(3) Če stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena dvoje ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporom najmanj petih let.

Roparska tatvina 214. člen

(1) Kdor je zaloten pri tatvini, pa z namenom, da bi ukradeno stvar obdržal, uporabi proti komu silo ali mu zagrozi z neposrednim napadom na življenje ali telo, se kaznuje z zaporom od enega leta do desetih let.

(2) Če je vrednost ukradene stvari velika in je storilcu šlo za to, da si prilasti stvar take vrednosti, se kaznuje z zaporom najmanj treh let.

Zatajitev 215. člen

(1) Kdor si protipravno prilasti tujo premično stvar, ki mu je zaupana, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Če je vrednost zatajene stvari majhna in je šlo storilcu zato, da si prilasti stvar take vrednosti, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

(3) Če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena skrbnik, se kaznuje z zaporom do treh let.

(4) Če je zatajena stvar posebnega kulturnega ali zgodovinskega pomena ali če je zatajena stvar velike vrednosti in je šlo storilcu za to, da si prilasti takšno stvar ali stvar take vrednosti, se kaznuje z zaporom do petih let.

(5) Kdor si tujo premično stvar, ki jo je našel ali do katere je po naključju prišel, protipravno prilasti, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta. (6) Pregon za dejanje iz prvega, drugega in petega odstavka tega člena se začne na predlog.

Odvzem motornega vozila

216. člen

(1) Kdor vzame tuje motorno vozilo z namenom, da ga protipravno uporabi za vožnjo, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Poskus je kazniv.

Goljufija 217. člen

(1) Kdor z namenom, da bi sebi ali komu drugemu pridobil protipravno premoženjsko korist, spravi koga z lažnim prikazovanjem ali prikrivanjem dejanskih okoliščin v zmotu ali ga pusti v zmoti in ga s tem zapelje, da ta v škodo svojega ali tujega premoženja kaj stori ali opusti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je storilec z dejanjem iz prejšnjega odstavka povzročil veliko premoženjsko škodo, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(3) Če je z dejanjem iz prvega odstavka tega člena povzročena majhna premoženjska škoda in je šlo storilcu za to, da pridobi majhno premoženjsko korist, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(4) Kdor z namenom, da bi drugega oškodoval spravi koga z lažnim prikazovanjem ali prikrivanjem dejanskih okoliščin v zmotu ali ga pusti v zmoti in ga s tem zapelje, da ta v škodo svojega ali tujega premoženja kaj stori ali opusti, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(5) Pregon za dejanje iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se začne na predlog.

Izsiljevanje 218. člen

(1) Kdor z namenom, da bi sebi ali komu drugemu pridobil protipravno premoženjsko korist, s silo ali resno grožnjo koga prisili, da kaj stori ali opusti v škodo svojega ali tujega premoženja, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Enako se kaznuje kdor z namenom, da bi sebi ali komu drugemu pridobil protipravno premoženjsko korist, komu zagrozi, da bo o njem ali o njegovih bližnjih odkril kaj, kar bi škodovalo njihovi časti ali dobremu imenu, in ga s tem prisili, da v škodo svojega ali tujega premoženja kaj stori ali opusti.

(3) Če dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena stori dvoje ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

Oderuštvo
219. člen

Kdor sprejme ali si izgovori za uslugo, ki jo nekomu stori, zase ali za koga drugega, očitno nesorazmerno premoženjsko korist s tem, da izrabi njegovo slabo premoženjsko stanje, hude stanovanjske razmere, stisko, nezadostno izkušenost ali lahkomiselnost, se kaznuje z zaporom do treh let in z denarno kaznijo.

Zloraba zaupanja
220. člen

(1) Kdor zastopa premoženjske koristi kakšne osebe ali oskrbuje njeno premoženje, pa ne izpolni svoje dolžnosti ali zlorabi dano mu pooblastilo z namenom, da bi pridobil sebi ali komu drugemu kakšno premoženjsko korist ali da bi oškodoval tistega, čigar premoženjske koristi zastopa ali čigar premoženje oskrbuje, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka skrbnik ali odvetnik, se kaznuje z zaporom do petih let.

Prikrivanje
221. člen

(1) Kdor stvar, za katero ve, da je bila pridobljena s kaznivim dejanjem, ali tisto, kar je bilo zanj dobljeno s prodajo ali zamenjavo, kupi, sprejme v zastavo, si kako drugače pridobi, prikrije ali razpeča, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka, pa bi moral in mogel vedeti, da je bila stvar pridobljena s kaznivim dejanjem, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(3) Če je vrednost stvari iz prvega ali drugega odstavka tega člena velika, ali je stvar posebnega kulturnega ali zgodovinskega pomena, ali naravna znamenitost, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom do treh let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do dveh let.

(4) Če je bila prikrita stvar pridobljena s kaznivim dejanjem, za katero se storilec preganja na zasebno tožbo ali na predlog, se storilec dejanj iz

prvega in drugega odstavka tega člena preganja na zasebno tožbo oziroma na predlog.

Nedovoljen izvoz in uvoz stvari, ki so posebnega kulturnega ali
zgodovinskega pomena ali naravne znamenitosti
222. člen

(1) Kdor brez dovoljenja pristojnega organa odnese v tujino ali kdor iz nje v nasprotju z mednarodnim pravom prinese stvar, ki je posebnega kulturnega ali zgodovinskega pomena, naravna znamenitost ali ogrožena rastlinska oziroma živalska vrsta, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je stvar iz prejšnjega odstavka velikega ali izjemnega kulturnega, zgodovinskega ali naravovarstvenega pomena, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

Poškodovanje ali uničenje stvari, ki so posebnega kulturnega ali
zgodovinskega pomena ali naravne
znamenitosti
223. člen

(1) Kdor protipravno poškoduje ali uniči stvar, ki je posebnega kulturnega ali zgodovinskega pomena, naravno znamenitost ali drugo zavarovano naravno bogastvo ali stvar, ki je javna dobrina, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Če je poškodovana ali uničena stvar kulturni ali zgodovinski spomenik ali naravna znamenitost velikega ali izjemnega pomena za Republiko Slovenijo ali če je povzročena škoda velika, se storilec kaznuje z zaporom do osmih let.

Poškodovanje tuje stvari
224. člen

(1) Kdor tujo stvar poškoduje, uniči ali napravi nerabno, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do dveh let.

(2) Če je povzročena škoda velika, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

(3) Pregon za dejanje iz prvega odstavka tega člena se začne na predlog.

Poškodovanje računalniških podatkov in programov
225. člen

(1) Kdor neupravičeno spremeni, zbriše ali kako drugače napravi nerabne

podatke ali programe namenjene za računalniško obdelavo ali uporabo, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Poskus je kazniv.

(3) Če je z dejanjem iz prvega odstavka tega člena povzročena velika škoda, se storilec kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

Požig 226. člen

(1) Kdor požge tujo hišo ali drugo stavbo, namenjeno za bivanje, gospodarsko poslopje ali poslovno stavbo ali stavbo, ki je v javni rabi, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(2) Če so požgane stvari iz prejšnjega odstavka last tistega, ki je požgal, ravnal pa je iz zlobnih ali drugih nizkotnih nagibov, se kaznuje z zaporom do petih let.

Poškodovanje stanovanjskih in poslovnih stavb in prostorov 227. člen

(1) Najemnik, oseba, ki poleg najemnika uporablja stanovanje, lastnik, upravnik ali hišnik, ki s stanovanjske ali poslovne stavbe ali pa iz stanovanjskih ali poslovnih prostorov protipravno odstrani zunanje ali notranje naprave, instalacije ali njihove dele ali jih poškoduje in tako znatno zmanjša uporabnost stavbe ali prostorov, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Če je zaradi dejanja iz prejšnjega odstavka postala stavba ali stanovanjski ali poslovni prostor neuporaben, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

Nezakonita vselitev 228. člen

(1) Kdor se neupravičeno vseli v tuje stanovanje ali v druge tuje prostore, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Poskus je kazniv.

(3) Če izreče sodišče pogojno obsodbo, lahko naloži storilcu, da mora v določenem roku izprazniti stanovanje ali prostore.

Oškodovanje tujih pravic 229. člen

(1) Kdor z namenom, da bi komu preprečil uveljavitev stvarne pravice, odtuji, uniči, poškoduje ali vzame svojo stvar, na kateri ima ta zastavno pravico ali pravico užitka, in ga s tem oškoduje, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje tudi, kdor z namenom, da bi preprečil plačilo upnika, med prisilno izvršbo uniči, poškoduje, odtuji ali skrije dele svojega premoženja in s tem upnika oškoduje.

(3) Pregon za dejanje iz prvega in drugega odstavka tega člena se začne na predlog.

Pregon, kadar je storilec v bližnjem razmerju z oškodovancem
230. člen

Za kaznivo dejanje iz 211., 212., prvega, drugega, četrtega in petega odstavka 215. člena, 216., 217., prvega odstavka 220. in iz 224. člena tega zakonika, ki so bila storjena proti zakoncu, krvnemu sorodniku v ravni vrsti, bratu ali sestri ali drugemu krvnemu sorodniku v stranski vrsti do vštetega tretjega kolena, sorodniku po svaštvu do vštetega drugega kolena, posvojitelju ali posvojencu, rejniku ali rejencu ali proti drugim osebam, s katerimi živi storilec v skupnem gospodinjstvu, se pregon začne na zasebno tožbo.

Štiriindvajseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER GOSPODARSTVO

Ustvarjanje monopolnega položaja
231. člen

Kdor pri opravljanju gospodarske dejavnosti protipravno sklene dogovor, s katerim se druga gospodarska družba omejuje v svobodnem prometu blaga ali storitev, ali sklene dogovor, s katerim se kako drugače ustvarja monopolen položaj gospodarske družbe na trgu, pa zaradi tega nastane velika premoženjska korist za to gospodarsko družbo ali velika premoženjska škoda za drugega, se kaznuje z zaporom do treh let.

Lažni stečaj
232. člen

Kdor z namenom, da obveznosti ne bi bile plačane, navidezno ali dejansko poslabša svoje premoženjsko stanje ali premoženjsko stanje drugega dolžnika in s tem povzroči stečaj tako da:

- 1) premoženje ali njegov del, ki sodi v stečajno maso, navidezno proda, brezplačno odstopi, odtuji za izredno nizko ceno ali uniči;
- 2) sklene lažno pogodbo o dolgu ali prizna neresnične terjatve;
- 3) prikrije, uniči, predružači ali tako vodi poslovne knjige ali listine, da se iz njih ne more ugotoviti dejansko premoženjsko stanje, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Povzročitev stečaja z nevestnim gospodarjenjem
233. člen

Kdor ve, da sam ali kdo drug kot plačnik ni zmožen plačila, pa nesmotrno troši sredstva ali jih odtuja za izredno nizko ceno, se čez mero zadolžuje, prevzema nesorazmerne obveznosti, sklepa ali obnavlja pogodbe z osebami, za katere ve, da niso zmožne plačila, opušča pravočasno uveljavitev terjatev ali kako drugače očitno krši svoje dolžnosti pri upravljanju s premoženjem ali pri vodenju gospodarske dejavnosti, zaradi česar pride do stečaja in velike premoženjske škode za upnike, se kaznuje z zaporom do petih let.

Oškodovanje upnikov
234. člen

(1) Kdor pri opravljanju gospodarske dejavnosti ve, da je sam ali kdo drug kot dolžnik postal nezmožen plačila, pa iz zadolženega premoženja izplača dolg ali kako drugače namenoma spravi kakšnega upnika v ugodnejši položaj in tako povzroči veliko premoženjsko škodo drugim upnikom, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor ve, da je sam ali kdo drug kot dolžnik postal nezmožen plačila, pa z namenom, da bi izigral in oškodoval upnike, prizna neresnično terjatev, sestavi lažno pogodbo ali s kakšnim drugim goljufivim dejanjem povzroči veliko premoženjsko škodo upnikom.

Preslepitev pri pridobitvi posojila ali ugodnosti
235. člen

Kdor za sebe ali za koga drugega pridobi posojilo, investicijska sredstva, subvencijo ali kakšno drugo ugodnost za opravljanje gospodarske dejavnosti, čeprav ne izpolnjuje zahtevanih pogojev, s tem, da posojilodajalcu ali drugemu, ki je pristojen za odobritev takšne ugodnosti, predloži neresnične ali nepopolne podatke o premoženjskem stanju, bilancah, dobičku ali izgubi ali druge podatke, ki so pomembni za odobritev kredita ali ugodnosti, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do treh let.

Preslepitev pri poslovanju z vrednostnimi papirji
236. člen

Kdor pri trgovanju z delnicami, drugimi vrednostnimi papirji ali opcijami lažno prikaže premoženjsko stanje, podatke o dobičku ali izgubi ali druge podatke, ki pomembno vplivajo na njihovo vrednost, in s tem zapelje eno ali več oseb, da jih kupijo ali prodajo, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do dveh let.

Preslepitev kupcev
237. člen

(1) Kdor z namenom, da bi preslepil kupce, v večjem obsegu razpečava izdelke z označbo, v kateri so podatki, ki ne ustrezajo vsebini, vrsti, izvoru ali kakovosti blaga, ali razpečava izdelke, ki niso toliko težki ali takšne kakovosti, kot se pri njih navadno domneva, ali razpečava izdelke brez označbe o vsebini, vrsti, izvoru, kakovosti ali trajanju izdelka, če je takšna označba predpisana, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do dveh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor sklepa pogodbe z lažnimi navedbami o dobavnem roku ali načinu izpolnitve obveznosti kot bistvenem sestavnem delu pogodbe.

(3) Kdor z namenom, da bi preslepil kupce ali uporabnike storitev lažno objavi, da je znižana cena blaga, ali da se blago razprodaja, ali da se bodo cene zvišale, ali uporablja kakšno drugo lažno reklamo, se kaznuje z denarno kaznijo.

Neupravičena uporaba tuje firme, vzorca ali modela
238. člen

(1) Kdor pri gospodarskem poslovanju z namenom, da bi preslepil kupca ali uporabnike storitev, uporabi firmo, tuj žig, tujo varstveno znamko ali tujo posebno označbo blaga, ali uporabi posamezne znake tujih označb v svoji firmi, svojem žigu, svoji varstveni znamki ali v svoji posebni označbi za blago, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor z namenom, da bi preslepil kupce v proizvodnji neupravičeno izkorišča tuj vzorec ali model ali daje v promet predmete, izdelane na njegovi podlagi.

(3) Predmeti iz prvega ali drugega odstavka tega člena se vzamejo.

Neupravičena uporaba tujega izuma
239. člen

Kdor pri gospodarskem poslovanju neupravičeno uporabi tuj prijavljeni ali zavarovani izum, se kaznuje z zaporom do treh let.

Ponareditev ali uničenje poslovnih listin
240. člen

(1) Kdor v poslovne knjige, spise ali druge poslovne listine, ki jih mora voditi po zakonu ali na podlagi drugih predpisov, izdanih na podlagi zakona, in so pomembne za poslovni promet z drugimi pravnimi ali fizičnimi osebami ali so namenjene za odločitve v zvezi z gospodarsko ali finančno dejavnostjo, vpiše lažne podatke ali ne vpiše kakšnega pomembnega podatka, ali s svojim podpisom potrdi takšno knjigo, listino ali spis z lažno vsebino ali omogoči sestavo knjige, listine ali spisa z lažno vsebino, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor lažno poslovno knjigo, listino ali spis uporabi kot resnično ali kdor uniči, skrije, precej poškoduje ali kako drugače napravi nerabne poslovne knjige, listine ali spise iz prejšnjega odstavka.

(3) Poskus dejanj iz prvega in drugega odstavka tega člena je kazniv.

Izdaja in neupravičena pridobitev poslovne tajnosti
241. člen

(1) Kdor v nasprotju s svojimi dolžnostmi glede varovanja poslovne tajnosti sporoči ali izroči komu podatke, ki so poslovna tajnost ali mu kako drugače

omogoči, da pride do njih, ali zbira take podatke z namenom, da jih izroči nepoklicani osebi, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor z namenom, da jih neupravičeno uporabi, na protipraven način pride do podatkov, ki se varujejo kot poslovna tajnost.

(3) Če so podatki iz prvega ali drugega odstavka tega člena posebno pomembni, če kdo izroči take podatke zato, da jih kdo odnese v tujino, ali je dejanje storjeno iz koristoljubnosti, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

(4) Če je dejanje iz prvega ali tretjega odstavka tega člena storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do enega leta.

(5) Za poslovno tajnost se štejejo listine in podatki, ki so z zakonom, statutom, pravili ali drugim splošnim aktom ali odredbo pristojnega organa ali druge upravičene osebe razglašeni za industrijsko, bančno ali drugo poslovno tajnost in so tako pomembni, da so z njihovo izdajo očitno nastale ali bi lahko nastale hujše škodljive posledice.

Vdor v računalniški sistem 242. člen

(1) Kdor pri gospodarskem poslovanju neupravičeno vnese, spremeni, skrije, izbriše ali uniči računalniške podatke ali programe, ali kako drugače vdre v računalniški sistem, da bi sebi ali komu drugemu pridobil protipravno premoženjsko korist ali drugemu povzročil premoženjsko škodo, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je bila z dejanjem iz prejšnjega odstavka pridobljena velika premoženjska korist ali povzročena velika premoženjska škoda in je šlo storilcu za to, da sebi ali komu drugemu pridobi tako premoženjsko korist ali drugemu povzroči tako premoženjsko škodo, se kaznuje z zaporom do petih let.

Zloraba notranje informacije 243. člen

Kdor v nasprotju s svojimi dolžnostmi varovanja notranjih informacij, ki so mu dostopne v zvezi z njegovim delom pri opravljanju gospodarske dejavnosti ali v zvezi z njegovim položajem, takšno informacijo, ki bi lahko pomembno vplivala na ceno vrednostnih papirjev in javnosti še ni znana, sporoči nepoklicani osebi ali jo kako drugače izkoristi ter s tem povzroči

fizični ali pravni osebi neenakopraven položaj na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, se kaznuje z zaporom do treh let.

Zloraba položaja ali pravic
244. člen

(1) Kdor pri opravljanju gospodarske dejavnosti z namenom, da bi sebi ali komu drugemu pridobil premoženjsko korist ali povzročil premoženjsko škodo, izrabi svoj položaj ali prestopi meje svojih pravic ali ne opravi svoje dolžnosti, pa pri tem niso podani znaki kakšnega drugega kaznivega dejanja, se kaznuje z zaporom do petih letih.

(2) Če je bila z dejanjem iz prejšnjega odstavka pridobljena velika premoženjska korist ali povzročena velika premoženjska škoda in je storilcu šlo za to, da sebi ali komu drugemu pridobi tako premoženjsko korist ali drugemu povzroči tako premoženjsko škodo, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

Poneverba
245. člen

(1) Kdor si protipravno prilasti denar, vrednostne papirje ali kakšne druge premične stvari, ki so mu zaupane v zvezi z njegovim delom pri opravljanju gospodarske dejavnosti, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Če je bila z dejanjem iz prejšnjega odstavka pridobljena velika premoženjska korist in je šlo storilcu za to, da si pridobi tako premoženjsko korist, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(3) Če je vrednost poneverjene stvari majhna in je šlo storilcu za to, da si pridobi tako vrednost, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

Neupravičena uporaba
246. člen

Kdor neupravičeno uporabi denar, vrednostne papirje ali kakšne druge stvari, ki so mu zaupane v zvezi z njegovim delom pri opravljanju gospodarske dejavnosti, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do treh let.

Neupravičeno sprejemanje daril
247. člen

(1) Kdor pri opravljanju gospodarske dejavnosti terja ali sprejme nesorazmerno nagrado, darilo ali kakšno drugo premoženjsko korist zato,

da bi pri sklenitvi posla ali storitvi zanemaril koristi svoje organizacije ali ji povzročil škodo, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do treh let.

(2) Storilec dejanja iz prejšnjega odstavka, ki terja ali sprejme nesorazmerno nagrado, darilo ali kakšno drugo premoženjsko korist zase ali za koga drugega kot protiuslugo za sklenitev kakega posla ali da se opravi kakšna storitev, se kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Storilec dejanja iz prvega odstavka tega člena, ki po sklenitvi posla ali opravljeni storitvi terja ali sprejme nagrado, darilo ali kakšno drugo premoženjsko korist, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(4) Sprejeta nagrada ali darilo se vzameta.

Neupravičeno dajanje daril 248. člen

(1) Kdor osebi, ki opravlja gospodarsko dejavnost, da, poskusi dati ali obljubi nesorazmerno nagrado, darilo ali kakšno drugo premoženjsko korist zato, da bi si pridobil kakšno neupravičeno ugodnost pri sklenitvi posla iz prvega odstavka 247. člena tega zakonika, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Storilcu iz prejšnjega odstavka, ki je dal nagrado ali darilo na zahtevo, pa je dejanje naznanil, preden je bilo odkrito ali preden je zvedel, da je bilo odkrito, se sme kazneni odpustiti.

(3) Dana nagrada, darilo ali druga premoženjska korist se vzamejo, v primeru iz prejšnjega odstavka pa se smejo vrniti tistemu, ki jih je dal.

Ponarejanje denarja 249. člen

(1) Kdor napravi kriv denar z namenom, da bi ga spravil v obtok kot pravega, ali kdor predrugači pravi denar z namenom, da bi ga spravil v obtok, ali kdor tak ponarejen denar spravi v obtok, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do osmih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor si preskrbi ponarejen denar z namenom, da bi ga spravil v obtok kot pravega.

(3) Če zaradi dejanja iz prejšnjega odstavka nastanejo motnje v gospodarstvu države, se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(4) Kdor da v obtok ponarejen denar, ki ga je prejel kot pravega, ali kdor ve, da je bil denar ponarejen ali da je bil tak denar spravljen v obtok, pa tega ne naznani, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

(5) Ponarejeni denar se vzame.

Ponarejanje in uporaba ponarejenih vrednotnic
ali vrednostnih papirjev
250. člen

(1) Kdor napravi kolke ali poštne znamke ali druge krive vrednotnice, ali kdor predružači kakšno tako pravo vrednotnico z namenom, da bi jo uporabil kot pravo ali jo dal v uporabo komu drugemu, ali kdor ponarejene vrednotnice uporabi kot prave ali si jih s tem namenom pridobi, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če so vrednotnice iz prejšnjega odstavka velike vrednosti, se storilec kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(3) Kdor napravi krive vrednostne papirje, ali kdor predružači kakšen tak pravi vrednostni papir z namenom, da bi ga uporabil kot pravega ali ga dal v uporabo komu drugemu, ali kdor take ponarejene vrednostne papirje uporabi kot prave ali jih s tem namenom pridobi, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(4) Če zaradi dejanja iz prejšnjega odstavka nastanejo motnje v gospodarstvu države, se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(5) Kdor odstrani žig, s katerim se vrednotnice iz prvega odstavka tega člena uničujejo, ali kdor si kako drugače prizadeva napraviti te vrednotnice, kakor da ne bi bile uporabljene, ali kdor že uporabljene take vrednotnice znova uporabi ali proda, kakor da bi bile veljavne, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(6) Ponarejene vrednotnice in ponarejeni vrednostni papirji se vzamejo.

Izdelava, pridobitev in odtujitev pripomočkov za ponarejanje
251. člen

(1) Kdor izdelava, si pridobi, proda ali da v uporabo pripomočke za ponarejanje denarja, vrednotnic ali vrednostnih papirjev, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Pripomočki za ponarejanje se vzamejo.

Pranje denarja

252. člen

(1) Kdor v bančnem, finančnem ali drugem gospodarskem poslovanju denarne zneske ali premoženje velike vrednosti, za katero ve, da je bilo pridobljeno z organizirano trgovino z mamili, z nedovoljenim prometom z orožjem ali s kakšno drugo prepovedano dejavnostjo sprejme, zamenja, razpeča ali na drug način s pranjem denarja prikrije njegov pravi izvor, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka, pa bi moral in mogel vedeti, da je bil denar ali premoženje pridobljeno s prepovedano dejavnostjo iz prvega odstavka, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(3) Denar in premoženje iz prvega in drugega odstavka tega člena se odvzame.

Izdaja nekritega čeka in zloraba bančne ali kreditne kartice 253. člen

(1) Kdor z namenom, da bi sebi ali komu drugemu pridobil protipravno premoženjsko korist, izda ali da v promet ček, za katerega ve, da ni krit in tako pridobi premoženjsko korist, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor z namenom iz prejšnjega odstavka uporabi bančno kartico na bančnem avtomatu za dvig gotovine, čeprav ve, da nima kritja na tekočem računu, ali uporabi kreditno kartico, čeprav ve, da ob plačilu ne bo imel kritja, in si tako pridobi premoženjsko korist.

(3) Če je bila z dejanjem iz prvega ali drugega odstavka tega člena pridobljena velika premoženjska korist, se storilec kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

Davčna zatajitev 254. člen

(1) Kdor da z namenom, da bi se sam ali kdo drug popolnoma ali deloma izognil plačilu dohodnine, davkov ali drugih predpisanih obveznosti fizičnih ali pravnih oseb, krive podatke o dohodkih, stroških, predmetih ali drugih okoliščinah, ki vplivajo na ugotovitev takšnih obveznosti, ali na drug način preslepi davčni organ, pa obveznosti, ki se jim je izognil, pomenijo večjo premoženjsko korist, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor z namenom iz prejšnjega odstavka ne prijavi dohodka ali drugih okoliščin, ki vplivajo na ugotovitev takšnih obveznosti, kadar je prijava obvezna, pa obveznosti, katerim se je nameraval izogniti,

pomenijo večjo premoženjsko korist.

(3) Če je bila z dejanjem iz prvega ali drugega odstavka tega člena dosežena velika premoženjska korist in je storilcu šlo za to, da doseže takšno premoženjsko korist, se kaznuje z zaporom do petih let.

Tihotapstvo
255. člen

(1) Kdor se ukvarja s prenašanjem blaga čez carinsko črto in se pri tem izogiba ukrepom carinskega nadzorstva, ali kdor prenese, izogibajoč se ukrepom carinskega nadzorstva, čez carinsko črto blago velike premoženjske vrednosti, ali ga prenese v skupini, oborožen, ali z uporabo sile ali grožnje, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do treh let.

(2) Kdor ustanovi združbo, ki ima namen izvrševati kazniva dejanja iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do dveh let.

(3) Kdor postane član združbe iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(4) Blago, ki je predmet dejanja iz prvega odstavka tega člena, se vzame.

Petindvajseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER PRAVNI PROMET

Ponarejanje listin
256. člen

(1) Kdor napravi krivo listino ali predrugači pravo listino z namenom, da bi se taka listino uporabila kot prava, ali kdor krivo ali predrugačeno listino uporabi kot pravo, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Poskus je kazniv.

(3) Če se dejanje iz prvega odstavka tega člena nanaša na javno listino, oporoko, javno ali uradno knjigo ali kakšno drugo knjigo, ki se mora voditi na podlagi zakona, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

Posebni primeri ponarejanja listin
257. člen

Za ponarejanje listin se kaznuje po določbah prejšnjega člena:

- 1) kdor kakšen papir, golico ali kakšno drugo listino, ki jo je kdo podpisal, neupravičeno izpolni s kakšno izjavo, ki ima pomen za pravna razmerja;
- 2) kdor koga preslepi o vsebini kakšne listine in jo ta podpiše, misleč, da se podpisuje pod kakšno drugo listino ali pod kakšno drugo vsebino;
- 3) kdor izda listino v imenu kakšne osebe brez njenega pooblastila ali v imenu osebe, ki je ni;
- 4) kdor kot izdajatelj listine doda k svojemu podpisu kakšen položaj ali naziv, čeprav nima takega položaja ali naziva, pa to bistveno vpliva na dokazilno moč listine;
- 5) kdor napravi listino tako, da neupravičeno uporabi pravi pečat ali znamenje.

Overitev lažne vsebine
258. člen

(1) Kdor spravi pristojni organ v zmoto in s tem doseže, da ta v javni listini, zapisniku, knjigi ali poslovni listini potrdi karkoli lažnega, kar naj bi bilo dokaz v pravnem prometu, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje tudi, kdor uporabi javno listino, zapisnik, knjigo ali poslovno listino iz prejšnjega odstavka, čeprav ve, da je lažna.

Izdaja in uporaba lažnega zdravniškega
ali veterinarskega spričevala
259. člen

(1) Zdravnik ali veterinar, ki vedoma izda lažno zdravniško oziroma veterinarsko spričevalo, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Kdor vedoma uporabi lažno spričevalo iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

Ponarejanje znamenj za zaznamovanje blaga, mer in uteži
260. člen

(1) Kdor z namenom, da bi jih uporabil kot prave, napravi kriva znamenja za zaznamovanje domačega ali tujega blaga, kakor so pečati, žigi ali znamke, s katerimi se zaznamuje zlato, srebro, živina, les ali kakšno drugo blago, ali prava taka znamenja predrugači, ali kdor uporabi ponarejena znamenja kot prava, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do dveh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor ponaredi mere ali uteži, ali kdor jih uporabi pri merjenju kot prave.

(3) Kdor neupravičeno izdelata, si pridobi, proda ali da v uporabo pripomočke za izdelovanje znamenj za zaznamovanje blaga, kakor tudi krivih mer in uteži, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(4) Ponarejena znamenja, mere in uteži, kakor tudi pripomočki za njihovo ponarejanje se vzamejo.

Šestindvajseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER URADNO DOLŽNOST IN JAVNA
POOBLASTILA

Zloraba uradnega položaja ali uradnih pravic
261. člen

(1) Uradna oseba, ki z namenom, da bi sebi ali komu drugemu pridobila kakšno nepremoženjsko korist ali da bi komu prizadejala škodo, izrabi svoj uradni položaj ali prestopi meje uradnih pravic ali ne opravi uradne dolžnosti, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Če storilec z dejanjem iz prejšnjega odstavka povzroči večjo škodo ali huje prekrši pravice drugega, se kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Uradna oseba, ki z namenom, da bi sebi ali komu drugemu pridobila protipravno premoženjsko korist, izrabi svoj uradni položaj ali prestopi meje uradnih pravic, ali ne opravi uradne dolžnosti, pa pri tem niso podani znaki drugega kaznivega dejanja, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(4) Če je storilec z dejanjem iz prejšnjega odstavka pridobil veliko protipravno premoženjsko korist in mu je šlo za to, da si pridobi tako korist, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

Nevestno delo v službi
262. člen

Uradna oseba, ki vedoma krši zakone ali druge predpise, opušča dolžno nadzorstvo, ali kako drugače očitno nevestno ravna v službi, čeprav predvideva ali bi morala in mogla predvidevati, da lahko nastane zaradi tega hujša kršitev pravic drugega ali škoda na javni dobrini ali premoženjska škoda, pa zares nastane kršitev oziroma večja škoda, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

Poneverba v službi
263. člen

(1) Uradna oseba, ki si protipravno prilasti denar, vrednostne papirje ali kakšne druge premične stvari, ki so ji zaupane v zvezi z njenim delom v službi, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Če je storilec z dejanjem iz prejšnjega odstavka pridobil veliko premoženjsko korist in mu je šlo za to, da si pridobi takšno premoženjsko korist, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(3) Če je vrednost poneverjene stvari majhna in je šlo storilcu za to, da si pridobi tako vrednost, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

Neupravičena uporaba v službi 264. člen

Uradna oseba, ki neupravičeno uporabi denar, vrednostne papirje ali kakšne druge stvari, ki so ji zaupane v službi, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do treh let.

Ponareditev ali uničenje uradne listine, knjige ali spisa 265. člen

(1) Uradna oseba, ki v uradno listino, knjigo, ali spis vpiše lažne podatke, ali ne vpiše kakšnega pomembnega podatka, ali s svojim podpisom oziroma pečatom potrdi uradno listino, knjigo ali spis z lažno vsebino, ali s svojim podpisom oziroma uradnim pečatom omogoči sestavo uradne listine, knjige ali spisa z lažno vsebino, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje tudi uradna oseba, ki uradno listino, knjigo ali spis z lažno vsebino uporabi v službi kot resnične ali ki uradno listino, knjigo ali spis uniči, skrije, jih precej poškoduje ali kako drugače napravi nerabne.

Izdaja uradne tajnosti 266. člen

(1) Uradna oseba ali druga oseba, ki v nasprotju s svojimi dolžnostmi varovanja uradne tajnosti sporoči ali izroči komu podatke, ki so uradna tajnost, ali mu kako drugače omogoči, da pride do njih, ali zbira take podatke z namenom, da jih izroči nepoklicani osebi, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor z namenom, da jih neupravičeno uporabi, na protipraven način pride do podatkov, ki se varujejo kot uradna tajnost, kakor tudi kdor take podatke brez dovoljenja javno objavi.

(3) Če je dejanje iz prvega odstavka tega člena storjeno iz koristoljubnosti ali z namenom objave ali uporabe podatkov v tujini, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

(4) Če je dejanje iz prvega odstavka tega člena storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do enega leta.

(5) Za uradno tajnost se štejejo podatki, ki so z zakonom, z drugim predpisom, splošnim aktom ali s sklepom pristojnega organa, ki so izdani na podlagi zakona, razglašeni za uradno tajnost in so tako pomembni, da so z njihovo izdajo nastale ali bi lahko nastale hujše škodljive posledice za službo.

Jemanje podkupnine 267. člen

(1) Uradna oseba, ki terja ali sprejme darilo, ali kakšno drugo korist ali sprejme obljubo darila ali kakšne druge koristi, da bi v mejah svojih uradnih pravic opravila uradno dejanje, ki ga ne bi smela opraviti, ali da ne bi opravila uradnega dejanja, ki bi ga morala opraviti, se kaznuje z zaporom od enega do petih let.

(2) Uradna oseba, ki terja ali sprejme darilo ali kakšno drugo korist ali sprejme obljubo darila ali kakšne druge koristi, da bi v mejah svojih uradnih pravic opravila dejanje, ki bi ga tudi sicer morala opraviti, ali ne bi opravila dejanja, ki ga tudi sicer ne bi smela opraviti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Uradna oseba, ki potem, ko opravi oziroma ne opravi uradnega dejanja, omenjenega v prvem, oziroma drugem odstavku tega člena, terja ali sprejme v zvezi s tem darilo ali kakšno drugo korist, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(4) Sprejeto darilo se vzame.

Dajanje podkupnine 268. člen

(1) Kdor uradni osebi da, poskusi dati ali obljubi darilo ali kakšno drugo korist, da bi v mejah svojih uradnih pravic opravila uradno dejanje, ki ga ne bi smela opraviti, ali da ne bi opravila uradnega dejanja, ki bi ga morala opraviti, ali kdor posreduje pri takem podkupovanju uradne osebe, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Kdor uradni osebi da, poskusi dati ali obljubi darilo ali kakšno drugo korist, da bi v mejah svojih pravic opravila uradno dejanje, ki bi ga tudi sicer morala opraviti ali da ne bi opravila uradnega dejanja, ki ga tudi sicer ne bi smela opraviti, ali kdor posreduje pri takem podkupovanju uradne osebe, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(3) Storilcu kaznivega dejanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena, ki

je dal podkupnino na zahtevo uradne osebe, pa je dejanje naznanil, preden je bilo odkrito ali preden je zvedel, da je odkrito, se sme kazni odpustiti.

(4) Dano darilo se vzame, v primerih iz prejšnjega odstavka pa se sme vrniti tistemu, ki je dal podkupnino.

Nezakonito posredovanje 269. člen

(1) Kdor sprejme darilo ali kakšno drugo korist, da bi izkoristil svoj uradni ali družbeni položaj in vpliv in posreduje, da se opravi ali ne opravi kakšno uradno dejanje, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor izrabi svoj uradni ali družbeni položaj in vpliv in posreduje, da bi se opravilo uradno dejanje, ki se ne bi smelo opraviti, ali da se ne bi opravilo uradno dejanje, ki bi se moralo opraviti.

(3) Če storilec za posredovanje iz prejšnjega odstavka sprejme darilo ali kakšno drugo korist, se kaznuje z zaporom do treh let.

(4) Sprejeto darilo se vzame.

Kršitev človeškega dostojanstva z zlorabo uradnega položaja ali uradnih pravic 270. člen

Uradna oseba, ki pri opravljanju službe z zlorabo svojega uradnega položaja ali uradnih pravic s kom grdo ravna, ga žali, ga lahko telesno poškoduje ali sploh ravna z njim tako, da prizadene njegovo človeško dostojanstvo, se kaznuje z zaporom do treh let.

Izsiljevanje izjave 271. člen

(1) Uradna oseba, ki pri opravljanju službe ali javnih pooblastil uporabi silo, grožnjo ali kakšno drugo nedovoljeno sredstvo ali nedovoljen način, z namenom, da bi od obdolženca, priče, izvedenca ali koga drugega izsilila izpovedbo ali kakšno drugo izjavo, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(2) Če je bilo dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno s hudim nasiljem, ali če storilec z izsiljevanjem izpovedbe povzroči hude posledice za

obdolženca v kazenskem postopku, se storilec kaznuje z zapornom od enega do osmih let.

Protipravna prilastitev stvari ob preiskavi ali izvršbi
272. člen

(1) Uradna oseba, ki ob preiskavi stanovanja, prostorov ali oseb ali ob izvršbi v sodnem ali upravnem postopku vzame stvar z namenom, da si jo protipravno prilasti, se kaznuje z zapornom od šestih mesecev do petih let.

(2) Če gre za stvar velike vrednosti in je šlo storilcu za to, da si prilasti stvar take vrednosti, se kaznuje z zapornom od enega do osmih let.

Sedemindvajseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER VOJAŠKO DOLŽNOST

Neizpolnitev ukaza in odrekanje poslušnosti
273. člen

(1) Vojaška oseba, ki ne izpolni ukaza nadrejenega v zvezi s službo ali mu odreče poslušnost, pa zaradi tega nastane nevarnost za življenje ljudi ali premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Vojaška oseba, ki se upira stražarju, straži, patroli, dežurnemu ali drugi vojaški osebi, ko ta pri opravljanju svoje vojaške dolžnosti skrbi za varnost in red v vojaški enoti, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

Upiranje nadrejenemu
274. člen

(1) Vojaška oseba, ki se skupaj z drugimi vojaškimi osebami upre ukazu nadrejenega v zvezi s službo ali ga noče izpolniti, ali mu odreče, da bi storila svojo dolžnost, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(2) Vojaška oseba, ki pri storitvi dejanja iz prejšnjega odstavka uporabi orožje, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(3) S kaznijo iz prejšnjega odstavka se kaznuje tisti, ki je organiziral dejanje iz prvega odstavka tega člena, kakor tudi vojaški starešina, ki je sodeloval pri takem dejanju.

Odklonitev sprejema ali uporabe orožja
275. člen

Vojaška oseba, ki v nasprotju s predpisi in brez upravičenega razloga noče sprejeti orožja, ali ga noče uporabiti po ukazu ali po pravilih službe, se kaznuje z zaporom do enega leta.

Lažni raporti in lažna poročila
276. člen

Vojaška oseba, ki pri opravljanju službe poda lažen raport ali lažno poročilo, ali v raportu ali v poročilu zamolči kakšno dejstvo, ki ga ne bi smela zamolčati, in s tem spravi v nevarnost življenje ljudi ali premoženje velike vrednosti, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

Samovoljna odstranitev in beg iz obrambnih sil
277. člen

(1) Vojaška oseba, ki samovoljno zapusti svojo enoto ali službo med izvrševanjem pomembne naloge ali med večjo bojno pripravljenostjo enote, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje vojaška oseba, ki ve za okoliščine iz prvega odstavka tega člena, pa se samovoljno ne vrne z dovoljenega izostanka iz enote ali službe, in vojaška oseba, ki samovoljno zapusti svojo enoto ali službo za več kot deset dni.

(3) Vojaška oseba, ki se skriva, da bi se izognila službi v oboroženih silah, se kaznuje z zaporom do treh let.

(4) S kaznijo iz prejšnjega odstavka se kaznuje vojaška oseba, ki odide iz države in ostane v tujini, da bi se izognila službi v oboroženih silah.

Grdo ravnanje s podrejenim 278. člen

(1) Vojaški starešina, ki v službi ali v zvezi s službo grdo ravna s podrejenim, ali ravna z njim tako, da žali njegovo človeško dostojanstvo, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če vojaški starešina stori dejanje iz prejšnjega odstavka proti več osebam, se kaznuje z zaporom do petih let.

Kršitev predpisov o straženju 279. člen

(1) Vojaška oseba, ki ravna proti predpisom o straženju, patrolni, dežurni ali drugi službi za vzdrževanje varnosti in reda v vojaški enoti, poveljstvu ali zavodu, ali za vojaško zaščito objektov ali območij in s tem povzroči nevarnost za življenje ljudi ali premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do enega leta.

(3) Če imata dejanji iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do petih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do treh let.

(4) Če imata dejanji iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z

zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom od enega do osmih let.

Opustitev ukrepov za varnost ljudi
in premoženja v vojaški enoti
280. člen

(1) Vojaški starešina, ki ne stori predpisanih ali ukazanih ukrepov za varnost življenja in zdravja zaupanih mu ljudi, za zavarovanje in dobro vzdrževanje objektov, predmetov in sredstev za bojno pripravljenost, za nujno oskrbo zaupane mu enote s hrano, opremo ali materialom, ali ne ukrene, kar je dolžan ukreniti, da so zavarovalna dela pravočasno in v redu opravljena in spravi s tem v nevarnost življenje ljudi ali premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do enega leta.

(3) Če imata dejanji iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do petih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do treh let.

(4) Če imata dejanji iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom od enega do osmih let.

Opustitev zavarovanja pri vojaških vajah
281. člen

(1) Vojaška oseba, ki pri vaji, pouku ali poskusih ne stori predpisanih ali ukazanih varnostnih ali previdnostnih ukrepov in spravi s tem v nevarnost življenje ljudi ali premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do enega leta.

(3) Če imata dejanji iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do petih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do treh let.

(4) Če imata dejanji iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom od enega do osmih let.

Izdaja vojaške tajnosti
282. člen

(1) Vojaška oseba ali druga oseba, ki v nasprotju s svojimi dolžnostmi varovanja vojaške tajnosti komu drugemu sporoči ali izroči podatke, ki so vojaška tajnost, ali mu kako drugače omogoči, da pride do njih, ali zbira take podatke z namenom, da jih izroči nepoklicani osebi, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor na protipraven način pridobi podatke, za katere ve, da se varujejo kot vojaška tajnost, ali kdor take podatke brez dovoljenja javno objavi.

(3) Če je dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena storjeno glede posebno zaupnih podatkov ali iz koristoljubnosti ali z namenom objave ali uporabe podatkov v tujini, se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(4) Če je dejanje iz prvega odstavka tega člena storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

(5) Za vojaško tajnost se štejejo podatki ali dokumenti, ki so z zakonom, drugim predpisom ali s sklepom pristojnega organa, izdanim na podlagi zakona, razglašeni za vojaško tajnost in katerih izdaja je imela ali bi lahko imela hujše škodljive posledice za oborožene sile in njihove priprave za obrambo države.

Odgovornost za kaznivo dejanje, storjeno
na ukaz nadrejenega
283. člen

Podrejeni se ne kaznuje, če stori kaznivo dejanje na ukaz ali povelje nadrejenega in se ta ukaz ali povelje tiče vojaške dolžnosti, razen če gre za vojno hudodelstvo ali kakšno drugo hudo kaznivo dejanje, ali če je vedel, da pomeni izvršitev ukaza ali povelja kaznivo dejanje.

Milejše kaznovanje zaradi izzvanosti
284. člen

Če je bil storilec kaznivega dejanja iz 273. člena, prvega odstavka 274.

člena ali prvega odstavka 277. člena tega zakonika izzvan z nezakonitim ali surovim ravnanjem vojaške osebe, se sme kaznovati mileje ali se mu sme odpustiti kazen.

Osemindvajseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER PRAVOSODJE

Opustitev ovadbe, da se pripravlja kaznivo dejanje
285. člen

(1) Kdor ve, da se pripravlja kaznivo dejanje, za katero je z zakonom predpisana kazen nad tri leta zapora, pa ga v času, ko se je dalo še preprečiti, ne naznani in je bilo dejanje poskušeno ali dokončano, se kaznuje z zapalom do enega leta.

(2) Če je šlo pri dejanju iz prejšnjega odstavka za kaznivo dejanje, za katero je z zakonom predpisana kazen dvajsetih let zapora, se storilec kaznuje z zapalom do treh let.

(3) Tisti, ki ne naznani, da se pripravlja kaznivo dejanje iz prvega odstavka tega člena, se ne kaznuje, če mu je storilec zakonec, oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti, krvni sorodnik v ravni vrsti, brat ali sestra, posvojitelj ali posvojenec. Če se katero od oseb, navedenih v tem odstavku, ne kaznuje za opustitev ovadbe iz prvega odstavka tega člena, se za opustitev ovadbe ne kaznuje niti njen zakonec ali oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti.

Opustitev ovadbe kaznivega dejanja ali storilca
286. člen

(1) Kdor ve za storilca kaznivega dejanja, za katero je z zakonom predpisana kazen dvajsetih let zapora, ali kdor samo ve, da je bilo tako dejanje storjeno, pa tega ne naznani, čeprav je od take ovadbe odvisno, da se storilec ali dejanje pravočasno odkrijeta, se kaznuje z zapalom do treh let.

(2) Uradna oseba, ki vedoma opusti ovadbo kaznivega dejanja, za katero zve pri opravljanju svoje službe, če je zanj z zakonom predpisana kazen hujša od treh let zapora, storilec pa se preganja po uradni dolžnosti, se kaznuje z zapalom do treh let.

(3) Tisti, ki opusti ovadbo, se ne kaznuje, če mu je storilec zakonec, oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti, krvni sorodnik v ravni vrsti, brat ali sestra, posvojitelj ali posvojenec ali če je on storilcu zagovornik, zdravnik ali spovednik. Če se katera od oseb, navedenih v tem odstavku, razen zagovornika, zdravnika ali spovednika, ne kaznuje za opustitev ovadbe iz prvega odstavka tega člena, se za opustitev ovadbe ne kaznuje niti njen zakonec niti oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti.

Pomoč storilcu po storitvi kaznivega dejanja
287. člen

(1) Kdor skriva storilca kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali mu s skrivanjem orodja, sledov ali kako drugače pomaga, da ga ne odkrijejo, ali kdor skriva obsojenca ali stori kaj drugega z namenom, da se ne bi izvršila kazen ali izrečeni varnostni ukrep, ali da se ne bi uporabil vzgojni ukrep oddaje v vzgojni zavod ali prevzgojni dom, se kaznuje z zaporem do enega leta.

(2) Če gre za pomoč po prejšnjem odstavku storilcu kaznivega dejanja, za katero je predpisana kazen zavora dvajsetih let, se storilec kaznuje z zaporem do petih let.

(3) Kazen za dejanje iz prvega odstavka tega člena ne sme biti ne po vrsti ne po višini hujša od kazni, ki je predpisana za kaznivo dejanje osebe, kateri je storilec pomagal.

(4) Za dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena se ne kaznuje tisti, ki mu je storilec zakonec, oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti, ali krvni sorodnik v ravni vrsti, brat ali sestra, posvojitelj ali posvojenec. Če se katera od oseb, navedenih v tem odstavku, ne kaznuje za kaznivo dejanje iz prvega ali drugega odstavka, se za pomoč storilcu pri storitvi kaznivega dejanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena ne kaznuje niti njegov zakonec ali oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti.

(5) Če se pregon storilca kaznivega dejanja začne na predlog, se tudi storilec kaznivega dejanja iz prvega odstavka tega člena preganja na predlog.

Kriva ovadba
288. člen

(1) Kdor koga naznani, da je storil kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, pa ve, da ga ni storil, se kaznuje z zaporem do dveh let.

(2) Enako se kaznuje, kdor podtakne sledove kaznivega dejanja ali kako drugače povzroči, da se uvede kazenski postopek za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, zoper nekoga, za katerega ve, da ga ni storil.

(3) Kdor se sam naznani, da je storil kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, čeprav ga ni storil, se kaznuje z denarno kaznijo.

(4) Enako se kaznuje tudi, kdor naznani, da je bilo storjeno kaznivo dejanje,

ki se preganja po uradni dolžnosti, čeprav ve, da tako dejanje ni bilo storjeno.

Kriva izpovedba 289. člen

(1) Priča, izvedenec, cenilec, prevajalec ali tolmač, ki pred sodiščem, v postopku o prekršku, v postopku parlamentarne preiskave, v postopku za ugotavljanje kršitev delovnih obveznosti ali drugih kršitev delovne discipline, v drugem disciplinskem ali upravnem postopku po krivem izpove, izvedenec ali cenilec, ki da krivo pisno mnenje ali prevajalec, ki da lažni pisni prevod, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Enako se kaznuje stranka, ki je pri dokazovanju z zaslišanjem strank v pravnem, nepravdnem, izvršilnem ali upravnem postopku po krivem izpovedala, in je sodišče ali drug pristojni organ na to izpovedbo oprlo svojo odločbo v tem postopku.

(3) Za krivo izpovedbo v kazenskem postopku, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

(4) Če ima dejanje iz prejšnjega odstavka posebno hude posledice za obdolženca, se storilec kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(5) Če storilec prostovoljno prekliče svojo krivo izpovedbo, preden se izda dokončna odločba, se kaznuje z denarno kaznijo, sme pa se mu tudi odpustiti kazen.

Preprečitev dokazovanja 290. člen

(1) Kdor z namenom, da bi preprečil ali otežil dokazovanje, skrije, uniči ali poškoduje tujo listino ali jo napravi delno ali popolnoma nerabno, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje tudi, kdor z namenom iz prejšnjega odstavka odstrani, uniči, pokvari, premakne ali prestavi mejnik, zemljemersko znamenje ali sploh kakšno znamenje o lastninski pravici na nepremičnini ali o pravici do uporabe vode, ali kdor z enakim namenom tako znamenje krivo postavi.

Kršitev tajnosti postopka 291. člen

(1) Kdor neupravičeno izda, kar je zvedel v postopku pred glavno obravnavo, ali na obravnavi pred sodiščem, na ustni obravnavi v upravnem

postopku ali v postopku o prekršku, ali v postopku parlamentarne preiskave, za kar je z zakonom določeno, da se ne sme objaviti, ali pa je bilo z odločbo pristojnega organa ali sodišča odločeno, da ostane tajno, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zapornom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor brez dovoljenja sodišča objavi potek postopka proti mladoletniku, ali objavi mladoletnikovo ime ali druge podatke, iz katerih je mogoče sklepati, za katerega mladoletnika gre.

Preprečitev vrnitve na delo 292. člen

Kdor vedoma ne ravna po pravnomočni sodni odločbi, s katero je bilo odločeno o vrnitvi delavca na delo, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zapornom do enega leta.

Kršitev prepovedi opravljanja poklica 293. člen

Kdor omogoči drugemu opravljanje poklica, dejavnosti ali dolžnosti, čeprav ve, da mu je bil s pravnomočno sodno odločbo izrečen varnostni ali varstveni ukrep prepovedi opravljanja poklica, ali da je takšna prepoved nastala kot pravna posledica obsodbe, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zapornom do enega leta.

Beg osebe, ki ji je vzeta prostost 294. člen

Kdor s silo ali grožnjo, da bo neposredno napadel življenje ali telo, pobegne iz zavoda za prestajanje kazni ali pripora, se kaznuje z zapornom do treh let.

Upor oseb, ki jim je vzeta prostost 295. člen

(1) Kdor sodeluje v skupini oseb, ki jim je vzeta prostost in so se zbrale z namenom, da bi se s silo osvobodile ali da bi združeno napadle osebe, katerih nadzorstvu so zaupane, ali da bi jih s silo ali z grožnjo, da bodo neposredno uporabile silo, prisilile, da kaj storijo ali opustijo, kar je proti njihovi dolžnosti, se kaznuje z zapornom do dveh let.

(2) Storilec dejanja iz prejšnjega odstavka, ki je uporabil silo ali grožnjo, se kaznuje z zapornom do treh let.

Omogočanje bega osebi, ki ji je vzeta prostost 296. člen

(1) Kdor s silo, grožnjo, preslepitvijo ali kako drugače omogoči beg komu, ki prestaja kazen v zavodu za prestajanje kazni ali komu, ki je priprt, ali ki prestaja varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, ali mladoletniku, ki je v prevzgojnem domu, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno v organizirani skupini, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

Devetindvajseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER JAVNI RED IN MIR

Hudodelsko združevanje
297. člen

(1) Kdor ustanovi združbo, ki ima namen izvrševati kazniva dejanja, za katera se sme izreči kazen hujša od petih let zapor, se kaznuje z zapornom do treh let.

(2) Kdor postane član združbe iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z zapornom do enega leta.

(3) Storilcu dejanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena, ki prepreči izvršitev kaznivih dejanj, določenih v prvem odstavku tega člena ali jih pravočasno naznani, se sme kazen odpustiti.

Dogovor za kaznivo dejanje
298. člen

Kdor se s kom dogovori, da bosta storila kaznivo dejanje, za katero se sme izreči kazen petih let zapor ali hujša kazen, se kaznuje z zapornom do enega leta.

Nasilništvo
299. člen

(1) Kdor drugega hudo žali, z njim grdo ravna, mu dela nasilje ali ogroža njegovo varnost in s tem v javnosti povzroči zgražanje ali prestrašenost, se kaznuje z zapornom do dveh let.

(2) Če dejanje iz prejšnjega odstavka stori dvoje ali več oseb ali če je prišlo do hudega ponižanja več oseb ali če storilec drugega lahko telesno poškoduje, se storilec kaznuje z zapornom do treh let.

Zbujanje narodnostnega, rasnega ali verskega sovraštva, razdora ali nestrpnosti
300. člen

(1) Kdor izziva ali razpihuje narodnostno, rasno ali versko sovraštvo, razdor ali nestrpnost, ali širi ideje o večvrednosti ene rase nad drugo, se kaznuje z zapornom do dveh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno s prisilo, grdim ravnanjem, ogrožanjem varnosti, s sramotitvijo narodnostnih, etničnih ali verskih

simbolov, s poškodovanjem tujih stvari, z oskrunitvijo spomenikov, spominskih znamenj ali grobov, se storilec kaznuje z zaporom do petih let.

Sodelovanje v skupini, ki stori kaznivo dejanje
301. člen

(1) Kdor sodeluje v skupini, ki s skupnim delovanjem stori kakšno nasilje proti ljudem, uniči ali poškoduje premoženje večje vrednosti ali poskusi storiti takšno kaznivo dejanje, se kaznuje za samo sodelovanje z zaporom do dveh let.

(2) Če je bil pri delovanju skupine iz prejšnjega odstavka kdo ubit ali hudo telesno poškodovan, se udeleženec skupine za samo sodelovanje kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Vodja skupine, ki je storila dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Preprečitev uradnega dejanja uradni osebi
302. člen

(1) Kdor s silo ali z grožnjo, da bo neposredno uporabil silo, prepreči uradni osebi uradno dejanje, ki ga je nameravala opraviti v okviru svojih pravic, ali jo na enak način prisili, da opravi uradno dejanje, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Poskus je kazniv.

(3) Če storilec ob storitvi dejanja iz prvega odstavka tega člena razžali uradno osebo, grdo ravna z njo ali ji prizadene lahko telesno poškodbo, ali pa ji grozi z uporabo orožja, se kaznuje z zaporom do treh let.

(4) Kdor stori dejanje iz prvega ali tretjega odstavka tega člena proti uradni osebi, ko ta opravlja naloge javne ali državne varnosti, zasleduje storilca kaznivega dejanja ali pazi na koga, ki mu je vzeta prostost, se kaznuje z zaporom do petih let.

(5) Če je storilec dejanja iz prvega do četrtega odstavka tega člena izzvan z nezakonitim ali surovim ravnanjem uradne osebe, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev, sme pa se mu kazen odpustiti.

Napad na uradno osebo, ko ta opravlja naloge varnosti
303. člen

(1) Kdor napade ali resno zagrozi, da bo napadel uradno osebo ali drugo osebo, za katero ve, da pomaga uradni osebi, ko ta opravlja naloge javne ali državne varnosti ali čuva javni red, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Če storilec ob storitvi dejanja iz prejšnjega odstavka uradni osebi ali drugi osebi, za katero ve, da ji pomaga, grozi z orožjem, ali z njo grdo ravna, ali jo lahko telesno poškoduje, se kaznuje z zaporom do treh let.

(3) S kaznijo iz prejšnjega odstavka, se kaznuje, kdor stori dejanje iz prvega odstavka tega člena proti dvema ali več osebam.

Sodelovanje v skupini, ki prepreči uradni osebi uradno dejanje 304. člen

(1) Kdor sodeluje v skupini, ki s skupnim delovanjem prepreči ali poskusi preprečiti uradni osebi uradno dejanje ali jo na enak način prisili, da opravi uradno dejanje, se kaznuje za samo sodelovanje z zaporom do enega leta.

(2) Vodja skupine, ki je storila dejanje iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z zaporom do treh let.

Hujskanje k upiranju 305. člen

(1) Kdor druge hujška k nasilnemu upiranju zakonitim odločbam ali ukrepom državnih organov ali proti uradni osebi, ki opravlja uradno dejanje, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Če zaradi dejanja iz prejšnjega odstavka odločba ali ukrep državnega organa ni bil izvršen, ali je bila izvedba znatno otežena, ali je to dejanje storil vodja skupine, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

Odstranitev ali poškodovanje uradnega pečata ali znamenja 306. člen

Kdor odstrani ali poškoduje uradni pečat ali znamenje, ki ga je upravičena uradna oseba uporabila za to, da zavaruje predmete ali prostore, ali kdor brez odstranitve ali poškodbe pečata ali znamenja vstopi v tak prostor, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

Odvzem ali uničenje uradnega pečata ali uradnih spisov 307. člen

(1) Kdor protipravno vzame, skrije, uniči ali poškoduje ali kako drugače napravi neraben uradni pečat, uradno knjigo, spis ali listino, ki pripada državnemu organu, gospodarski družbi, drugi pravni osebi ali posamezniku,

ki izvršuje javna pooblastila, ali je pri njih, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Poskus je kazniv.

Lažno izdajanje za uradno ali vojaško osebo
308. člen

(1) Kdor se z namenom, da bi sebi ali drugemu pridobil kakšno korist ali da bi komu prizadejal škodo, lažno izdaja za uradno ali vojaško osebo ali neupravičeno nosi znamenje uradne ali vojaške osebe, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor opravi kakšno dejanje, ki ga je upravičena opraviti samo uradna ali vojaška oseba.

Izdelovanje in pridobivanje orožja in pripomočkov, namenjenih za kaznivo
dejanje
309. člen

(1) Kdor orožje, razstrelilne snovi ali pripomočke, s katerimi se lahko napravijo, ali strupe, za katere ve, da so namenjeni za kaznivo dejanje, izdelata ali si jih pridobi ali komu omogoči, da pride do njih, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Kdor napravi ali komu odstopi ponarejen ključ, odpirač ali kakšen drug pripomoček za vlom, čeprav ve, da je namenjen za kaznivo dejanje, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(3) S kaznijo iz prejšnjega odstavka se kaznuje, kdor izdelata, si pridobi, prodaja ali da v uporabo pripomočke, ki so namenjeni za vdor v računalniški sistem.

Nedovoljena proizvodnja in promet orožja
ali razstrelilnih snovi
310. člen

(1) Kdor protipravno izdelata, prodaja, pridobi, menja ali vnese v državo strelno orožje, strelivo ali razstrelilne snovi ali kakšno drugo bojno sredstvo, katerih promet posameznikom sploh ni dovoljen ali je omejen, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če gre pri dejanju iz prejšnjega odstavka za strelno orožje, strelivo, razstrelilne snovi ali kakšno drugo bojno sredstvo v veliki količini ali vrednosti ali, ki pomeni veliko nevarnost, se storilec kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(3) Kdor ustanovi združbo, ki ima namen izvrševati kazniva dejanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(4) Kdor postane član združbe iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z zaporom do enega leta.

Prepovedan prehod čez državno mejo 311. člen

(1) Kdor brez predpisanega dovoljenja prestopi ali poskusi prestopiti mejo Republike Slovenije oborožen ali nasilno, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Kdor se ukvarja s prepovedanim spravljanjem drugih čez mejo Republike Slovenije ali kdor iz koristoljubnosti ali v organizirani skupini spravi drugega čez mejo, se kaznuje z zaporom do treh let.

Zloraba znamenj za pomoč in za nevarnost 312. člen

Kdor zlorabi znamenje za pomoč ali znamenje za nevarnost ali neutemeljeno kliče na pomoč in s tem povzroči, da so državni organi ali druge pristojne organizacije ukrepale brez potrebe, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

Samovoljnost 313. člen

(1) Kdor si samovoljno vzame svojo pravico, ali pravico, za katero misli, da mu gre, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

(2) Kdor si samovoljno vzame svojo pravico ali pravico za katero misli, da mu gre, z uporabo sile ali resne grožnje z napadom na življenje ali telo, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(3) Enako se kaznuje, kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka za drugega.

(4) Pregon za dejanje iz prvega odstavka tega člena se začne na zasebno tožbo, za dejanji iz drugega in tretjega odstavka pa na predlog.

Oviranje verskih obredov 314. člen

Kdor ovira ali prepreči verski obred, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

Skrunitev groba
315. člen

(1) Kdor neupravičeno prekoplje ali razdere grob ali kakšen drug kraj, na katerem so pokopani umrli, ali ga sicer hudo oskruni, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Če dejanje iz prejšnjega odstavka stori dvoje ali več oseb, ali če je bilo oskrunjeno dvoje ali več grobov se kaznuje z zaporom do treh let.

Skrunitev trupla
316. člen

Kdor neupravičeno skrije, odnese, poškoduje, uniči ali kako drugače oskruni truplo, del trupla, ali posmrtno ostanke, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Trideseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER SPLOŠNO VARNOST LJUDI IN
PREMOŽENJA

Povzročitev splošne nevarnosti
317. člen

(1) Kdor s požarom, povodnijo, eksplozijo, strupom ali strupenim plinom, z ionizirajočim sevanjem, z motorno silo, električno ali kakšno drugo energijo ali s kakšnim drugim splošno nevarnim dejanjem ali sredstvom ali z opustitvijo dejanja, ki bi ga bil dolžan storiti za zagotovitev splošne varnosti ljudi in premoženja, povzroči nevarnost za življenje ljudi ali za premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka iz malomarnosti, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb ali veliko premoženjsko škodo, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom do petih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do treh let.

(4) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom od enega do osmih let.

Povzročitev nevarnosti pri gradbeni dejavnosti
318. člen

(1) Oseba, ki je odgovorna za načrtovanje ali nadzor načrtov za pripravo ali vodenje zidave ali gradbenih del, pa pri tem ravna v nasprotju s predpisi ali splošno priznanimi tehničnimi pravili in tako povzroči nevarnost za življenje ljudi ali za premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb ali veliko premoženjsko škodo, se storilec za dejanje iz prvega odstavka kaznuje z zaporom od enega do petih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do treh let.

(4) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico

smrt ene ali več oseb, se storilec za dejanje iz prvega odstavka kaznuje z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do osmih let.

Povzročitev nevarnosti z jedrskimi snovmi 319. člen

(1) Kdor poseduje, uporablja, odloži, prevaža ali kako drugače razpolaga z jedrskimi snovmi, pri tem pa ravna v nasprotju s predpisi ali tehničnimi pravili o varnostnih ukrepih, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(3) Kdor protipravno pridobi jedrske snovi in jih poseduje, odloži, uporablja, prevaža, izroči komu drugemu ali drugemu omogoči, da pride do njih, se kaznuje z zaporom do petih let.

(4) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb ali veliko premoženjsko škodo, se storilec za dejanje iz prvega odstavka kaznuje z zaporom do petih let, za dejanje iz drugega odstavka z zaporom do treh let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zaporom od enega do osmih let.

(5) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec za dejanje iz prvega odstavka kaznuje z zaporom od enega do dvanajstih, za dejanje iz drugega odstavka z zaporom od enega do osmih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zaporom najmanj treh let.

Poškodovanje ali uničenje javnih naprav 320. člen

(1) Kdor uniči, poškoduje ali odstrani električne vode, plinovode, vodovode, toplovode, naftovode, telekomunikacijske naprave, podmorske kable, kanalizacijske naprave in naprave za varstvo okolja ali druge podobne javne naprave in tako povzroči motnje v preskrbi prebivalstva ali gospodarstva, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

Prevažanje ali prenašanje razstreliva
ali nevarnih snovi proti predpisom
321. člen

Kdor v nasprotju s predpisi o prometu z razstrelivom ali lahko vnetljivimi snovmi ali z drugimi nevarnimi snovmi ali nevarnimi odpadki prevaža, odda za prevoz z javnim prometnim sredstvom takšne snovi ali jih sam prenaša, ko uporablja javno prevozno sredstvo, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zapornom do enega leta.

Zloraba telekomunikacijskih znamenj
322. člen

Kdor vedoma brez potrebe odda mednarodno dogovorjeno znamenje klica na pomoč ali znamenje, da mu grozi nevarnost, ali kdor s telekomunikacijskim znamenjem preslepi, da je podana varnost, ali kdor kako drugače zlorabi mednarodno dogovorjeno telekomunikacijsko znamenje, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zapornom do enega leta.

Neodvrnitev nevarnosti
323. člen

(1) Kdor ne naznani pravočasno pristojnemu organu ali organizaciji ali sicer ne stori vsega, kar je potrebno, da se odvrne požar, povodenj, eksplozija, prometna nesreča, ekološka nesreča, ali kakšna druga nevarnost za življenje ljudi ali za čezmerno obremenitev okolja ali za premoženje večje vrednosti, čeprav bi to lahko storil brez nevarnosti zase ali za kog a drugega, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zapornom do enega leta.

(2) Kdor komu s silo, grožnjo ali s preslepitvijo prepreči, da bi storil, kar je potrebno, da se odvrne nevarnost za življenje ljudi, za okolje ali za premoženje večje vrednosti, se kaznuje z zapornom do dveh let.

Odklonitev sodelovanja pri odvrčanju splošne nevarnosti
324. člen

Kdor v nasprotju z odredbo pristojnega organa ali organizacije brez upravičenega razloga ne sodeluje pri odvrčanju splošne nevarnosti ali pri odpravljanju posledic, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zapornom do šestih mesecev.

Enaintrideseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER VARNOST JAVNEGA PROMETA

Povzročitev prometne nesreče iz malomarnosti
325. člen

(1) Udeleženec v prometu, ki s kršitvijo predpisov o varnosti cestnega prometa iz malomarnosti povzroči prometno nesrečo, v kateri je bila kakšna oseba hudo telesno poškodovana, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporem do treh let.

(2) Če ima dejanje iz prejšnjega odstavka za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporem do osmih let.

Ogrožanje posebnih vrst javnega prometa
326. člen

(1) Kdor s kršitvijo predpisov o varnosti železniškega, ladijskega, zračnega prometa ali prometa na žičnicah ali v avtobusnem prometu s kršitvijo predpisov o varnosti cestnega prometa iz malomarnosti povzroči nesrečo, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporem do dveh let.

(2) Če ima dejanje iz prejšnjega odstavka za posledico hudo telesno poškodbo kakšne osebe, se storilec kaznuje z zaporem do petih let.

(3) Če ima dejanje iz prvega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporem do osmih let.

Ogrožanje javnega prometa z nevarnim dejanjem ali sredstvom
327. člen

(1) Kdor uniči ali poškoduje prometne naprave, prometna sredstva, prometne znake in naprave za signalizacijo, prometne varnostne naprave, daje napačne signale ali znamenja, postavlja ovire na prometnih poteh ali ravna na drug podoben način in tako povzroči nevarnost za življenje ljudi ali za premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zaporem do treh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporem do enega leta.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb ali veliko premoženjsko škodo, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporem do petih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporem do treh let.

(4) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do osmih let.

Opustitev nadzorstva v javnem prometu
328. člen

(1) Oseba, kateri je zaupano nadzorstvo nad vzdrževanjem cest, mostov, nad prevoznimi sredstvi ali javnim prometom, ali kateri je zaupano vodstvo ali usmerjanje vožnje, pa s kršitvijo svoje dolžnosti povzroči nevarnost za življenje ljudi ali za premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje oseba, ki da nalog za vožnjo, čeprav ve, da voznik zaradi utrujenosti ali iz kakšnega drugega vzroka ni zmožen voziti vozila ali da prevozno sredstvo ni brezhibno, in tako povzroči nevarnost za življenje ljudi ali za premoženje velike vrednosti.

(3) Če je dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do enega leta.

(4) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb ali veliko premoženjsko škodo, se storilec za dejanje iz prvega in drugega odstavka kaznuje z zaporom do petih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zaporom do treh let.

(5) Če ima dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec za dejanje iz prvega in drugega odstavka kaznuje z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz tretjega odstavka pa z zaporom do osmih let.

Zapustitev poškodovanca v prometni nesreči brez pomoči
329. člen

(1) Voznik motornega vozila ali drugega prevoznega sredstva, ki pusti brez pomoči koga, ki je bil s tem prevoznim sredstvom ali zaradi njega poškodovan, se kaznuje z zaporom do enega leta.

(2) Če ima opustitev pomoči za posledico hudo telesno poškodbo ali smrt poškodovanega, se storilec kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

Ugrabitev letala ali ladje
330. člen

Kdor s silo ali z resno grožnjo, da bo uporabil silo, prevzame nadzor nad letalom, ki je v letu, ali nad ladjo, ki je med plovbo, se kaznuje z zaporem najmanj enega leta.

Napad na varnost zračnega prometa
331. člen

(1) Kdor spravi v nevarnost let letala, tako da položi ali prinese v letalo eksplozivne ali druge podobne naprave ali snovi, uniči ali poškoduje navigacijske naprave na letalu ali napravi na letalu kakšno drugo škodo ali daje kriva obvestila v zvezi z letom, se kaznuje z zaporem od enega leta do desetih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor ogrozi varnost na letališču tako, da s silo ali grožnjo z uporabo sile prisili osebje letališča, da prekine poslovanje v zvezi s poleti letal, ali z eksplozivom ali drugo podobno napravo ali snovjo uniči ali poškoduje letalo ali naprave, namenjene za varnost zračnega prometa.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb ali uničenje letala ali letališča, se storilec kaznuje z zaporem najmanj treh let.

Uničenje in odstranitev znamenj, namenjenih za varnost zračnega prometa
332. člen

Kdor uniči, poškoduje ali odstrani znamenje, ki je namenjeno za varnost zračnega prometa, se kaznuje z zaporem do dveh let.

Dvaintrideseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER OKOLJE, PROSTOR IN NARAVNE
DOBRINE

Obremenjevanje in uničenje okolja in prostora
333. člen

(1) Kdor s kršitvijo predpisov povzroči čezmerno onesnaženje okolja, razvrednotenje okolje ali čezmerno rabo in izkoriščanje naravnih dobrin in s tem spravi v nevarnost življenje ali zdravje večjega števila ljudi, ali povzroči nevarnost za delno ali popolno poškodbo okolja ali uničenje okolja, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico poslabšanje zdravja večjega števila ljudi, delno ali popolno uničenje živalskega ali rastlinskega sveta ali zajemališč pitne vode ali drugo poškodbo okolja s hujšimi posledicami, ponavljajočo se kritično onesnaženost ali kritično razvrednotenje okolja, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom do treh let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do dveh let.

(4) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico nepopravljivo poškodbo ali uničenje okolja ali zavarovanega naravnega bogastva, se storilec za dejanje iz prvega odstavka kaznuje z zaporom do osmih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do petih let.

Razvrednotenje okolja z motornim vozilom
334. člen

Kdor brez ustreznega dovoljenja vozi z motornim vozilom izven javno označenih poti, prireja trening ali tekmovanje z motornimi vozili tako, da povzroča razvrednotenje okolja, se kaznuje z zaporom do treh let.

Vnašanje nevarnih snovi v državo
335. člen

(1) Kdor v nasprotju s predpisi vnese v državo radioaktivne ali druge nevarne snovi ali odpadke, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Kdor z zlorabo svojega položaja ali pooblastila v nasprotju s predpisi

omogoči, da se v državo vnesejo snovi ali odpadki iz prvega odstavka tega člena, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Protipravno odlaganje nevarnih snovi 336. člen

Kdor v nasprotju s predpisi odloži, skladišči ali zavrže radioaktivne ali druge za zdravje ali življenje ljudi ali okolje nevarne snovi ali odpadke, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

Onesnaženje pitne vode 337. člen

(1) Kdor s kakšno škodljivo snovjo onesnaži vodo, ki jo ljudje uporabljajo kot pitno vodo in tako povzroči nevarnost za življenje ali zdravje ljudi, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do treh mesecev.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom do petih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do treh let.

(4) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom od enega do osmih let.

(5) Kdor s kakšno škodljivo snovjo onesnaži vodo, ki je namenjena za napajanje živali in tako povzroči nevarnost za življenje in zdravje živali, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(6) Če ima dejanje iz petega odstavka za posledico pogin živali večje vrednosti ali večjega števila živali, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

Onesnaženje živil ali krme 338. člen

(1) Kdor s kakšno škodljivo snovjo onesnaži živila in tako povzroči nevarnost za življenje ali zdravje ljudi, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do treh mesecev.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico hudo telesno poškodbo ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom do petih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom do treh let.

(4) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje za dejanje iz prvega odstavka z zaporom od enega do dvanajstih let, za dejanje iz drugega odstavka pa z zaporom od enega do osmih let.

(5) Kdor s kakšno škodljivo snovjo onesnaži živalsko krmo ali druga krmila, ki so namenjena za prehrano živali in tako povzroči nevarnost za življenje ali zdravje živali, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(6) Če ima dejanje iz petega odstavka za posledico pogin živali večje vrednosti ali večjega števila živali, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

Protipravno zavzetje nepremičnine 339. člen

(1) Kdor zavzame tuje zemljišče, ki je po predpisih razglašeno za zavarovano zemljišče, za naravno znamenitost ali za javno dobro, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor zavzame tuje zemljišče z namenom, da ga uporabi za gradnjo.

Uničenje nasadov s škodljivo snovjo 340. člen

Kdor povzroči s škodljivo snovjo uničenje tujih rastlin, sadnih dreves ali drugih nasadov in s tem povzroči večjo škodo na teh nasadih, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do dveh let.

Uničevanje gozdov 341. člen

(1) Kdor vedoma proti predpisom ali odredbam pristojnih organov v večjem obsegu krči ali seka na golo gozd ali ga kako drugače uničuje, pa pri tem niso podani znaki kakšnega drugega kaznivega dejanja, se kaznuje z

zaporom do enega leta.

(2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka v varovalnem gozdu ali gozdu, ki ima poseben namen, se kaznuje z zaporom do treh let.

Mučenje živali
342. člen

Kdor surovo ravna z živaljo ali ji po nepotrebnem povzroča trpljenje, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do treh mesecev.

Nezakonit lov
343. člen

(1) Kdor brez dovoljenja ali sicer neupravičeno lovi in ubije ali rani divjo žival ali jo ujame živo, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

(2) Če gre pri dejanju iz prejšnjega odstavka za divjad večje vrednosti ali divjad pomembno po predpisih o lovstvu, ali je dejanje storjeno med varstveno dobo ali v skupini, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(3) Kdor lovi ogrožene ali zredčene vrste divjadi, katerih lov je prepovedan, kdor lovi brez posebnega dovoljenja divjad določene vrste, za katero je potrebno tako dovoljenje, kdor lovi na način ali s sredstvi, s katerimi se divjad množično pokončuje ali kdor lovi s pomočjo motornega vozila ali žarometa, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do dveh let.

Nezakonit ribolov
344. člen

Kdor lovi ribe z razstrelivom, elektriko, strupom, omamnim sredstvom, pa pri tem povzroči pogin rib, ali lovi na način, ki je škodljiv za njihovo razmnoževanje, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

Prenašanje kužnih boleznih pri živalih in rastlinah
345. člen

(1) Kdor med epidemijo kakšne živalske kužne bolezni, ki lahko spravi v nevarnost rejo živali na celotnem območju države, ne ravna po predpisih, s katerimi so določeni ukrepi za zatiranje ali preprečevanje bolezni, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor med trajanjem nevarnosti za bolezen ali

škodljivce, ki lahko spravijo v nevarnost rastlinski svet na celotnem območju države, ne ravna po predpisih, s katerimi so določeni ukrepi za zatiranje ali preprečevanje bolezni ali škodljivcev.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico razširitev kužne bolezni ali škodljivcev v večjem obsegu, se storilec kaznuje z zaporom do dveh let.

(4) Če je dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev.

Izdelovanje škodljivih zdravil za zdravljenje živali 346. člen

(1) Kdor izdelava za prodajo ali razpečava snovi kot zdravila za zdravljenje ali za preprečevanje kužnih bolezni pri živalih, ki so nevarna za njihovo življenje ali zdravje, pa je zaradi tega prišlo do pogina živali večje vrednosti, ali večjega števila živali ali do razširitve kužne bolezni, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

(2) Snovi iz prejšnjega odstavka tega člena se vzamejo.

Nevestna veterinarska pomoč 347. člen

Veterinar, ali drug veterinarski delavec, ki pri opravljanju veterinarske dejavnosti iz malomarnosti ravna v očitnem nasprotju s pravili veterinarske znanosti in stroke in tako povzroči pogin živali večje vrednosti, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.

Triintrideseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER VARNOST REPUBLIKE SLOVENIJE IN
NJENO USTAVNO
UREDITEV

Veleizdaja
348. člen

Kdor s silo ali z grožnjo, da bo uporabil silo, grozi obstoj Republike Slovenije, ali tako poskuša spremeniti njeno ustavno ureditev, ali strmoglavititi najvišje državne organe, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Napad na ozemeljsko celovitost
349. člen

Kdor poskuša s silo ali z grožnjo, da bo uporabil silo odcepiti del ozemlja Republike Slovenije ali del tega ozemlja pripojiti drugi državi, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Napad na neodvisnost države
350. člen

Državljan Republike Slovenije, ki poskuša spraviti Republiko Slovenijo v podrejenost ali odvisnost nasproti drugi državi, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Kršitev ozemeljske nedotakljivosti
351. člen

Kdor vdre na ozemlje Republike Slovenije z namenom kršitve njene teritorialne nedotakljivosti, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Umor najvišjih predstavnikov države
352. člen

(1) Kdor z namenom, da bi ogrozil ustavno ureditev ali varnost Republike Slovenije, vzame življenje predsedniku Republike Slovenije, predsedniku državnega zbora, predsedniku državnega sveta, predsedniku vlade, predsedniku ustavnega sodišča ali predsedniku vrhovnega sodišča, se kaznuje z zaporom najmanj desetih let ali z zaporom dvajsetih let.

(2) Kdor z namenom, da bi ogrozil ustavno ureditev ali varnost Republike Slovenije, vzame življenje poslancu, članu državnega sveta, članu vlade, sodniku ustavnega sodišča ali sodniku vrhovnega sodišča, se kaznuje z

zaporom najmanj sedmih let ali z zaporem petnajstih let.

(3) Kdor z namenom, da bi ogrozil ustavno ureditev ali varnost Republike Slovenije, vzame življenje preiskovalnemu ali razsojajočemu sodniku, državnemu tožilcu ali njegovemu zastopniku, ki je udeležen v postopku proti hudodelski združbi, se kaznuje z zaporem najmanj sedmih let ali z zaporem petnajstih let.

Nasilje zoper najvišje predstavnike države 353. člen

Kdor z namenom, da bi ogrozil ustavno ureditev ali varnost Republike Slovenije, ugrabi katerega izmed najvišjih predstavnikov države (352. člen tega zakonika), ali stori zoper njega ali njegovega bližnjega kakšno drugo nasilje, ali napade njegove uradne prostore, zasebno stanovanje ali prevozno sredstvo, se kaznuje z zaporem najmanj treh let.

Oborožen upor 354. člen

(1) Kdor organizira ali vodi oborožen upor z namenom ogroziti obstoj Republike Slovenije, spremeniti njeno ustavno ureditev ali strmoglaviti njene najvišje državne organe, se kaznuje z zaporem najmanj treh let.

(2) Kdor sodeluje v oboroženem uporu iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z zaporem do petih let.

Terorizem 355. člen

Kdor z namenom, da bi ogrozil ustavno ureditev ali varnost Republike Slovenije, povzroči eksplozijo ali požar, ali stori kakšno drugo splošno nevarno dejanje ali nasilje, ali zagrozi z uporabo jedrske snovi ali drugih sredstev za množično pobijanje ljudi in tako ustvari pri ljudeh občutek negotovosti ali prestrašenosti, se kaznuje z zaporem najmanj treh let.

Diverzija 356. člen

Kdor z namenom, da bi ogrozil ustavno ureditev ali varnost Republike Slovenije, poruši, zažge ali kako drugače uniči ali poškoduje kakšen gospodarski objekt, prometno sredstvo ali prometno napravo, napravo namenjeno sistemu zvez, javno napravo za vodo ali prenos energije ali

kakšen drug objekt, ki je pomemben za varnost ljudi, preskrbo prebivalstva ali za gospodarstvo, se kaznuje z zaporom najmanj treh let.

Sabotaža
357. člen

Kdor z namenom, da bi ogrozil ustavno ureditev ali varnost Republike Slovenije, na prikrit, zahrbtn ali drug podoben način povzroči pri opravljanju svoje delovne obveznosti veliko škodo državnemu organu, ali organizaciji, v kateri dela, ali drugemu državnemu organu, ali organizaciji, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Vohunstvo
358. člen

(1) Kdor služi tuji državi ali tuji organizaciji ali njenemu agentu tako, da zbira zaupne vojaške, gospodarske ali uradne podatke ali dokumente, ali jim jih sporoči ali izroči, ali jim omogoči, da pridejo do njih, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(2) Kdor v škodo Republike Slovenije ustvari za tujo državo ali tujo organizacijo obveščevalno službo, ali jo vodi, se kaznuje z zaporom najmanj treh let.

(3) Kdor stopi v tujo obveščevalno službo iz prejšnjega odstavka, ali podpira njeno delo, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Izdaja državne tajnosti
359. člen

(1) Kdor v nasprotju s svojimi dolžnostmi varovanja državne tajnosti sporoči ali izroči komu podatke ali dokumente, ki so državna tajnost, ali mu kako drugače omogoči, da pride do njih, ali zbira takšne podatke z namenom, da jih izroči nepoklicani osebi, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

(2) Kdor drugemu sporoči podatke ali dokumente, za katere ve, da so državna tajnost in do katerih je prišel protipravno, se kaznuje z zaporom do petih let.

(3) Če je dejanje iz prvega odstavka tega člena storjeno iz malomarnosti, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

(4) Za državno tajnost se štejejo podatki in dokumenti, ki so z zakonom, ali

z drugim predpisom ali sklepom pristojnega organa, izdanim na podlagi zakona, razglašeni za tajne in ki so tako pomembni, da so z njihovo izdajo nastale ali bi očitno lahko nastale škodljive posledice za varnost države ali za njene politične ali gospodarske koristi. Za državno tajnost se štejejo tudi podatki in dokumenti, ki so dostopni in zaupani samo določenim osebam in ki morajo ostati tajni zaradi njihovega izjemnega pomena za varnost države.

Ščuvanje k nasilni spremembi ustavne ureditve 360. člen

(1) Kdor z namenom, da bi ogrozil obstoj, ustavno ureditev ali varnost Republike Slovenije, poziva ali ščuva k neposredni izvršitvi kaznivih dejanj iz 347. do 357. člena tega zakonika, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka z gmotno ali kako drugo pomočjo iz tujine, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(3) Kdor izdeluje ali razmnožuje material, s katerim se poziva ali ščuva k izvršitvi kaznivih dejanj iz prvega odstavka tega člena, z namenom, da bi ga sam ali kdo drug razširjal, ali kdor z enakim namenom hrani večjo količino takega materiala, ali kdor tak material razširja, se kaznuje z zaporom do treh let.

Združevanje za izvrševanje kaznivih dejanj zoper ustavno ureditev in varnost Republike Slovenije 361. člen

(1) Kdor ustanovi kakšno združbo, ki ima namen izvrševati kazniva dejanja iz 347. do 357. člena tega zakonika, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(2) Kdor postane član kakšne združbe iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Storilec dejanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena, ki prepreči izvršitev kaznivih dejanj, določenih v prvem odstavku ali jih pravočasno naznani, se kaznuje z zaporom do enega leta, sme pa se mu tudiodpustiti kazen.

Kaznovanje za najhujše oblike kaznivih dejanj 362. člen

(1) Za kaznivo dejanje iz členov: 347 do 351 in od 353 do 357 tega zakonika, ki ima za posledico smrt ene ali več oseb, hudo nasilje ali veliko

razdejanje, se storilec kaznuje z zaporom najmanj desetih let.

(2) Če storilec pri izvršitvi dejanj iz prejšnjega odstavka naklepoma vzame življenje eni ali več osebam, se kaznuje z zaporom najmanj desetih let ali z zaporom dvajsetih let.

Štiriintrideseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER OBRAMBNO MOČ DRŽAVE

Skrivanje pred obrambnimi obveznostmi
363. člen

- (1) Kdor se skriva, da bi se izognil naboru, služenju vojaškega roka, vojaški vaji ali drugi obrambni obveznosti, čeprav je bil vpoklican z osebnim ali splošnim pozivom, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta.
- (2) Enako se kaznuje, kdor se ne odzove pozivu na služenje vojaškega roka ali na vojaško vajo.
- (3) Kdor odide iz države ali ostane v tujini, da bi se izognil obveznostim iz prvega odstavka tega člena, se kaznuje z zaporom do treh let.
- (4) Storilec dejanja iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena, ki se je prostovoljno javil pristojnemu organu, se sme kaznovati mileje, sme pa se mu tudi odpustiti kazen.

Izmikanje obrambnim obveznostim s preslepitvijo
364. člen

- (1) Kdor z namenom, da bi se izognil vojaški službi ali drugi obrambni obveznosti, hlini bolezen, uporabi ponarejeno listino ali kako drugače preslepi pristojni organ in ga tako zapelje, da ga ta razglasi za nezmožnega za opravljanje vojaške službe ali vojaške dolžnosti, se kaznuje z zaporom do treh let.
- (2) Enako se kaznuje, kdor z namenom, da bi se izognil službi ali obveznosti iz prejšnjega odstavka ali da bi bil določen za lažjo službo ali obveznost, samega sebe poškoduje ali kako drugače napravi nezmožnega ali dovoli drugemu, da ga napravi nezmožnega.
- (3) Kdor drugega z njegovim dovoljenjem ali brez njegovega dovoljenja telesno poškoduje ali ga kako drugače napravi nezmožnega, z namenom, da bi se ta izognil vojaški službi ali drugi vojaški obveznosti, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Sila proti vojaški osebi pri opravljanju vojaške dolžnosti
365. člen

- (1) Kdor s silo ali z grožnjo, da bo neposredno uporabil silo, prepreči vojaški osebi opravljati vojaško dolžnost ali jo na enak način prisili opravljati

vojaško dolžnost, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Poskus je kazniv.

(3) Če storilec ob storitvi dejanja iz prvega odstavka tega člena razžali vojaško osebo, grdo ravna z njo ali ji prizadene lahko telesno poškodbo, ali ji grozi z uporabo orožja, se kaznuje z zaporom do treh let.

(4) Če je bil storilec dejanja iz prvega do tretjega odstavka tega člena izzvan z nezakonitim ali surovim ravnanjem vojaške osebe, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do šestih mesecev, sme pa se mu tudi odpustiti kazen.

Napad na vojaško osebo, ki opravlja službo 366. člen

(1) Kdor napade ali resno zagrozi, da bo napadel vojaško osebo, ki opravlja službo, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Če storilec pri dejanju iz prejšnjega odstavka vojaški osebi grozi z orožjem, z njo grdo ravna ali jo lahko telesno poškoduje, se kaznuje z zaporom do treh let.

(3) S kaznijo iz prejšnjega odstavka se kaznuje, kdor stori dejanje iz prvega odstavka tega člena proti dvema ali več vojaškim osebam.

Nevestno ravnanje s sredstvi za obrambo 367. člen

Kdor ravna v nasprotju s predpisi z orožjem, strelivom, razstrelivom, bojnimi napravami ali drugimi sredstvi, namenjenimi za obrambo države, ki so mu zaupana v hrambo, popravilo, oskrbo ali uporabo, čeprav predvideva ali bi moral in mogel predvideti, da se sredstva lahko izgubijo, uničijo ali poškodujejo, pa zaradi tega nastane velika premoženjska škoda, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Izpodkopavanje obrambnih ukrepov 368. člen

Kdor uniči obrambne naprave, obrambne objekte, položaje, orožje ali druga obrambna sredstva, jih napravi nerabna ali kako drugače ovira ali opušča obrambne ukrepe države, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Preprečevanje boja proti sovražniku

369. člen

Državljan Republike Slovenije, ki med vojno ali oboroženim spopadom preprečuje državljanom Republike Slovenije ali državljanom njenih zaveznikov boj proti sovražniku, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Služba v sovražnikovi vojski 370. člen

Državljan Republike Slovenije, ki med vojno ali oboroženim spopadom služi v sovražnikovi vojski ali v drugih sovražnikovih oboroženih formacijah ali sodeluje v vojni ali oboroženem spopadu kot borec proti Republiki Sloveniji ali njenim zaveznikom, se kaznuje z zaporom do osmih let.

Novačenje za tujo vojsko 371. člen

(1) Kdor novači državljan Republike Slovenije za službo v vojski ali v drugih oboroženih formacijah tuje države ali tuje sile, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(2) Kdor novači državljan Republike Slovenije za službo v sovražnikovi vojski ali v drugih sovražnikovih oboroženih formacijah ali za sodelovanje v vojni ali oboroženem spopadu proti Republiki Sloveniji ali njenim zaveznikom, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Pomoč sovražniku 372. člen

(1) Državljan Republike Slovenije, ki med vojno pomaga sovražniku pri rekviziciji, jemanju živeža ali drugih dobrin ali pri kakšnih drugih ukrepih proti prebivalstvu, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Enako se kaznuje državljan Republike Slovenije, ki med vojno politično ali gospodarsko sodeluje s sovražnikom.

Petintrideseto poglavje
KAZNIVA DEJANJA ZOPER ČLOVEČNOST IN MEDNARODNO PRAVO

Genocid
373. člen

(1) Kdor z namenom, da bi popolnoma ali deloma uničil kakšno narodnostno, etnično, rasno ali versko skupino, ukaže pobijati njene člane ali jim povzročati hude telesne poškodbe ali hudo izpodkopavati njihovo telesno ali duševno zdravje ali prisilno izseljevati prebivalstvo ali spraviti skupino v take življenjske razmere, ki vodijo k njenemu popolnemu ali delnemu pokončanju, ali uporabiti ukrepe, s katerimi se preprečujejo rojstva med člani skupine, ali prisilno preseljevati otroke v kakšno drugo skupino, ali kdor z enakim namenom sam stori katero od naštetih dejanj, se kaznuje z zaporem najmanj desetih let ali z zaporem dvajsetih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka proti kakšni socialni ali politični skupini.

Vojno hudodelstvo zoper civilno prebivalstvo
374. člen

(1) Kdor v nasprotju s pravili mednarodnega prava med vojno, oboroženim spopadom ali okupacijo ukaže ali stori proti civilnemu prebivalstvu tale dejanja: napad na civilno prebivalstvo, na naselja, posamezne civilne osebe ali osebe, onesposobljene za boj, ki je imel za posledico smrt, hudo telesno poškodbo ali hudo izpodkopavanje zdravja ljudi; napad brez izbire cilja, s katerim se prizadene civilno prebivalstvo; poboje, mučenje, nečloveško ravnanje, biološke, medicinske ali druge znanstvene poskuse, odvzem tkiva ali organov zaradi presaditve, povzročanje velikega trpljenja ali kršitev telesne neokrnjenosti ali zdravja; izseljevanje ali preseljevanje ali prisilno raznarodovanje ali spravljanje prebivalstva v drugo vero; prisiljevanje k prostituciji ali posiljevanje; zastraševalne ali teroristične ukrepe, jemanje talcev, kolektivno kaznovanje, nezakonito odvažanje v koncentracijska taborišča in drugačno nezakonito zapiranje, jemanje pravice do pravičnega in nepristranskega sojenja; prisiljevanje k službi v sovražnikovih oboroženih silah ali v njegovi obveščevalni službi ali upravi, vlačenje na prisilno delo, izstradanje prebivalstva, zaplembo premoženja, plenitev premoženja prebivalstva, nezakonito in samovoljno uničevanje ali prilaščanje premoženja v velikem obsegu, ki ni upravičeno z vojaškimi potrebami, nalaganje nezakonite in nesorazmerno velike kontribucije in rekvizicije, zmanjševanje vrednosti domačega denarja ali nezakonito izdajanje denarja, se kaznuje z zaporem najmanj deset let ali z zaporem dvajsetih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor s kršitvijo pravil mednarodnega prava med

vojno, oboroženim spopadom ali okupacijo ukaže: napad na objekte, ki so po mednarodnem pravu posebej zavarovani in na objekte in naprave z nevarnim učinkom, kot so jezovi, nasipi in jedrske elektrarne; napad brez izbire cilja, s katerim se prizadenejo civilni objekti, ki so pod posebnim varstvom mednarodnega prava, nebranjeni kraji in demilitarizirana območja; povzročiti dolgotrajno in veliko škodo za naravno okolje, kar lahko prizadene zdravje ali obstanek prebivalstva, ali kdor izvrši kakšno izmed navedenih dejanj.

(3) Kdor s kršitvijo pravil mednarodnega prava med vojno, oboroženim spopadom ali okupacijo kot okupator ukaže ali izvrši preselitev delov svojega civilnega prebivalstva na okupirano območje, se kaznuje z zaporom najmanj petih let.

Vojno hudodelstvo zoper ranjence in bolnike 375. člen

Kdor v nasprotju s pravili mednarodnega prava med vojno ali oboroženim spopadom ukaže ali stori proti ranjencem, bolnikom, brodolomcem ali sanitetnemu ali verskemu osebju tale dejanja: poboje, mučenje, nečloveško ravnanje, biološke, medicinske ali druge znanstvene poskuse, odvzem tkiva ali organov zaradi presaditve, povzročanje velikega trpljenja ali kršitev telesne neokrnjenosti ali zdravja ali nezakonito in samovoljno uničevanje ali prilaščanje materiala, sredstev sanitetnega transporta in zalog sanitetnih ustanov ali enot v velikem obsegu, ki ni upravičeno z vojaškimi potrebami, se kaznuje z zaporom najmanj desetih let ali z zaporom dvajsetih let.

Vojno hudodelstvo zoper vojne ujetnike 376. člen

Kdor v nasprotju s pravili mednarodnega prava ukaže ali stori proti vojnim ujetnikom tale dejanja: poboje, mučenje, nečloveško ravnanje, biološke, medicinske ali druge znanstvene poskuse, odvzem tkiva ali organov zaradi presaditve, povzročanje velikega trpljenja ali kršitev telesne neokrnjenosti ali zdravja ali prisiljevanje k službi v sovražnikovih oboroženih silah ali jemanje pravice do pravičnega in nepristranskega sojenja, se kaznuje z zaporom najmanj desetih let ali z zaporom dvajsetih let.

Vojno hudodelstvo z uporabo nedovoljenih bojnih sredstev 377. člen

(1) Kdor med vojno ali oboroženim spopadom ukaže, da se uporabi tak

način boja ali takšna bojna sredstva, ki so po pravilih mednarodnega prava prepovedana, ali jih sam uporabi, se kaznuje z zaporom najmanj desetih let ali z zaporom dvajsetih let.

(2) Enako se kaznuje, kdor s kršitvijo pravil mednarodnega prava med vojno ali oboroženim spopadom ukaže, da v boju ne sme biti preživelih pripadnikov sovražnika, ali vodi boj proti sovražniku na takšni podlagi.

Združevanje in ščuvanje h genocidu in vojnim hudodelstvom 378. člen

(1) Kdor ustanovi združbo za izvrševanje kaznivih dejanj iz členov 373. do 377. tega zakonika, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Kdor postane član združbe iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(3) Storilec dejanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena, ki prepreči izvršitev kaznivih dejanj, določenih v prvem odstavku ali jih pravočasno naznani, se kaznuje z zaporom do treh let, sme pa se mu tudi odpustiti kazen.

(4) Kdor poziva ali ščuva k neposredni izvršitvi kaznivih dejanj iz členov 373. do 377., se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Protipravno pobijanje in povzročanje ran sovražniku 379. člen

(1) Kdor v nasprotju s pravili mednarodnega prava med vojno ali oboroženim spopadom sovražnika, ki je položil orožje ali se brezpogojno vdal ali nima sredstev za obrambo, ubije ali rani, se kaznuje z zaporom najmanj enega leta.

(2) Če je uboj iz prejšnjega odstavka storjen na grozovit ali zahrbtnen način, iz koristoljubnosti ali drugih nizkotnih nagibov, ali če je ubitih več ljudi, se storilec kaznuje z zaporom najmanj desetih let ali z zaporom dvajsetih let.

Protipravno jemanje stvari ubitim in ranjenim na bojišču 380. člen

(1) Kdor ukaže protipravno jemati stvari ubitim ali ranjenim na bojišču ali jih sam protipravno jemlje, se kaznuje z zaporom od enega do petih let.

(2) Če je dejanje iz prejšnjega odstavka storjeno na grozovit način, se storilec kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Kršitev parlamentarčeve pravice
381. člen

Kdor v nasprotju s pravili mednarodnega prava med vojno ali oboroženim spopadom žali parlamentarca ali njegovo spremstvo, grdo ravna z njimi, jih zadrži ali jim prepreči vrnitev ali kako drugače prekrši njihovo nedotakljivost, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Surovo ravnanje z ranjenci, bolniki in vojnimi ujetniki
382. člen

Kdor v nasprotju s pravili mednarodnega prava surovo ravna z ranjenci, bolniki ali vojnimi ujetniki ali jim onemogoča ali preprečuje, da bi uporabljali pravice, ki jim gredo po teh pravilih, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Neupravičena odložitev repatriacije vojnih ujetnikov
383. člen

Kdor s kršitvijo pravil mednarodnega prava po končani vojni ali oboroženem spopadu ukaže odložiti ali sam odloži repatriacijo vojnih ujetnikov ali civilnih oseb, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Uničevanje kulturnih in zgodovinskih spomenikov
in naravnih znamenitosti

384. člen

(1) Kdor v nasprotju s pravili mednarodnega prava med vojno ali oboroženim spopadom uničuje kulturne ali zgodovinske spomenike in stavbe ali zavode, namenjene znanosti, umetnosti, vzgoji ali človekoljubnim ciljem, naravne znamenitosti ali druga zavarovana naravna bogastva, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Če je z dejanjem iz prejšnjega odstavka uničen jasno prepoznaven objekt, ki je kot kulturna in duhovna dediščina naroda ali kot naravna dediščina pod posebnim varstvom mednarodnega prava, se storilec kaznuje z zaporom najmanj treh let.

Ščuvanje k napadalni vojni
385. člen

Kdor poziva ali ščuva k napadalni vojni, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

Zloraba mednarodnih znamenj

386. člen

- (1) Kdor zlorabi ali neupravičeno nosi zastavo ali znamenje Organizacije združenih narodov, znamenja ali zastavo Rdečega križa ali pa znamenja, ki tem ustrezajo, ali druga priznana mednarodna znamenja, s katerimi se zaznamujejo neki objekti, da bi bili zavarovani pred vojaškimi operacijami, se kaznuje z zaporom do treh let.
- (2) Kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka v območju vojnih operacij, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

Spravljanje v suženjsko razmerje

387. člen

- (1) Kdor s kršitvijo pravil mednarodnega prava spravi drugega v suženjsko ali njemu podobno razmerje ali ga ima v takem razmerju, kupi, proda, izroči drugi osebi ali posreduje pri nakupu, prodaji ali izročitvi take osebe, ali ščuva drugega, naj proda svojo svobodo ali svobodo osebe, ki jo preživlja ali zanjo skrbi, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.
- (2) Kdor prevaža osebe v suženjskem ali njemu podobnem razmerju iz ene države v drugo, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.
- (3) Kdor stori dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena proti mladoletniku, se kaznuje z zaporom najmanj treh let.

Mednarodni terorizem

388. člen

- (1) Kdor z namenom, da bi škodoval tuji državi ali mednarodni organizaciji, ugrabi kakšno osebo ali stori kakšno drugo nasilje, povzroči eksplozijo ali požar ali s kakšnim splošno nevarnim dejanjem ali splošno nevarnimi sredstvi povzroči nevarnost za življenje ljudi ali za premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.
- (2) Kdor z namenom, da bi prisilil kako pravno osebo, mednarodno organizacijo ali državo, da kaj stori ali ne stori, zagrozi, da bo z uporabo jedrske snovi ali kakšnih drugih sredstev za množično pobijanje ljudi ogrozil ali prizadel življenje ljudi ali premoženje velike vrednosti, se kaznuje z zaporom najmanj enega leta.
- (3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporom najmanj petih let.

(4) Če storilec pri izvršitvi dejanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena naklepoma vzame življenje eni ali več osebam, se kaznuje z zaporom najmanj desetih let ali z zaporom dvajsetih let.

Ogrožanje oseb pod mednarodnim varstvom 389. člen

(1) Kdor ogrozi varnost osebe, ki je pod mednarodnim pravnim varstvom z resno grožnjo, da bo napadel njo, njene uradne prostore, zasebno stanovanje ali prevozno sredstvo, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Kdor osebo, ki je pod mednarodnim pravnim varstvom, ugrabi ali stori zoper njo kakšno drugo nasilje ali napade njene uradne prostore, zasebno stanovanje ali prevozno sredstvo, se kaznuje z zaporom najmanj enega leta.

(3) Če ima dejanje iz prvega ali drugega odstavka tega člena za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporom najmanj petih let.

(4) Če storilec pri izvršitvi dejanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena naklepoma vzame življenje eni ali več osebam, se kaznuje z zaporom najmanj desetih let ali z zaporom dvajsetih let.

Jemanje talcev 390. člen

(1) Kdor ugrabi kakšno osebo in grozi, da jo bo ubil, poškodoval ali zadržal kot talca z namenom, da bi prisilil kakšno državo ali mednarodno organizacijo, da nekaj stori ali ne stori kot izrecen ali molčeč pogoj za izpustitev talca, se kaznuje z zaporom najmanj enega leta.

(2) Če ima dejanje iz prejšnjega odstavka za posledico smrt ene ali več oseb, se storilec kaznuje z zaporom najmanj petih let.

(3) Če storilec pri izvršitvi dejanja iz prvega odstavka tega člena naklepoma vzame življenje eni ali več osebam, se kaznuje z zaporom najmanj desetih let ali z zaporom dvajsetih let.

Piratstvo 391. člen

(1) Član posadke ali potnik na ladji ali letalu, razen vojne ladje ali letala ter javne ladje ali letala, ki s kršitvijo pravil mednarodnega prava, z namenom, da bi sebi ali drugemu pridobil premoženjsko ali nepremoženjsko

korist ali drugega hudo oškodoval, na odprtem morju ali na kraju, ki ni pod oblastjo nobene države, stori protipravno nasilje zoper drugo ladjo ali letalo, osebe ali stvari, ki so na njih, se kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

(2) Za piratstvo iz prejšnjega odstavka se šteje tudi, če dejanje stori član posadke vojne ali javne ladje ali letala, ki se je uprla in prevzela oblast nad ladjo ali letalom.

Šestintrideseto poglavje
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE
392. člen

Določbe kazenskega zakona Republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 12/77, 3/78, 19/84, 47/87, 33/89 in 5/90), ki se nanašajo na naslednja kazniva dejanja: nevestno gospodarjenje (127. člen), povzročitev stečaja (128. člen), nevestno ravnanje z zaupanim družbenim premoženjem (129. člen), sklenitev škodljive pogodbe (130. člen), zloraba pooblastil (132. člen) in razsipništvo na škodo družbenega premoženja (139. člen) ter določba tretjega odstavka 45. člena kazenskega zakona Republike Slovenije postanejo sestavni del tega zakonika.

Določbe iz prejšnjega odstavka se uporabljajo, če je kaznivo dejanje storjeno pri upravljanju družbenih sredstev ali na škodo družbenega premoženja ali kapitala.

393. člen

Za presojo zakonitosti na podlagi izrednih pravnih sredstev, vloženih zoper pravnomočne sodbe, izrečene pred uveljavitvijo tega zakonika, se uporabljajo določbe, ki so veljale oziroma so se uporabljale do uveljavitve tega zakonika, če zakon ne določa drugače.

394. člen

(1) Kazenska sankcija, izrečena s pravnomočno sodbo pred uveljavitvijo tega zakonika, se ne izvrši, če v tem zakoniku dejanje iz pravnomočne sodbe ni določeno kot kaznivo dejanje ali pa v njem ni predpisana taka vrsta kazenske sankcije.

(2) Če je bil s pravnomočno sodbo pred uveljavitvijo tega zakonika izrečen varnostni ukrep:

- obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, sme ta trajati največ deset let;
- prepovedi vožnje motornega vozila, se ta nadomesti s kaznijo prepovedi vožnje motornega vozila, ki sme trajati največ do enega leta;
- prepovedi opravljanja poklica, dejavnosti ali dolžnosti, sme ta trajati največ pet let;
- trajnega izгона tujca iz države, se ta nadomesti s kaznijo izгона tujca iz države za deset let.

395. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakonik, preneha veljati kazenski zakon Republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 12/77, 3/78, 19/84, 47/87, 33/89 in

5/90) ter 16. člen, prvi odstavek 17. člena in 18. člen zakona o parlamentarni preiskavi (Uradni list RS, št. 63/93).

Z dnem, ko začne veljati ta zakonik, se v Republiki Sloveniji preneha uporabljati kazenski zakon SFRJ (Uradni list SFRJ, št. 44/76, 34/84, 74/87, 57/89, 3/90 in 38/90) in druge določbe zveznih zakonov, ki določajo kazniva dejanja in so veljale v Republiki Sloveniji ob uveljavitvi ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I).

396. člen

Ta zakonik začne veljati 1. januarja 1995.

Št. 713-01/89-3/22

Ljubljana, dne 29. septembra 1994

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Jožef Školč

